NGUYỄN HUỲNH MAI

NHẬT KÝ TÂM LINH 13

HÀNH Y LỜI THẦY

NXB
CỬU LONG 2022

HÀNH Y LỜI THẦY

HÀNH Y LỜI THẦY

Nguyễn Huỳnh Mai

Kỹ Thuật & Bìa Hòa Tâm

CỬU LONG XUẤT BẢN

California, Hoa Kỳ 2022

Copyright@2022 by Nguyễn Huỳnh Mai

KÍNH MỪNG ĐẠI LỄ

ĐẢN SANH

ĐỨC HUỲNH GIÁO CHỦ

102 NĂM

NỘI DUNG

DẪN NHẬP **11**

Ngọn Lửa Khai Tâm

CHƯƠNG I **15**

Cùng Suy Ngẫm Lời Đức Thầy

1. Củng cố niềm tin để vượt qua trận chiến vi trùng .. 17
2. Cùng suy ngâm lời Đức Thầy..... 19
3. Sự đau khổ đi đến tột đỉnh..... 20
4. Niệm Phật và biệt niệm 23
5. Cùng chịu đựng sự bất thường 27
6. Nhu cầu tâm linh đạo đức..... 30
7. Mục đích của chuyến đi từ lúc khởi hành..... 32
8. Nhẹ nhàng với mình, với người và hoàn cảnh trong mùa dịch bệnh 32
9. Trí tuệ, một khả năng siêu việt 35
10. Biết ơn người chết trong đại dịch 36
11. Giây phút tự chủ 37

12. Tình thương từ lòng từ bi 38
13. Phải hiểu rõ hai chữ hy sinh 41
14. Xiển dương đạo giáo dân tộc là lý tưởng cao đẹp 43

CHƯƠNG II 45

Phật Giáo Hòa Hảo
Dòng Chính Phật Đạo

15. Phật Giáo Hòa Hảo trong dòng phật đạo..... 47
16. Phải vững tay chèo 48
17. Tự cứu mình trong thời Mạt Pháp 51
18. Ảo giác về thức giác 53
19. Hành đạo bất khả vọng cầu 55
20. Xin phò hộ và trợ lực cho hậu sinh..... 56
21. Dân tộc pháp của biểu đồ thái cực xoay chiều 58
22. Tự chặt đứt đường tu 60
23. Rồng Việt Nam sẽ được chữa lành..... 62
24. An trú trong hiện tại và sự tự chủ là một..... 63
25. Hành trang khai ngộ 65
26. Vượt khó khăn để phục đạo..... 66

CHƯƠNG III.....**69**
Gieo Đạo Khắp Đại Đồng

27. Gieo đạo khắp đại đồng 71
28. Trận chiến nhằm tiêu diệt trí tuệ..... 72
29. Có dũng mới thực hiện được lý tưởng..... 75
30. "Đường đạo đức bước đi từng nấc"..... 77
31. Phục vụ đạo với quyết tâm không ngừng bước 79
32. Cùng gầy dựng lại một thế giới hòa bình an lạc... 80
33. Tinh thần dân tộc, đạo giáo dân tộc cần củng cố phát triển 83
34. Hiến pháp Hoa Kỳ đã bao lần cứu nguy đất nước 84
35. Chân nhân phải độc lập 86
36. Thà không biết hơn là biết sai..... 87
37. Hiến pháp, hành pháp, lập pháp và tư pháp..... 91
38. Lẽ phải và sự công bằng 93
39. Cái biết trực tiếp là cái biết thật..... 95

CHƯƠNG IV.....**97**
Ánh Sáng Hào Quang Của Phật Đạo

40. Ánh sáng hào quang của Phật Đạo 99
41. Cánh cửa ngàn cân của Đạo 100
42. Thái độ tích cực lạc quan vượt khổ 102
43. Lịch sử đa chiều của quốc gia tự do dân chủ..... 104
44. Tỉnh thức để chuyển hóa 106

45. Tu tập lợi lạc cho cuộc sống về già 108
46. Một thế giới của Tân Thiên Niên Kỷ 110
47. Cần thanh tịnh, quân bình và trung lập..... 112
48. Nếu không góp công thì cũng đừng làm hại cho Đạo..... 113
49. Sự biến chuyển trước thời Thượng Ngươn Thánh Đức 115
50. Hết lòng vượt khó khăn 118
51. Tứ Ân Đại Pháp 119
52. Nghe lời Đức Thầy tránh tạp niệm 121
53. Hoàn thành sứ mạng 122

CHƯƠNG V 125
PHỤNG HÀNH TÔN CHỈ ĐẠO

54. Lập lại trật tự cho thế giới Đại Đồng..... 127
55. "Về thiên đàng tâm ấy tạo ra" 128
56. Cái biết là sự luyện kim bằng chánh niệm..... 129
57. Phải hiểu nỗi đau khổ của nhân loại 131
58. Con virus giải mã bí ẩn..... 132
59. Cám ơn con Corona virus 134
60. Hãy tự cảnh giác 136
61. Cái thấy tự nhiên giác ngộ 137
62. Các pháp tu hỗ trợ cho người tu tâm 139
63. Một nhân tố không thể thiếu cho một ban trị sự Phật Giáo Hòa Hảo 142

64. Chánh niệm giúp phụng hành lời dạy đức tôn sư. 144
65. Khi tâm đạo triển khai giải thoát 146
66. Chức sắc Giáo Hội phụng hành Tôn Chỉ Đạo 148
67. Một trận chiến hỏa mù..... 151
68. Đóng góp vào sự hưng thịnh của Đạo giáo dân tộc 154
69. Rao truyền chánh pháp cho hậu kiếp..... 155
70. Cuộc sống đạo minh tâm kiến tánh 156

PHỤ LỤC..... 159

Tiểu Sử Tác Giả..... 161
Viếng Thăm Dinh Ông Thẻ Của Bửu Sơn Kỳ Hương..... 165
Tài Liệu Tham Khảo: 177

DẪN NHẬP

NGỌN LỬA KHAI TÂM

Nếu muốn đi đúng đường phải luôn nhắc nhở lời chỉ dạy của Đấng Tôn Sư.

"*Quá mắc mỏ bởi chưng Phạn ngữ,*

Nên người đời khó kiếm cho ra.

Mõ chuông bày đọc tụng ó la,

Chớ hiếm kẻ tường thông nghĩa lý."

(Đức Huỳnh Giáo Chủ, quyển 4, Giác Mê Tâm Kệ, câu 15-18)

Con đường tu của mình khi đã chọn, đã quyết chí đi, thì vẫn phải tiếp tục đi. Đó là con đường tâm pháp phát triển trí tuệ.

Vạn pháp đều đi đến chân lý tối thượng, nhưng chọn con đường nào cũng phải có cái tâm trì giới, mạnh mẽ, bất thối chuyển thì mới đến nơi nhanh nhất và đến nơi đúng nhất, vì không bị lạc hướng, lầm đường.

Có những người chọn con đường tu phải đi vào kinh kệ, phải học khổ hạnh, gặp bao thử thách mới khai tâm mở trí nhìn thấy ngọn đèn sáng. Ngọn đèn vẫn luôn hiện diện, và thấy được hay không, nhanh hay chậm, đều do tâm thức của mỗi hành giả, không phải do kinh kệ hay pháp tu hay hoặc dở.

Một người không tôn giáo, không theo pháp tu nào, không chữ nghĩa bằng cấp cao, vẫn đạt chân lý, vẫn có trí tuệ siêu việt, dù ở chốn rừng sâu núi thẳm, hay là một kẻ vô gia cư chốn thị thành.

Trong Sấm Giảng quyển tư, Giác Mê Tâm Kệ, viết tháng 9 năm Kỷ Mão 1939, Đức Huỳnh Giáo Chủ đã bày tỏ (câu 355-356) như sau:

"*Lựa làm chi cao chữ học hành,*

Biết tỏ ngộ ấy là gặp đạo."

Và (353-354):

"*Đức Lục Tổ ít ai dám sánh,*

Người dốt mà nói pháp quá rành."

Có bao nhiêu đấng Hoạt Phật sống nghèo nàn, lam lũ, đầu tóc rối bời, áo quần lấm lem dơ bẩn, nhưng với cặp mắt thánh, nhìn và thấy rõ "mọi sự vật như là" và mỗi giây mỗi phút họ đều cầu nguyện cho chúng sanh vô minh quanh họ.

Tu như thế nào để có "cặp mắt thánh" mà Đức Tôn Sư đã chỉ dạy trong bài thơ "Diệu Pháp Quang Minh" (câu 25-28) mà Ngài viết tại Hòa Hảo ngày 10 tháng 4, năm Canh Thìn 1940:

"*Cặp mắt Thánh dòm xem tứ hải,*

Thương hồng trần mượn xác tái sanh.

Bởi vì đời văn vật cạnh tranh,

Nên cấu xé cùng nhau thảm não…"

Cuối bài thơ Đức Thầy niệm: "Nam Mô Định Tâm Vương Bồ Tát Ma Ha Tát."

Tu để có "cặp mắt Thánh" không phải do hàng ngày cúng lạy, trường chay, đọc kinh sáng trưa chiều tối, mà là phải chuyển tâm, chuyển tánh, tự vấn, tự sửa để đạt giác ngộ. Và chính giác ngộ mới đạt "tâm không " tức tâm chân chánh, không thay đổi. Đó là Nguyên Tánh sáng trong.

Đó là chìa khóa mật của Bửu Sơn Kỳ Hương Phật Giáo Hòa Hảo đã đem đến cho chúng sanh trong kỷ nguyên mới. Kỷ nguyên mà con người gặp nhiều khó khăn, từ đời sống vật chất đến tâm linh. Đời sống xáo trộn, tâm linh hỗn loạn, phân chia nhân ngã. Chỉ có tâm pháp mới như bình nước cam lồ rưới lên ngọn lửa tam muội phừng phừng cháy đỏ cao ngất trời xanh. Sự tranh chấp, hận thù sôi sục của người cùng một quốc gia, lẫn của các quốc gia, chỉ muốn chiếm lĩnh cai trị và đè bẹp nhau hầu thống lĩnh thế giới loài người.

Con người càng muốn thống lĩnh loài người càng trở nên sâu hiểm tàn độc, mất nhân tính. Họ dùng mọi thủ đoạn từ tiền bạc, sức mạnh quân sự, đến khoa học kỹ thuật, đến kỹ năng của truyền thông đại chúng.

Người tu muốn bảo vệ Phật Pháp, cần phải tự bảo vệ trước bao áp lực của ác đạo qua các phương tiện kỹ thuật, hầu không bị ảnh hưởng của ngoại vi, của mọi kỹ thuật tân tiến càng lúc càng dữ dội, muốn cải não loài người thành một chiều, nhằm đạt được mục đích tối hậu là thống lĩnh thế giới thời Hạ Ngươn u tối.

Tu học, bất thối, để nhìn rõ, thấy rõ thấu suốt qua bao đám mây mù, bao cây lá rừng rậm, bao nhiêu ngọn lửa tam muội, bao nhiêu đe dọa của chiến tranh, khói lửa chực chờ bùng cháy.

Hãy khơi lên ngọn lửa Từ Bi. Đó là ngọn lửa khai tâm chuyển tánh mà mỗi hành giả cần chung tay góp sức khơi dậy tình thương yêu nhân loại mà Đức Thầy, Đấng Tôn Sư, đã dạy cho các tín đồ Bửu Sơn Kỳ Hương và Phật Giáo Hòa Hảo bấy lâu nay.

Nam Mô A Di Đà Phật
Nam Mô Bửu Sơn Kỳ Hương Phật
Nam Mô Bửu Sơn Kỳ Hương Pháp
Nam Mô Bửu Sơn Kỳ Hương Tăng

Kính lạy Đức Tôn Sư
Con nguyện đem tâm lành kính lạy,

Nguyễn Huỳnh Mai
Sáng Mồng Hai năm Tân Sửu (13-1- 2021)

CHƯƠNG I

Cùng Suy Ngẫm

Lời Đức Thầy

1. CỦNG CỐ NIỀM TIN ĐỂ VƯỢT QUA TRẬN CHIẾN VI TRÙNG

20-3-2020 – 4 giờ sáng

Thế chiến thứ ba là cuộc chiến tranh của toàn thể thế giới chống lại bệnh tật, thiên tai mà con người phải cùng chung vai chịu đựng do nghiệp quả từ cái ác của loài người.

Thế chiến thứ ba để cho loài người thấy được sự nhỏ bé của họ trước Ông Trời, để cho thấy Nhân không thắng Thiên được.

Những kẻ ác tâm cứ thừa thắng xông lên bằng tiền tài, bằng vũ lực, nay cũng phải chùn bước trước nạn dịch chết người, trước một con vi trùng Corona bé nhỏ nhưng hung hãn sanh ra từ cái ác tâm của con người quá tàn nhẫn với các loài động vật biết đau đớn trước bàn tay tàn ác của họ.

Con người ác với con người, con người ác với thú vật, con người mất nhân tính. Con người ỷ lại vào khoa học kỹ thuật, ỷ lại vào vi trùng học, ỷ lại vào hiểu biết, tái tạo và tạo được những gì họ muốn. Nay trước bàn

tay của Ông Trời giúp họ dừng bước trước uy lực của Thiên Nhiên, uy lực của Thượng Thiên.

Con người phải trở về với cái tâm của mình để cải sửa, nhất là khi hoàn cảnh bắt buộc.

Đức Thầy khuyên tín đồ tu tâm, tu hành tại gia, làm phước thiện, không lập thêm chùa chiền, thật là phù hợp với thời Mạt Pháp này biết bao nhiêu.

Đức Thầy là một vị Hoạt Phật ra đời tại Việt Nam, Ngài đã báo trước những gì xảy ra vào Thời Mạt Pháp từ 80 năm trước, và chúng ta tín đồ từng được đọc, học qua Sấm Giảng Thi Văn của Ngài đều chứng thực những gì thực sự xảy ra tại Việt Nam và trên thế giới.

Chúng ta, tín đồ của Ngài, có niềm tin, tự tu tự tiến, kiên nhẫn cải sửa để bình tâm hầu vượt qua khổ nạn của trận chiến vi trùng này.

Trong Sấm Giảng quyển nhì: Kệ Dân của Người Khùng, (câu 235-238), Đức Thầy dặn dò, từ ngày 12-9 năm Kỹ Mảo tại làng Hòa Hảo:

"Phải giữ lòng cho được sạch trong,
Mới thoát khỏi trong vòng bịnh khổ.
Lớp đau chết kể thôi vô số,
Thêm tà ma yêu quái chật đường."

2. CÙNG SUY NGÂM LỜI ĐỨC THẦY

23-3-2020 – 5 giờ sáng

Khi con người đi đến cực ác thì vòng tròn âm dương sẽ xoay chuyển, không phải xoay chuyển nhẹ nhàng mà xoay chuyển một cách mạnh mẽ, làm cho thế giới đảo điên.

Con người dựa vào quyền lực, sức mạnh, sự thông minh dựa trên khoa học, quân sự, muốn thống lĩnh thế giới, đi ngược lại tình thương của đấng Tạo hóa, đi ngược lại trật tự của thiên nhiên. Chính con người đã gây nên đại họa từ tội ác, từ sự ác tâm mất cả tánh người, thì Tạo hóa, Ông Trời sẽ ra tay.

Trong bao năm qua đã xảy ra biết bao trận dịch từ Sars, bò điên, heo, gà, vân vân. Nay lại đến Corona, là con vi trùng mạnh nhất và khó trị nhất. Người già chết hàng loạt và họ tái sanh rất đông trong thời gian tới.

Khắp hoàn cầu khiếp vía bay hồn, tất cả các cơ sở tôn giáo phải đóng cửa và tu tập tại gia vì hoàn cảnh. Tất cả các sinh hoạt buôn bán, giải trí, thể thao... đều bị bãi bỏ, ngay cả ngày Olympic tại Nhật Bản.

Nếu biết tu tập, đây là một cơ hội cho mọi người cùng dừng lại để tu tâm và khai tâm cho trong sáng. Tự xét mình để cùng nhau sửa đổi trở về với tâm lành, tánh

thiện, như lời Đức Thầy đã dạy, trong Sấm Giảng quyển 4: Giác Mê Tâm Kệ (câu 1 đến câu 4):

"Khai ngọn đuốc từ bi chí thiện,

Tìm con lành dắt lại Phật đường.

Thương dân hiền giáo đạo Nam phương,

Đặng chỉ ngõ làm lành, lánh dữ."

Là tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo, chúng ta cùng nhau suy ngẫm lời Đức Thầy dạy suốt 80 năm, từ ngày 18 tháng 5 năm Kỷ Mão, 1939, Phật Giáo Hòa Hảo được Ngài khai sáng.

3. SỰ ĐAU KHỔ ĐI ĐẾN TỘT ĐỈNH

1-4--2020 – 5 giờ sáng

Sau trận dịch siêu vi trùng Corona, hay Covid-19, thế giới hoàn toàn thay đổi để lập lại trật tự. Đây là một kỳ thi lớn cho tất cả các quốc gia trên quả địa cầu. Các lãnh đạo quốc gia có dã tâm ác độc sẽ bị thế giới nhận ra.

Dã tâm của con người không thể thắng được thượng thiên, mà sẽ bị nhân quả nhận chìm như tội đồ của nhân loại.

Toàn thế giới phải trải qua một trận cuồng phong bão tố, từ bệnh hoạn khó trị cho đến thiên tai bão lụt, rồi mới lập lại trật tự hòa bình như lời Đức Thầy báo trước cách đây 82 năm, trong Sấm Giảng quyển nhì: Kệ dân của Người Khùng (câu 241-246):

Khắp thế giới cửa nhà tan nát,

Cùng xóm làng thưa thớt quạnh hiu.

Bấy lâu nay nuôi dưỡng chắt chiu,

Nay tận diệt lập đời trở lại.

Khắp lê thứ biến vi thương hải,

Dùng phép mầu lập lại Thượng Ngươn.

Hiện nay các cơ sở tôn giáo đều bị đóng cửa. Tín đồ nghe giảng đạo qua truyền thanh truyền hình, hay các mạng xã hội trên mạng lưới toàn cầu. Từ năm 1939, khi lập đạo Đức Thầy đã dạy tín đồ tu hành tại gia, làm phước thiện và không xây cất thêm chùa chiền mà phải để dành tiền làm phước thiện; nếu nhà nghèo và không có bàn thờ thì niệm Phật trong tâm, cúng lạy ngoài đồng cũng được.

Đức Thầy dạy con người tu tại tâm, không tu bằng hình thức. Tình yêu của Đức Thầy chan chứa tình người, cho toàn thể giới.

Tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo và Bửu Sơn Kỳ Hương đều nhận thấy rằng đường lối tu hành của Đức Phật Thầy Tây An và sau là của Đức Thầy hoàn toàn phù hợp với mọi hoàn cảnh, và ở bất cứ lãnh thổ quốc gia nào.

Đó là tu hành tại gia và đời đạo song tu, hay Pháp Tu Tứ Ân.

Cũng trong quyển Sấm giảng này Ngài khuyên (câu 42-43):

Khắp hoàn cầu thiết thiết tha tha.

Vậy sớm mau kiếm chữ Ma Ha!

Hay (câu 457-458):

Việc biến chuyển Thiên Cơ rất gấp,

Khuyên chúng sanh hãy rán tu hành.

Tổng thống Hoa Kỳ loan báo sẽ có con dân chết cả trăm ngàn người trong hai tuần lễ tới. Hiện con số này đã có quốc gia có số người chết như thế. Chúng ta cùng nhau cầu nguyện cho con dân thế giới mau thoát nạn vi trùng, cho dù xưa nay nhân khó thắng thiên.

Cuộc thi này cho thấy sức con người có hạn, dù cho khoa học kỹ thuật có tinh xảo đến đâu cũng không thể thắng ông Trời và chư vị thiêng liêng.

Con người không lo làm lành lánh dữ, không lo tu tâm dưỡng tánh, cứ mải chạy theo danh vọng và quyền lực để rồi gây bao tội ác, đi đến tạo ra bao thứ vũ khí giết người hàng loạt, chế tạo ra vi trùng hóa học để thống lãnh nhân loại, là một tội ác tầy trời. Đó là tội bất dung, thấu đến trời cao, đã khiến con người chết hàng loạt.

Sự đau khổ và sự sợ hãi của loài người đang đi đến tột đỉnh.

4. NIỆM PHẬT VÀ BIỆT NIỆM

7-4-2020 – 3 giờ chiều

Trưa nay tôi lau dọn bàn thờ, dùng dấm tẩy sạch các chung nước cúng trên bàn thờ Phật và bàn thờ Cửu Huyền Thất Tổ có di ảnh cha mẹ đặt hai bên.

Tôi đem bát nhang xuống nhà lượt hết chân nhang và lấy bớt tàn nhang ra, sau đó cắt giấy khoanh tròn ở giữa để cắm nhang, như thế trong gia đình có người nào bị dị ứng tàn nhang hay khói nhang cũng đỡ bị phản ứng, nhất là những ai yếu phổi khi trọng tuổi.

Mỗi khi cúng lạy xong, từ khi chân tôi đau, tôi không còn nguồi xếp bằng trước ngôi Tam Bảo, mà lại ngồi nơi bàn viết để niệm Phật**.** Mùi hương thơm nhè nhẹ và ánh đèn cầy sáng rực lung linh khiến tâm hồn tôi luôn hướng về miền đất Hòa Hảo thiêng liêng nơi Đức Tôn sư khai đạo đem lại sự an lạc và hạnh phúc cho bao tín đồ biết lo tu hiền chơn chánh theo chánh pháp của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni trên năm ngàn năm về trước.

Tôi niệm Phật, quán hơi thở và đi dần vào biệt niệm**,** và không biết bao nhiêu lần tôi đã viết lên những điều chứng nghiệm trong tiến trình tu tập học đạo phát triển tâm linh và khám phá về mình, về những điều mình cần phải sửa đổi, phải làm, phải hành đạo sao cho đi đúng theo lời dạy của Đức Tôn Sư.

Trong Sấm Giảng quyển tư, Giác Mê Tâm Kệ (câu 775-778), Đức Huỳnh Giáo Chủ dạy rằng:

"Gìn giới cấm sửa tâm ô tạp,

Niệm Phật thì phải dẹp lòng tà.

Nhớ từ bi hai chữ ngâm nga,

Dù làm lụng cũng là trì chí."

Đức Thầy nhắc nhở tín đồ trong bài "Tư Tưởng" viết tại Bạc Liêu năm Tân Tỵ 1941:

Chắp tay niệm Phật Di Đà,

Lòng ta ta biết ai mà mặc ai.

Hoặc:

"Rán tu đặng mà chết,

Chớ đừng để chết đến mà chẳng có tu."

Tôi luôn luôn tâm niệm những lời dạy của Ngài. Đó là kim chỉ nam soi đường cho tôi từ khi có trí khôn của một đưa bé được lớn lên trên mảnh đất đạo tại vùng Bảy Núi thiêng liêng mầu nhiệm với dòng Cửu Long Giang bắt nguồn từ đỉnh núi Hy Mã Lạp Sơn cao nhất thế giới dính liền với Ấn Độ, Nepal, Tây Tạng là những nơi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đản sanh, đạt đạo, hành đạo và có biết bao vị Phật tái sanh hành đạo.

Làng Hòa Hảo là một mảnh đất đặc biệt nằm giữa sông Tiền giang và Hậu giang của của dòng sông Cửu Long này. Nơi đây Đức Phật Thầy Tây An đã khai sáng mật giáo Bửu Sơn Kỳ Hương.

Mảnh đất miền Tây Nam Việt với dòng Cửu Long Giang bên cạnh dãy Thất Sơn hùng vĩ, nơi địa linh nhân kiệt, đã phát sinh những vị hoạt Phật từ Đức Phật Thầy Tây An cùng các vị kế truyền như Đức Phật Trùm, Đức Bổn Sư, Đức Sư Vãi Bán Khoai và gần đây nhất là Đức Huỳnh Giáo Chủ cùng các vị đại đệ tử anh hùng hy sinh cho tổ quốc như Đức Cố Quản Trần Văn Thành, Đại Thần Nguyễn Trung Trực, vân vân.

Qua bao thăng trầm của lịch sử, những câu kinh giảng mang đậm giáo lý Tứ Ân, đã luôn vang lên tinh thần đạo đức, nhân ái, sự hiếu thảo của con cháu đối với ông bà cha mẹ, tình yêu nước yêu dân, yêu đồng bào nhân loại, cố giữ yên bờ cõi trước giặc ngoại xâm, khiến cho Miền Tây Nam Việt vẫn còn giữ được mảnh đất phì nhiêu, người dân mộc mạc hiếu hòa như ngày nào các vị hoạt Phật đã ban rải tình thương không bờ bến.

Trở về với hiện tại, tôi khoác áo tràng, thắp nhang như thường lệ. Tôi cầu nguyện Ơn Trên hướng cho tôi tu tập luôn đi đúng đường đạo, để sau này góp một phần vào sự phục hưng đạo giáo Bửu Sơn Kỳ Hương Phật Giáo Hòa Hảo.

Trong đại dịch người chết như rạ, thật không biết làm gì được hơn là cầu nguyện cho người dân trên thế giới mau tai qua nạn khỏi, tật bệnh tiêu trừ, và những người chết được siêu thăng tịnh độ.

Quán chiếu lại thời gian qua, tôi nhận thấy Ơn Trên có ứng với tấm lòng thành khẩn của tôi đối với đạo.

Tôi đã một lần thấy mình trong giấc chiêm bao với cảm xúc rất thật, khi đó tôi bước vào phòng thờ và sửng sốt, mừng rỡ, thấy hình ảnh Đức Thầy hiện lên, liên tục đổi từ trẻ sang già khuôn mặt đăm chiêu suy nghĩ. Và cách một đêm trước, cũng trong một giấc mơ lúc gần sáng, tôi đi vào phòng thờ với cô em kế. Căn phòng hơi tối, bỗng có một ngọn đèn bật sáng lên rực rỡ ở giữa phía trên bàn thờ. Tôi thật bàng hoàng, và trong lòng vừa kính vừa sợ trước sự thiêng liêng bất ngờ này.

Trong đời tôi, từ bé đến lớn tôi luôn hướng tâm đến Đức Thầy và thường gặp được Ngài trong giấc mơ. Nhưng thấy Ngài nhiều nhất là từ năm 1981 đến nay, tâm tôi luôn muốn tu tập và lo việc đạo, viết sách, tiếp ba tôi (cố cư sĩ Nguyễn Long Thành Nam), làm báo Đuốc Từ Bi. Sau khi ba mất, tôi làm thêm các trang nhà trên mạng lưới điện toán toàn cầu về Bửu Sơn Kỳ Hương và Phật Giáo Hòa Hảo, và trang nhà cá nhân để chia sẻ những quyển sách về đời sống hay ký sự và nhất là các cuốn sách Nhật Ký Tâm Linh nói về sự tu tập và hành đạo và sự biến chuyển tâm linh hướng đến nguồn gốc đạo Bửu Sơn Kỳ Hương.

Mấy tuần nay, chẳng những Hội quán Phật Giáo Hòa Hảo mà tất cả các cơ sở chùa chiền nhà thờ của các tôn giáo đều tạm đóng cửa. Thật là một sự trùng hợp hiếm có. Mọi người tu sĩ cũng như cư sĩ đều đồng tu tại gia, như lời dạy tín đồ của Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Trong bài thơ Viếng làng Mỹ Hội Đông ở Long Xuyên năm Canh Thìn 1940, Đức Thầy cảnh báo (câu 77 đến 80 và 101-102):

"Hoàn cầu trái đất chuyển xây,

Gớm ghê cho chúng phơi thây muôn ngàn.

Ngày nay đạo đức chẳng màng,

Rồi sau dẫu có tiền ngàn khó mua."

Và

"Biết khôn tìm kiếm Ma Ha,

Một câu lục tự nhà nhà bình an."

5. CÙNG CHỊU ĐỰNG SỰ BẤT THƯỜNG

9-4-2020 – 4 giờ sáng

Nếu thấy việc gì cần làm thì phải cố gắng thực hiện. Nhất là lúc thức giấc nửa đêm. Nếu cảm thấy mệt mỏi, buồn bã hay thối chí thì cố vượt qua. Vì đó là tâm trạng chung hiện nay của con người trên toàn thế giới mà bệnh dịch Covid-19 đã cướp đi mạng sống của hàng ngàn người trong một ngày.

Cần nhìn kỹ lại để thấy rằng mình đã may mắn hơn hàng triệu người đang hấp hối với máy thở hoặc không có máy thở chỉ nằm chờ chết.

Hình ảnh xác người nằm chồng chất như Đức Thầy đã tiên đoán trong Sấm Giảng.

Qua tin tức, xác người chết chất đầy trên những xe đông lạnh xếp hàng dài. Tại tiểu bang New York; chánh quyền tiểu bang đã có quyết định xác người sẽ được đem thẳng ra công viên chôn vì nghĩa địa không còn chỗ. Thân nhân không còn được nhìn người thân lần cuối như những tuần trước dù vài phút.

Theo đài VOA, Trung Quốc ăn mừng, chiếu đèn đủ màu sắc trên các khu nhà vào ngày mở cửa sinh hoạt trở lại, sau 76 ngày đóng cửa cách ly. Trong khi các quốc gia trên thế giới đang vật lộn với vi trùng Covid-19.

Sau trận vi trùng Covid, bộ mặt thế giới sẽ thay đổi từ chính trị đến kinh tế, nhất là Việt Nam.

Riêng các hành giả cần cố gắng lên, không để chùn bước vì hoàn cảnh thay đổi trong sinh hoạt của mình, từ gia đình đến bạn bè, xã hội. Mọi người xung quanh đều phải chịu đựng sự bất bình thường như mình.

Sau đây là một số đoạn trong Sấm Giảng, quyển nhất: Khuyên người đời tu niệm, mà Đức Thầy viết năm Kỷ Mão 1939 tại làng Hòa Hảo, nói về hoàn cảnh của ngày hôm nay.

"*Thương đời trong dạ chẳng yên,*

Khắp trong lê thứ thảm phiền từ đây.

Ngày nay cuộc thế đổi xây,

Rán lo tu niệm đặng Thầy cứu cho."

(câu 107-110)

Và:

"*Nói chuyện bên Tàu máu đổ tuôn rơi.*

Cả kêu dân chúng hỡi ôi!

Sao không thức tỉnh việc đời gần bên.

Khổ đà đi đến như tên,

Rán lo tu niệm tìm nền vinh hoa."

(câu 800-804)

"*Đời xưa quả báo thì chầy,*

Đời nay quả báo một giây nhãn tiền."

(câu 865-866)

Trong Sấm Giảng quyển 2: Kệ Dân của Người Khùng, Ngài đã báo:

"*Nhìn cuộc thế đổi thay quá gắt,*

Máy Thiên cơ mỗi phút mỗi thay.

Nẻo thạnh suy như thể tên bay,

Đường vinh nhục rủi may một lát."

(câu 13-16)

Và:

"*Đến chừng đó bốn phương có giặc,*

Khắp hoàn cầu thiết thiết tha tha.

Vậy sớm mau kiếm chữ Ma Ha,

Thì Phật cứu khỏi nơi khói lửa."

(câu 41-44)

"*Đau nhiều chứng dị kỳ khó kể,*

Sắp từ nay lao khổ đến cùng.

Kẻ dương gian khó nổi thung dung,

Người bạo ác không còn tánh mạng."

(câu 433-436)

Trong Sấm Giảng quyển ba, Đức Huỳnh Giáo Chủ than (75-78):

"*Mặc ai tranh luận thấp cao,*

Thương trong lê thứ xáo xào từ đây.

Chinh chinh bóng xế về Tây,

Đoái nhìn trần thế xác thây ê hề."

6. NHU CẦU TÂM LINH ĐẠO ĐỨC

11-4-2020 – 12 giờ khuya

Sự thay đổi của đất nước Việt Nam không phải là sự nguyện cầu để được thay đổi, mà bắt buộc phải thay

đổi theo sự thay đổi của toàn cầu về kinh tế cũng như về chính trị, và mọi khía cạnh khác cũng sẽ thay đổi theo.

Việt Nam sau thời kỳ dài lâu bị tụt hậu sẽ được vực dậy thật nhanh chóng nhờ sự giúp đỡ của những quốc gia tiên tiến trên thế giới, với những phương tiện từ khoa học cho đến kỹ thuật tuyệt xảo của thời hiện đại.

Khối người Việt khổng lồ từ hải ngoại sẽ có những bộ óc thông minh tài giỏi được học hỏi từ những đại học bậc nhất thế giới và được học hỏi kinh nghiệm từ môi trường tự do được phát triển nhờ có phương tiện nghiên cứu cũng như kinh nghiệm từ thực tập tiếp cận những khoa học gia, chính trị gia hay kinh tế gia lỗi lạc. Trong số đó sẽ có những người quan tâm đến sự tồn vong của đất nước, quay về đóng góp cho sự phát triển của Việt Nam.

Khi chính trị thay đổi, kinh tế thay đổi, giáo dục sẽ được thay đổi, và đạo đức, tôn giáo sẽ có cơ hội phát triển để dìu dắt tâm đạo của dân tộc đang mở mang tâm thức, hướng người Việt Nam đi về hướng chân thiện mỹ, vì đó là nhu cầu tâm linh cần thiết cho những thức giả tiến bộ trong thời đại mới.

Nếu đất nước thay đổi mà không có nhu cầu tâm linh đạo đức hướng dẫn thì sự thù hận, trả thù, vân vân, khó chuyển đổi thành tình thương yêu dân tộc mạnh mẽ để xây dựng đất nước được yên bình.

Ghi chú: Ngày sinh nhật khó ngủ.

7. MỤC ĐÍCH CỦA CHUYẾN ĐI TỪ LÚC KHỞI HÀNH

13-4-2020 – 2 giờ chiều

Ở bất cứ giai đoạn nào, hoàn cảnh nào, cái cốt lõi, trọng tâm, hay Kim Cang Thành luôn phải vững chắc, Thời gian đi tới để hoàn tất các sách đạo để xuất bản dù có chậm, có bị khó khăn trở ngại thì cũng phải giữ vững tâm thân ý để đi cho trọn con đường.

Ví như một tài xế lái chiếc xe từ lúc trẻ khởi hành qua biết bao nhiêu con đường bao thời gian, từ lúc tóc còn đen, nâu, đến lúc tóc muối tiêu rồi bạc trắng; chân tay tài xế có yếu đi, mắt có mờ đi, con đường lại càng lúc càng gập ghềnh, khó khăn, thì có nhanh có chậm, chiếc xe cũ lỗi thời vẫn từ từ đi đến bến.

Cái bến, cái nơi mà tài xế muốn đến đó là Đạo Pháp và Dân Tộc Việt Nam, sẽ mãi mãi là mục đích của chuyến đi từ lúc mới khởi hành.

8. NHẸ NHÀNG VỚI MÌNH, VỚI NGƯỜI VÀ HOÀN CẢNH TRONG MÙA DỊCH BỆNH

14-4-2020 – 6 giờ sáng

Trận dịch như một trận đại hồng thủy này sẽ còn kéo dài một thời gian khá lâu, và chính quyền Hoa Kỳ cho biết mọi người sẽ phải ở nhà thêm một thời gian.

Tin tức từ truyền hình, báo chí, truyền thanh, youtube, facebook,… qua máy vi tính, nhất là điện thoại di động ào ạt cả ngày lẫn đêm. Chỉ cần đụng nhẹ một ngón tay, bấm nhẹ một con chuột thì không biết bao nhiêu hình ảnh đau thương hiện ra trước mắt.

Những người mặc đồ trùm kín như lên mặt trăng đang chạy đôn chạy đáo trong bệnh viện, quanh các bệnh nhân vật lộn với chiếc máy thở. Và cũng những người khác mặc đồ bảo hộ trùm kín đang cầm xuổng vốc đất lấp trên những mồ chôn tập thể ở tiểu bang New York.

Hàng ngàn người chết mỗi ngày, nhà quàng không đủ chỗ chứa xác, lò thiêu không đủ chỗ để thiêu xác người. Một trận chiến tranh khốc liệt đang diễn ra ở khắp mọi nơi.

Các nhà nghiên cứu tâm lý xã hội tiên đoán sẽ có nhiều người mang bệnh tinh thần vì cuộc sống từ xã hội, kinh tế đến chính trị thay đổi quá đột ngột.

Một cuộc chiến toàn cầu mà con người cùng gánh chịu. Đây là lúc cần định tâm, quán chiếu về mình, về hoàn cảnh thay đổi từng giờ từng phút để không bị chao đảo, bệnh hoạn, hay buông trôi.

Hành giả đôi khi tự trách mình đã không hoàn tất những công việc mà chính mình đã đề ra phải làm trong mỗi ngày.

Nếu còn tự trách là tâm mình chưa yên, chưa chấp nhận hoàn cảnh.

Đề ra những việc phải làm cũng là một việc tốt, để một ngày qua không uổng phí, và cảm thấy tuổi già qua mau mà những việc cần làm đều bị ngưng đọng, chưa hoàn tất.

Nếu làm được phân nửa điều đã đề ra, thì đó cũng được gọi là thành công mỹ mãn.

Nếu còn tự trách mình là bị xuống tinh thần và cảm thấy bất lực trước hoàn cảnh.

Cần giữ một trạng thái quân bình dù đang làm việc hay nấu ăn cho gia đình, cho chị em, hay cho các con.

Hãy giữ tâm an bình cho dù không còn ngồi học đàn hăng say, mà lại chọn đi dọn dẹp, giặt giũ, làm vườn.

Hãy giữ tâm an bình khi cúng lạy, dù không thể thắp nhang khi người nhà bị dị ứng.

Tóm lại, ta cần tập không để các thói quen lấn áp khiến tâm ta bất an, tạo ra sự bực bội, khó chịu.

Phải tập nhẹ nhàng với mình, và nhẹ nhàng với người, nhẹ nhàng với hoàn cảnh.

9. TRÍ TUỆ, MỘT KHẢ NĂNG SIÊU VIỆT

15-4-2020 – 5 giờ sáng

Sự tu học của một con người là cả một tiến trình học hỏi cải sửa không bao giờ dứt. Có lẽ khi sắp lìa đời, hay lúc trút hơi thở cuối cùng vẫn còn phải học một bài học cuối.

Như vậy thì dù cho đến lúc già cũng vẫn có những bài học thú vị, những thử thách để có thể khám phá về mình, nếu mình chịu khó lắng nghe. Lắng nghe từ nhịp tim, từ sự chuyển động của hơi thở, của các bộ phận nội tạng, cảm giác nội vi lẫn ngoại vi.

Sự biến chuyển của tâm thân ý thay đổi qua từng phút, từng giây, từng sát na. Sự đối thoại của não trái và não phải. Sự bình an và không bình an diễn ra liên tục không ngừng.

Khi ngồi im vẫn có sự xung đột liên tục, sự thúc đẩy liên tục của tâm trí, để tạo chuyển động đưa đến lời nói hay hành động.

Sự nhạy bén của thần trí luôn là chủ thể của mọi hoạt động và hành động của con người.

Tu tập phải chăng là kiểm soát cả một bộ máy tuần hoàn của cơ thể và sự giao động, giao thoa của nó với chủ thể, với tâm linh, hầu đạt đến một khả năng siêu việt, đó là trí tuệ.

10. BIẾT ƠN NGƯỜI CHẾT TRONG ĐẠI DỊCH

19-4-2020 – 5 giờ sáng

Thiền tập, chuyên chú, lắng nghe, sống tự nhiên không lơ là, không bị hối thúc trong mọi hoàn cảnh là việc làm tốt, nhất là giai đoạn bị cách ly bởi nạn dịch Covid-19 toàn cầu.

Chấp nhận và sống cùng hoàn cảnh để không cảm thấy bất lực vì khả năng của mình không thể giúp gì cho người mắc bệnh lẫn người chết liên tục hàng ngày.

Những gì xảy đến thì các vị giáo chủ, các nhà tiên tri đã tiên đoán. Việc gì đến tất phải đến. Đó là đại họa cho toàn nhân loại. Nhưng tội ác là do con người gây ra. Vì thế, khi mới bắt đầu tu tập, hành giả đã từng viết "con người ác hơn con thú." Ác bằng những mưu đồ, tham vọng, thù hận… Họ tìm đủ mọi cách để giết nhau, dù có hận thù hay không, chủ yếu là để tóm thu quyền lực, tạo thêm thế lực hầu làm bá chủ của quốc gia mình, hay làm bá chủ thế giới.

Sự tàn ác không hề giảm, mà còn gia tăng theo đà tham vọng cá nhân hay tập thể. Nạn nhân là cả một hay nhiều thế hệ bị nghèo đói, thất học, hay tai hại hơn là bị nhồi sọ để tiếp tục hoặc tiếp tay cho sự độc hại của khối đen, phi nhân tính.

Đại dịch là một thảm họa của nhân loại, mà cũng có thể là một con trục đổi đời khiến thế giới đồng mở mắt ra, nhìn tận mặt sự giả trá ở phía sau nụ cười và những cái bắt tay của các lãnh tụ thế giới, lẫn của bao quốc gia không sống vì con dân của chính mình, mà chỉ sống theo sự ích kỷ và tham vọng cá nhân hay tập thể.

Nạn đại dịch Vũ Hán phải chăng là để lập lại trật tự thế giới trong thời đại mới. Vậy thì những người chết đã hy sinh thì những người sống cần phải biết ơn họ.

11. GIÂY PHÚT TỰ CHỦ

20-4-2020 – 5 giờ chiều

Đôi khi mình có một sự suy nghĩ sai lầm mà tự thân mình không hề biết. Một sai lầm lớn có khi cho cả một cuộc đời.

Cứ nhìn thấy mình không làm gì hoặc làm mà rất ít so với những việc mình đã liệt kê không biết bao nhiêu việc. Những quyển sách nhuận sắc xong chỉ cần chọn hình cho bìa; hoặc đã có hình, có ý cho hình bìa trước bìa sau rồi. Những cuốn đã nhuận sắc sửa chánh tả nhiều lần đang xếp hàng chờ hoàn tất. Liệt kê mười việc chỉ làm năm, rồi đi nấu ăn, đi nấu chè, đi hái trái cây làm

mức, đi bách bộ, đi tập thể thao hay đi tập đàn, dù đã quên đi những bản đã đàn được hay thuộc rồi.

Phải chăng mình quên rằng sự làm việc, sự hoàn tất bao nhiêu tác phẩm hoàn toàn không quan trọng bằng lúc này mình nghĩ gì, thấy gì. Đó là lúc hết sức quan trọng. Đó là lúc thấy không làm mà làm. Vì lúc đó mình thật sự làm chủ mọi ý muốn, làm chủ cả ý thức của mình. Phải chăng tâm bình tịnh được thì phát huệ.

Không bị hối thúc bởi công việc, bởi thời gian, lẫn hoàn cảnh. Không bị ảnh hưởng bởi sự ồ ạt của báo chí, truyền thanh truyền hình. Không bị ảnh hưởng bởi bởi quảng cáo liên tục gởi vào hộp thơ. Không bị xao xuyến hay buồn giận, phản ứng khi liên tục nhận được thơ nặc danh của đồng đạo tìm cách bôi nhọ nhau, mắng nhiếc rủa xả nhau chỉ vì tranh chấp chức vụ, và trả thù bằng lời qua tiếng lại.

Không bị ảnh hưởng với lý do lười biếng, mà vì lý do tâm an định, tự chủ, sáng suốt, biết mình biết người.

Giây phút quý báu đó gọi là giây phút tự chủ.

12. TÌNH THƯƠNG TỪ LÒNG TỪ BI

23-4-2020 – 4:30 giờ sáng

Làm thế nào phát triển tình thương và lòng từ bi mà không bị xúc động hay cảm xúc vì động tâm hay đau lòng có khi như xé tâm cang một khi thất vọng?

Có phải tình thương do lòng từ bi khác biệt với tình thương phát xuất do cảm tính, cảm xúc, cảm tình, tình cảm hay tình yêu?

Tình yêu hay cảm xúc cá nhân mang tính cách vị kỷ, ích kỷ, chỉ hướng về cảm xúc bản thân đối với một hay vài đối tượng được chọn lựa, như đối tượng tình yêu, hay gia đình. Do tính cách quy ngã nó dễ tạo cảm xúc mạnh đến cá nhân nếu có sự thất vọng hay chướng ngại.

Từ bi phát xuất từ tâm bồ đề, có tính cách vị tha vô ngã và rộng lớn. Đây là kết quả của sự tu tập, sửa đổi dần dần, đi từ ích kỷ đến biết quên mình, biết nghĩ đến tha nhân, rồi phát triển lòng từ ái vị tha, thương người giúp đời bất vụ lợi, giúp người mà không chờ đợi một sự đáp trả hay đền bù.

Đó là sự hướng thiện, không vì mục đích cá nhân nhằm đem lại lợi lạc hay tạo điều kiện thuận lợi cho mình với mục đích riêng. Mọi việc làm, lời nói hay hành động giúp đỡ người khác chỉ phát xuất

từ tình người hay lòng từ bi. Nhờ thế hành giả sẽ hành đạo hay làm việc thiện trong sự bình an, tâm bình tịnh với trí tuệ sáng trong không màng đến danh lợi, hay sự khen chê của người đời.

Hành giả sẽ không bị động tâm hay xúc cảm để có thể bị thôi thúc hay hành động nhất thời trong một giai đoạn nào đó, rồi sau khi cảm xúc đi qua thì không tiếp tục việc giúp đời, giúp tha nhân hay người nghèo khổ kém may mắn hơn mình.

Hành thiện, giúp tha nhân với lòng từ bi là một tình cảm lâu bền không thay đổi. Đó còn gọi là tình thương yêu tha nhân hay nhân loại mà Đức Thầy đã diễn đạt rất rõ trong bài thơ "Tình Yêu" của Ngài. Tình yêu không phân biệt nam nữ, màu da, giàu nghèo, không vì cảm xúc nhất thời mà phát từ lòng từ bi, từ ái chứa chan không bao giờ cạn.

Chúng ta cùng đọc lại bài thơ Tình Yêu do ngài viết vào mùa Đông năm 1946, đã được không những tín đồ Phật Giáo Hoa Hảo mà các giới bên ngoài rất ngưỡng mộ ý nghĩa cao siêu của một tình thương cao thượng đại đồng này:

Tình Yêu

Ta có tình yêu rất đượm nồng,

Yêu đời yêu lẫn cả non sông.

Tình yêu chan chứa trên hoàn vũ,

Không thể yêu riêng khách má hồng.

Nếu khách má hồng muốn được yêu,
Thì trong tâm chí hãy xoay chiều.
Hướng về phụng sự cho nhơn loại,
Sẽ gặp tình ta trong khối yêu.

Ta đã đa mang một khối tình,
Dường như thệ hải với sơn minh.
Tình yêu mà chẳng riêng ai cả,
Yêu khắp muôn loài lẫn chúng sinh.
Miền Đông, năm 1946

13. PHẢI HIỂU RÕ HAI CHỮ HY SINH

27-4-2020 – 4 giờ sáng

Khi khẩn nguyện hay tự nguyện hiến dâng cuộc đời mình vì đạo, thì đồng thời cũng phải chấp nhận và quyết định rằng sẽ không màng đến sự thành tựu gì cho riêng mình, dù là tiền tài hay danh vọng, khi mình còn tại thế.

Nghĩ được như thế, ta phải cố công tu tập để được sáng suốt, làm việc không ngơi nghỉ lẫn không sợ hãi bởi yếu tố thời gian khi càng lúc càng già đi.

Tu tập và làm việc góp công cho đời cho đạo, dù là hành động hay tư tưởng cũng đều quan trọng, miễn là có ích cho đạo, cho đời, dù rằng mọi người có biết hay không biết.

Cuộc đời hành đạo của Đức Huỳnh Giáo Chủ tuy không dài, và Ngài vắng mặt lúc còn trẻ, nhưng các hành giả, đệ tử của Ngài học mãi, học hoài, học cả một cuộc đời vẫn chưa hết, chưa thông suốt.

Thời gian đến đâu, làm việc đến đó, không câu nệ, thở than, lo lắng, sợ sệt, hay bị thúc bách bởi ngoại cảnh và thời gian. Dù cho có thấy, biết trong năm mười năm, hay hai mươi năm, hoặc hơn nữa, tâm vẫn phải an định; vì tất cả mọi việc đều phải hòa hợp với cả ba cõi thiên địa nhân rồi mới an định, thì ắt phải có sự đón nhận đúng thời đúng lúc.

Có bao nhiêu tác phẩm ích lợi cho quần sanh là kết quả của cả một đời người. Có biết bao kết quả hay dự án khoa học, do công sức, xương máu của vô số người. Nhiều người đã bị thiệt mạng, tù tội, nhục hình, chịu đựng đớn đau, hầu góp công cho việc cứu bao sinh mạng của con người.

Nếu không hiểu được những điều trên sẽ khó hoàn thành sứ mạng góp sức cho đời lẫn đạo.

Phải hiểu rõ hai chữ hy sinh thì sự hy sinh mới có kết quả cho cộng đồng nhân loại nói chung, và cho Việt Nam nói riêng.

14. XIỂN DƯƠNG ĐẠO GIÁO DÂN TỘC LÀ LÝ TƯỞNG CAO ĐẸP

28-4-2020 – 4 giờ sáng

Sự biết trân trọng mỗi giây phút của đời sống giúp cho ta bình an.

Mỗi hơi thở, hành động, nhìn, thấy khi thức sớm, thức khuya, thức nửa đêm, đi cúng lạy hay ngồi tham thiền, lẫn lúc viết hay không viết, đọc tin tức về sự cập nhật của người mắc bệnh, người chết, người khỏi bệnh, người tự tử vì bệnh hay cảm thấy bất lực khi xem video cậu bé Ấn Độ đã tiên đoán dịch bệnh cách đây tám tháng cho biết khi nào hết, và bệnh dịch sẽ trở lại vào cuối năm, vân vân.

Nạp thêm dữ kiện hay ngưng không nạp thêm dữ kiện, cũng vẫn giữ tâm được bình an, không tự trách cũng không trách người qua bao sự tấn công ào ạt của giới truyền thông vì phe phái, nhất là sắp đến kỳ bầu cử Tổng thống Hoa Kỳ.

Biết tu tập, biết vượt sự thương ghét hay thành kiến chủ quan, thì cũng phải biết giữ cho chính mình không bị ảnh hưởng của cái thương, cái ghét từ người khác. Người dân đã quá đau khổ vì bệnh tật, mất việc làm, lo lắng lại phải hàng ngày nghe, nhìn, thấy bao nhiêu tranh chấp đả phá của truyền thông phe phái, thì sự tự do truyền thông có xứng đáng để được gọi là quyền tự do thứ tư của một đất nước dân chủ chăng?

Lý tưởng của một nhà báo là gì? Phải chăng là nhằm phục vụ quần chúng, đem tin tức và sự hiểu biết đến cho người dân?

Lý tưởng của nhà báo, người làm truyền thông không phục vụ phe phái, hay hướng dẫn quần chúng theo phe nhóm, hoặc sự ưa thích của mình.

Hành giả qua bao nhiêu giai đoạn, từ viết báo để phục vụ cộng đồng người Việt. Khi cộng đồng có nhiều phe phái, thì quay về phục vụ cho cộng đồng của tôn giáo mình. Và khi chính cộng đồng tôn giáo mình có nhiều phe phái, chia rẽ, thì tự quay về phục vụ cho tín đồ nói chung và lý tưởng phục vụ Phật Giáo Hòa Hảo trở về nguồn gốc Bửu Sơn Kỳ Hương do Đức Phật Thầy Tây An xiển dương.

Xiển dương đạo giáo dân tộc là một lý tưởng cao đẹp mà hành giả cần theo đuổi, đến lúc tàn hơi; vì sự tin tưởng nhằm đem lại ích cho quần sanh, giúp cho con người trở nên hiền lương, an lạc, để tiến đến giải thoát.

CHƯƠNG II

Phật Giáo Hòa Hảo

Dòng Chính Phật Đạo

15. PHẬT GIÁO HÒA HẢO TRONG DÒNG PHẬT ĐẠO

5-5-2020 – 5 giờ sáng

Khi tâm trụ, tánh không và các giác quan đều linh hoạt, thì không còn bị ảnh hưởng bởi ngoại vi hay nội vi.

Con người sở dĩ thay đổi vì lúc tâm trụ về không mà tánh lại trở về có theo thói quen, nên luôn bị nội vi hay ngoại vi thay đổi, vì các giác quan bị thay đổi bởi ngoại cảnh từ âm thanh, cho đến thời tiết, hoản cảnh, vân vân.

Hoặc có lúc tâm không không nhẹ nhàng, nhưng tâm có lúc bất định nên bị ảnh hưởng bởi các giác quan của con người máy của mình.

Điều quan trọng là phải theo dõi sát sao, lắng nghe tiếng lòng, nếu có lúc thay đổi ý định hay trù trì, có lúc thật mong muốn, có lúc né tránh việc làm. Nhất nhất cử động, tâm thức như những nốt đàn lên xuống thấp cao. Phải chăng sự bất an đã rình rập; có phải sự sợ hãi khiến ta đang đi nhanh bỗng chậm lại, hay tìm cách đứng lại để ngắm cảnh.

Mọi việc làm đều có lý do để tiến hay lùi lại, và cũng có lý do để dừng lại hay lui lại mấy bước.

Tu tập phải chăng là để học về mình, về cái con người có hai bên óc phải và trái. Bên lý luận và bên chỉ biết yêu thương làm việc theo trái tim của mình. Nhất là yêu đạo nồng nàn, có thể làm mọi việc cho đạo với trọn vẹn tấm lòng.

Tu tập, sửa đổi chẳng những giúp cho tình yêu đạo được bền vững, sáng suốt, mà còn mạnh mẽ hơn và tự chủ hơn. Tự chủ để không sa lầy, mù quáng, mà tự chủ để được quân bình tâm thân trí, hầu cho con đường phục hưng đạo pháp được rõ rệt hơn, được công khai hơn, và đường đường đưa Đạo vào dòng chính của Phật Đạo.

16. PHẢI VỮNG TAY CHÈO

25-5-2020 – 4 giờ sáng

Trong mọi sự việc từ đời sống cho đến tâm linh, hành giả luôn giữ chánh tâm, thì mọi ý tưởng, lời nói, việc làm đều sẽ đi trên con đường chân chánh, gọi là Chánh Đạo; và con đường đi dù mau hay chậm cũng là con đường chánh đạo không xoay chuyển cũng không dời đổi.

Cứ một con đường chánh đạo mà đi thì mọi đóng góp dù ở phương diện nào cũng đem lại lợi ích

cho mọi người, cho đồng đạo, cho tôn giáo, và đất nước Việt Nam, xa hơn nữa là cho đồng bào và nhân loại trong các kỷ nguyên mai hậu.

Tất cả những gì xảy ra dù tốt hay xấu, hài lòng hay không hài lòng, suông sẻ hay trở ngại, đều là những kinh nghiệm giúp cho người hành đạo học hỏi, trau giồi, và thử thách, hầu tiến bước trên con đường tầm đạo và ngộ đạo.

Người có thực tâm tu học và cải sửa, tầm đạo và ngộ đạo, là để giúp mình biết chánh đạo mà đi, chứ không phải để dùng sự hiểu biết học đạo mà làm thầy, nhằm tạo một địa vị hay một môi trường tốt mà hưởng thụ.

Con đường học hỏi tu tập đến giác ngộ phải trải qua vô vàn chướng ngại, thử thách trong một thời gian lâu dài, có khi cả một đời người. Nhưng rớt khỏi chánh đạo là việc xảy ra trong tích tắc.

Chỉ trong thời gian một tích tắc, thì dù người tu mặc áo tu sĩ hay người tu tại gia, sẽ chẳng khác gì nhau, khi không còn giữ được chánh tâm, chánh niệm và chánh định.

Chỉ cần một tia chớp tham sân si, hỉ nộ ái ố dâng tràn khởi dậy khiến hành giả mất chánh niệm, hoặc bất ngờ không kềm hãm nổi, để cho chúng làm chủ tâm thân ý của mình, thì tòa nhà bát chánh kiên cố có thể sụp đổ toàn diện. Đó là giây phút thử thách chớp nhoáng xảy

đến cho một người tu, để nhận diện đó là một chân tu hay giả tu, một chân nhân hay ngụy chân nhân.

Để tránh một cơn sấm sét bất chợt có thể đánh tan bao công trình tu tập, công đức huân tập trên con đường chánh đạo hướng đến sự giác ngộ, hành giả cần luôn tự xét mình, không chểnh mảng, không lay chuyển, với quyết tâm kiên cố và ý chí vững mạnh.

Người tu phải biết chọn theo đúng hướng đi chân chánh, và quyết tâm quyết chí tiến bước trên con đường đạo, dù nhanh hay chậm cũng một mực không dời đổi, vì những lý do nội tại hay ngoại tại.

Con đường đi dù gặp sông rạch hay thác ghềnh, hành giả cũng phải vững tay chèo, không gác mái buông xuôi, bỏ mặc thuyền quay về chốn khởi hành, mà phải đi đến nơi đến chốn, trước khi lìa cuộc đời giả tạm chốn hồng trần.

17. TỰ CỨU MÌNH TRONG THỜI MẠT PHÁP

26-5-2020 – 2:30 giờ sáng

Trên con đường phát triển tâm linh hầu có thể phục vụ đạo, phục vụ nhân sinh, sự thiết yếu vẫn là phải chuyên cần tu học và cải sửa.

Chỉ cần một lúc nào đó, một giây phút nào đó lơ là, bỏ quên hay xem thường sự tu tập cải sửa, thì ta sẽ quên con đường đại lộ đang đi mà bước sai vào tiểu lộ, rồi càng lúc càng lạc bước vào khu rừng rậm không có lối ra.

Để vững bước trên con đường đạo, chẳng những ta phải luôn thận trọng trong từng bước đi, mà còn cần mang theo một ngọn đèn, và phải gìn giữ sao cho ngọn đèn không chợt tắt.

Ngọn đèn soi sáng cho ta bước đi cho vững, cho ngay thẳng, đó là ngọn đèn Tâm Đạo, soi rọi dẫn đường, để ta không lạc bước vào những lỗi lầm trong quá khứ, mà phải giữ cho tâm thanh khiết luôn thì sự hành y như lời dạy của đấng Tôn Sư không đổi thay xoay chuyển.

Hành y lời dạy của Đức Thầy là sự tri hành hiệp nhứt của một tín đồ biết nghĩ đến toàn gốc đạo Bửu Sơn Kỳ Hương Phật Giáo Hòa Hảo.

Chánh tâm, chánh kiến, chánh tinh tấn, và hành y là phương châm của tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo thời Mạt Pháp.

Thời Mạt Pháp là thời mà con người đi đến tận cùng của cái khổ, của bệnh hoạn, của cái ác tâm của loài người làm nhiễu loạn cả toàn cõi tam thiên đại thiên, thế giới đại đồng nhân tâm phân tán.

Tu tập, cải sửa, nhất tâm, nhất quán, hầu tránh sự nhiễu loạn của các làn sóng bất tịnh vô nhân tánh của những người thâm độc luôn muốn tiêu diệt đồng loại để bước lên xác của những người không cùng bắt tay với cái ác, cái tham vọng cá nhân hay phe phái, hoặc đồng chủ nghĩa, đồng ý thức hệ với mình.

Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời, là phương châm mà người muốn tìm đạo, muốn giữ cho mình thật là người, và biết thương người như thương chính mình.

Cần nắm chặt ngọn đèn Tâm Đạo để soi đường mà đi. Đó là việc phải nhớ và phải làm để tự cứu mình trong thời Mạt Pháp này.

18. ẢO GIÁC VỀ THỨC GIÁC

3-6-2020 – 1:30 giờ sáng

Ơn Trên chỉ đường và dạy dỗ cho chúng ta, nhưng con đường đạo thì mỗi hành giả phải tự khai mở. Mặc dù những người cùng đi có chia sẻ kinh nghiệm khi tự mở đường, nhưng người được chia sẻ học hỏi cũng phải tự mình mở trí và giác ngộ, thức tỉnh, để bước đi theo chánh đạo.

Mỗi hành giả là một kho tàng bí mật, nhưng kho tàng bí mật này chỉ có tự mình tu học để tự giải lấy bằng các chìa khóa do chính mình tạo ra sao cho phù hợp với những cánh cửa đạo mà mình phải tự mở để bước ra hầu lấy được các mật chỉ do Ơn Trên dạy dỗ trên bước đường tu tiến phát triển những khả năng tiềm tàng từ tiền kiếp vốn hữu dụng cho kiếp hiện tại.

Con đường mật đạo càng siêu việt thì càng sâu kín, đòi hỏi sự nhiếp tâm của mỗi hành giả trong từng giờ từng khắc tĩnh lặng âm thầm quán chiếu hầu nắm bắt được mật chỉ từ hiển đạo.

Hiển đạo, tuy có (trong ngoại cảnh) nhưng như không có, vì ta không thể thấy đạo với mắt trần mà phải nghe và thấy với thiên nhĩ và thiên nhãn trong trạng thái bất khả tư nghì, đột biến như sấm sét, đến và đi cùng

thời. Nếu không đủ thông suốt và nhạy bén thì như không có, vì sự hiện hữu của mật đạo nhanh hơn cả vận tốc của ánh sáng. Đến và đi cùng thời.

Tu thấy dễ mà khó là vậy. Đó mới là Mật giáo pháp truyền của Chư Thiêng. Có đó cho người thật tâm tu tiến, mà không có đó cho người giả đạo. Đó là những người tu hoài vẫn không thấy không nghe; và vì không thấy không nghe nên không sợ, cứ thế họ vẫn tiếp tục giả tu dối thế và dối luôn chính bản thân họ.

Vì thế nên hành giả đã từng viết và tự răn mình và tự nhắc nhở: thức giác trong thức giác. Vì vừa thức giác, nghĩ mình thức giác rồi rơi ngay vào sự mê muội đồng thời. Diễn tiến hai trạng thái hiển hiện đồng lúc, liên hồi, nhanh như sấm chớp.

Thức tỉnh trong thức tỉnh, và tỉnh ngộ trong giác ngộ. Phải liên tục tự giác về thức giác, để khỏi trượt chân xuống hố thẳm của sự mê muội của ảo giác, vốn rất dễ bị tưởng lầm là thức giác.

19. HÀNH ĐẠO BẤT KHẢ VỌNG CẦU

14-6-2020 – 4:3 giờ sáng

Làm thế nào để có thể biết lúc nào là đúng thời đúng lúc để thực hiện một việc đạo?

Một câu hỏi khó trả lời, nhất là trên bình diện tâm linh, tôn giáo, và có tính cách mầu nhiệm, thiêng liêng mà trí đời không thể tính toán trước được.

Việc có tính cách thiêng liêng thì phải có rất nhiều yếu tố. Trước nhất là thiên cơ, mà thiên cơ bất khả lậu, không thể biết qua trí phàm được, mà phải nhận và biết qua sự tu tập để đi đến sáng suốt hầu nhận biết những chỉ dấu nhiệm mầu như các dấu hiệu hướng dẫn hành giả.

Hành giả tu học, thực tập bước từng bước như một người đi từ bóng tối dần ra nơi có ánh thái dương, hoặc chỉ đi lẩn quẩn nơi chốn phàm trần trong một khu rừng rậm, dần dần tìm hướng đi ra khỏi khu rừng rậm đầy cạm bẫy, chẳng biết sa chân lỡ bước lúc nào.

Tu tập, học hỏi, biết mình biết người, học hỏi ở hoàn cảnh, kiên nhẫn lắng nghe. Lắng nghe chính mình để bắt kịp những tham vọng nhỏ nhoi nếu có, sự suy tính thiệt hơn. Hành giả cần buông và xả sự mong cầu, bất cứ là mong cầu gì thì sự thất vọng về thành bại sẽ không khiến

mình nản lòng, chùn bước trên con đường phục hưng chánh pháp, vốn luôn có khó khăn, trở ngại chực chờ.

Có bước đi với tấm lòng hiểu biết, bao dung độ lượng trước sự thành bại thì con đường đạo mới vững vàng hơn.

Thành, trụ, hoại, không, nếu hiểu được thì không còn nghi vấn về bốn chữ "đúng thời đúng lúc."

Người hành đạo chỉ biết tu và phục vụ, bước đi không ngừng nghỉ, không nên tự hỏi mình như thế này thì mới tốt, như thế kia là xấu; như thế này mới làm, như thế kia thì không làm; mà phải làm việc phục vụ tha nhân bất khả vọng cầu. Luôn tiến bước không suy tính thiệt hơn, dù thành công hay thất bại vẫn làm, vì đó là hành đạo bất khả vọng cầu.

20. XIN PHÒ HỘ VÀ TRỢ LỰC CHO HẬU SINH

29-6-2020 – 1:30 giờ sáng

Với tâm nguyện phục vụ đạo một cách chân chánh không cầu danh, lợi thì mọi việc sẽ được tiến hành tốt đẹp và sẽ được thành công về mặt đạo lẫn đời.

Phải hiểu rằng khi phục vụ đạo cũng chính là phục vụ đời sống của con người cho có hướng đi tiến đến thiện lành hữu ích cho nhân quần xã hội hầu xây dựng lại quốc gia dân tộc qua các thời kỳ chìm đắm trong phân hóa, chiến tranh, và xáo trộn xã hội.

Những quyển sách sắp phổ biến sẽ xoa dịu rất nhiều những trái tim tín đồ thương Thầy mến Đạo và cho họ một niềm vui lẫn thành kính tin yêu mạnh mẽ trên bước đường hành đạo.

Phật Giáo Hòa Hảo Bửu Sơn Kỳ Hương là một tôn giáo gần gũi với nhân sanh, với tổ quốc, với quê cha đất tổ, với mồ mã tổ tiên.

Tư tưởng các tín đồ Bửu Sơn Kỳ Hương, Phật Giáo Hòa Hảo, hay Tứ Ân Hiếu Nghĩa rất gần gũi với dòng Cửu Long Giang, với Thất Sơn Mầu Nhiệm, với mảnh vườn, với đồng ruộng, với ngọn rau, với tấc đất. Họ là những người đã bao đời cha ông đổ mồ hôi nước mắt để cho ruộng lúa chín vàng, cây nặng trĩu trái, giúp cho toàn dân Việt Nam có cơm no áo ấm.

Đã đến lúc chúng ta phải nhắc nhở đến công lao của họ, và biết ơn những giọt mồ hôi, những dòng nước mắt của những người dân quê chân lấm tay bùn, đã và đang giữ gìn và xây dựng một phần tư mảnh đất trù phú của quê hương hình chữ S.

Cầu xin các bậc tiền nhân hãy phò hộ và trợ lực cho các hậu sinh muốn góp công góp sức cho các công trình

xây dựng hàng trăm năm trước được vững mạnh và phát triển trong Tân Thiên Niên Kỷ.

21. DÂN TỘC PHÁP CỦA BIỂU ĐỒ THÁI CỰC XOAY CHIỀU

29-6-2020 – 6 giờ sáng

Có một điểm mà người hướng về tu tập, học đạo, hành đạo, cần phải giác ngộ là đời và đạo đi song song, nhưng có lúc phải đi ngược chiều.

Vừa tu vừa sống đạo gọi là đời đạo song tu một cách bình thường. Tuy nhiên, khi đời sống càng xáo trộn, xã hội đảo điên, thiên tai nhân tai, bệnh dịch hoành hành; đời sống con người bị ngưng đọng, đình trệ; tinh thần con người bị xuống thấp, bải hoải, buồn bã, chán chê, thì người hành đạo càng phải hăng hái lên, mạnh mẽ lên, làm việc nhiều hơn lên, cố gắng đưa đạo vào đời một cách tích cực hơn, để giúp đời, giúp con người vượt cảnh khổ, cải sửa, tỉnh thức, giác ngộ. Đó gọi là vượt vòng sanh tử, vượt sự sợ hãi về bệnh hoạn, già lão, chết chóc; hầu trở nên một con người mới, biết hướng đến con đường tu tập, hướng đến chân thiện mỹ, hướng đến

giải thoát, thay vì ôm chặt lấy nỗi lo sợ mất mát tiền tài danh vọng hay thân mạng, đang sở hữu hay mong muốn có trong sự đắm say mùi đời.

Vì sự độc ác, tham lam, tranh chấp của con người, mà gây bao nhân quả tồi tàn khiến cho cả thế giới mất quân bình, chìm đắm trong sự sợ hãi, oán hận, chỉ muốn tiêu diệt nhau để bước lên, giữa con người với con người, giữa nhóm này với nhóm kia, phe phái này với phe phái nọ. Lòng người phân tán bởi những lập trường, chủ nghĩa, sắc màu, giống tính... Một trận chiến không có kẻ thắng chỉ có người thua, chỉ vì lòng sân hận của loài người quá cao, quá sâu, và quá lâu.

Đất nước Việt Nam từ đây cần có các lãnh đạo anh tài, các bậc giác ngộ, hầu bớt dần cái khổ; và đạo lý dân tộc cần phải gia tăng theo cấp số nhân, để đưa con thuyền dân tộc vượt bão tố, nhân tai, thiên tai khó tránh.

Hiểu được lý đạo, hành giả cần phải làm việc nhiều hơn. Bệnh hoạn, nạn tai, chỉ là những nhắc nhở ngõ hầu cho việc phổ truyền đạo được nhanh nhẹn hơn, cởi mở hơn, nối kết nhiều hơn với phương trình phục hưng dân tộc pháp được thành công mỹ mãn trong một tương lai gần của giai kỳ mới âm suy dương thịnh, khi biểu đồ thái cực xoay chiều.

22. TỰ CHẶT ĐỨT ĐƯỜNG TU

9-8-2020 – 1:50 giờ sáng

Nếu cho rằng phải tu tập để vượt tham sân si trong đời thì người tu cũng phải tự học để vượt tham sân si trên con đường đạo.

Đến thế gian này, sống trong cơ thể này, hít thở khí trời để sống, ăn uống thực phẩm để tồn tại, thì không nên dùng chữ diệt (destroy, eradicate) mà phải dùng chữ vượt (surpass, sublimate).

Vì muốn diệt là một tham vọng của con người. Con người thay đổi từ thể chất cho đến tâm linh từng giờ từng phút, tùy theo hoàn cảnh, với trọn vẹn ảnh hưởng của môi trường, thời tiết, thời cuộc, xã hội, hoàn cảnh, kinh tế, chính trị, đất nước, gia đình, người xung quanh, vân vân.

Khi muốn diệt là ta đang đi ngược lại tất cả, bao gồm chính bản thân ta. Vì muốn và nghĩ rằng có khả năng làm chủ và điều khiển mọi khía cạnh của đời sống chính ta và người quanh ta; cái tham vọng đó khiến bao người khổ và đi đến bế tắc.

Người tu xuất gia cũng thế, vì họ cũng bị chi phối y như người tu tại gia, cộng thêm ý muốn vượt thế gian. Có bao người đã bị rớt sâu trong bể tiền tài, tình ái và

danh vọng. Có bao nhiêu tu sĩ thuộc các các tôn giáo khác nhau đã đối mặt với luật pháp, luật đời lẫn luật tôn giáo. Cuối đời phải sống cay đắng trong tù tội, và đã gây bao nghiệp quả đớn đau cho các nạn nhân đã từng tu tập theo mình.

Người muốn đi cho trọn con đường tu và phục vụ tha nhân một cách thiết tha, đúng đắn, cần luôn quán chiếu theo dõi mình cho cặn kẽ. Mỗi bước đi như đang bước trên sợi dây giăng qua hai ngọn núi. Một chút mất quân bình, ngủ quên trên chiến thắng, hồ hỡi vì những thành công ngắn hạn, trong tích tắc có thể bước hụt chân, rớt ngay xuống vực thẳm. Sợi dây giăng ngang núi càng cao, hành giả càng té nặng hơn vì không có khả năng gượng nổi.

Tu là thực tập luôn luôn, nếu có tham vọng trèo cao, thì nên có ý niệm đi chậm từ từ, quán chiếu từ từ, lắng nghe từng lời khen tiếng chê cho kỹ, để bỏ được ý muốn "đi hia bảy dặm."

Hậu sinh học hỏi của bậc tiền bối, nhưng phải biết rõ rằng tiền bối lại rất cần học hỏi nơi hậu sinh, người đi sau, và người trẻ hơn mình.

Nghĩ rằng tu lâu tức là mình tu cao, mình biết nhiều, mình đắc đạo là tự chặt đứt đường tu của chính mình.

23. RỒNG VIỆT NAM SẼ ĐƯỢC CHỮA LÀNH

20-8-2020 – 4:30 giờ sáng

Lòng từ bi của người con Phật, của một tín đồ, phải được phát triển mạnh mẽ hơn, học hỏi nhiều hơn, thực hành nhiều hơn, để có thể đủ đầy tâm lực, trí lực, đạt đến trình tự đại từ bi, có can đảm bước theo chân của Đức Tôn Sư, hầu tâm từ bi đó trở nên Đại Từ Bi, mới có thể đóng góp cho Bửu Sơn Kỳ Hương Phật Giáo Hòa Hảo triển khai rực rỡ.

Chỉ có đại hùng, đại lực, đại từ bi của nhiều tín đồ mới có thể giúp cho mối đạo phát sanh từ nội địa Việt Nam được phát triển đúng mức hữu lợi cho dân tộc. Việt Nam vào thời kỳ mà đạo lý của con người xuống thấp với biết bao sự kiện phi nhân nghĩa từ trong gia đình đến ngoài xã hội, trong giáo dục học đường… cho thấy sự bại hoại gia phong, đánh mất tình nghĩa giữa con người với con người.

Mỗi tín đồ là một ngọn lửa từ bi soi sáng cho tâm đạo của con người. Nhiều tín đồ hằng ngày đọc kinh, giảng đạo, phát sóng trên các phương tiện truyền thông đại chúng như facebook, youtube, vân vân… sẽ góp gió thành bão, góp những đốm lửa từ bi nhỏ bé thành một ngọn Đuốc Từ Bi chiếu sáng soi rọi cho tâm thức dân

tộc được phát khai rực rỡ, hướng người dân trở về với đạo lý dân tộc, tâm đạo dân tộc, tình yêu quê cha đất tổ, để bồi đắp xây dựng lại mảnh đất Việt Nam trở nên lành lặn, trù phú, hùng cường.

Khi Đạo Lý dân tộc được ngọn đuốc Đại Từ Bi của tôn giáo dân tộc soi rọi sáng chói, thì Rồng Việt Nam sẽ được chữa lành.

24. AN TRÚ TRONG HIỆN TẠI VÀ SỰ TỰ CHỦ LÀ MỘT

18-9-2020 – 3:30 giờ sáng

Từ nay trong đời sống cũng như trong việc hành đạo, hành giả cần quán tâm vào năm chữ "An Trú Trong Hiện Tại". Chỉ có an trú trong hiện tại luôn luôn mới củng cố được nội lực, tâm lực, hầu bước ra ánh sáng phục vụ cho tám chữ Bửu Sơn Kỳ Hương Phật Giáo Hòa Hảo.

Khi nhận biết, nghe thấy Đạo Giáo Dân Tộc là một nhu cầu thiết yếu để giúp cho nền tảng quốc gia được xây dựng lại, thì cần phải cố gắng nhiều hơn, tinh tấn hơn, sáng suốt hơn, dùng hết cuộc đời còn lại của mình để làm việc và hỗ trợ cho đạo, cho đất nước, trước khi ra đi vĩnh viễn.

Phải luôn cố gắng làm việc ngày đêm không ngưng nghỉ mới đáp ứng cho nhu cầu chung nhằm đưa ra đường hướng gây lại niềm tin cho giới trẻ, mà hầu hết đều sanh ra và lớn lên trong ý thức hệ vật chất.

Việc xuất bản sách là nhu cầu cần thiết để giúp cho giới trẻ ngày nay. Dù sự góp sức chỉ là gián tiếp, nhưng ngày nay qua các phương tiện truyền thông hiện đại, thì đó là phương thức nhanh nhất và có kết quả nhất, hơn cả những người gần gũi tiếp xúc trực tiếp tại các địa phương và cơ sở truyền đạo.

Sự an trú trong hiện tại và sự tự chủ của người hành đạo là hai việc cần thiết để bổ túc cho nhau, và cả hai thật ra chỉ là một, bổ túc cho nhau thật chặt chẽ, để người đi không thay chiều đổi hướng, hay bị ảnh hưởng bởi nội tại hay ngoại tại của hành giả, hoặc do dư luận bên ngoài về tôn giáo lẫn chính trị trong nước lẫn hải ngoại.

25. HÀNH TRANG KHAI NGỘ

19-9-2020 – 2:30 giờ sáng

Khi chánh pháp được lưu truyền, học tập, tu hành một cách chân thành và chân chánh; được đào luyện, suy nghiệm, chiêm nghiệm một cách sâu sắc; và được thực tập đầy đủ qua từng thời kỳ tiến hóa của nhân loại một cách liên tục để được sáng tạo, bổ túc càng lúc càng phong phú cho phù hợp với con người, thì lo gì không được bền vững và phát triển mỗi ngày một mạnh mẽ, rộng rãi hơn lên.

Trong khi tà pháp đưa con người đi đến độc ác, hủy diệt; thì chánh pháp như ngọn đèn càng ngày càng tỏa sáng nhằm đưa con người đi đến giác ngộ, giải thoát, sáng suốt, thiện lành hơn.

Khi đã chọn con đường truyền rao chánh pháp, hành giả cần củng cố niềm tin để bước đi, thì đường đi dù có khó cũng sẽ mở rộng thênh thang như bước ra khỏi khu rừng rậm âm u của hỉ, lạc, ái, ố, thất tình lục dục của chốn hồng trần tăm tối nặng nề đầy sự thương ghét, thù hận, tị hiềm, chống phá.

Bước trên con đường phục vụ chánh pháp là con đường hành y lời Đức Phật, Đức Thầy đã dạy đã chỉ đường cho chúng ta đi; và khi đi thì phải mạnh dạn tiến

bước cho đến ngày ra đi với tâm thanh thản, và chắc chắn sau ta sẽ có thế hệ trẻ tiếp tục với kho tàng chữ nghĩa và kinh nghiệm sống do chúng ta để lại.

Ghi chép lại những điều đã học, đã hành, đã nhận được quả lành của sự suy nghiệm tu trì để làm giàu cho kho tàng bảo pháp, là một công trình nhằm đáp ứng cho nhu cầu giới trẻ cần hành trang trên con đường khai ngộ trong thế kỷ ánh sáng.

26. VƯỢT KHÓ KHĂN ĐỂ PHỤC ĐẠO

23-9-2020 – 1 giờ sáng

Tu tập và hành đạo thường đi đôi với nhau. Đó là một con đường luôn mới mẻ và học hỏi từ bước, từ giai đoạn. Có lúc dễ rồi đến khó, và cũng có lúc khó rồi đến dễ.

Biết rằng tu học, hành đạo chân chánh luôn được Ơn Trên chứng giám, theo dõi và độ trì.

Khi Ơn Trên Thầy Tổ chứng giám độ trì không có nghĩa là luôn bao bọc và làm giùm mình mọi việc, mà phải chính mình, phải tự đi đứng, giải quyết khó khăn, và vượt khó khăn. Đó là ta phải tự lực tự cường.

Tu học để sáng suốt rồi mới biết hành đạo chân chánh, chọn con đường mình đi, việc mình làm sao cho có ích cho đạo, cho tha nhân.

Tu học để được sáng suốt, để biết phải làm gì, hành xử ra sao trong đời sống cũng như trên con đường đạo sao cho sáng suốt, và phải có ý chí và sự mạnh mẽ để bảo vệ chính mình, bảo vệ con đường hành đạo của mình sao cho được vẹn toàn, có kết quả tốt cho đạo.

Con đường phát triển và bảo vệ đạo là một con đường cần sự hy sinh và hết sức khốc liệt, đòi hỏi người hành đạo hay hành giả phải có lòng can đảm, hy sinh chính mình.

Minh chứng cho sự hy sinh vì đạo, vì sanh linh, là sự hy sinh dũng cảm của Đức Tôn Sư, đã mạnh dạn bước vào chỗ hiểm nguy có hại cho cả sinh mạng của Ngài.

Đó là những bước đi của một hiệp sĩ tôn giáo, bảo vệ bao mạng sống, không phải bằng lưỡi gươm hay nòng súng, mà với lòng từ bi của một vị Phật muốn cứu độ chúng sanh, không màng đến sự an nguy của chính bản thân mình.

Có biết bao nhiêu người cũng tu học rồi hành đạo, nhưng đã nửa đường thì đứt gánh, vì sự an nguy, hay va chạm khó khăn trở ngại đã quay đầu lại, hay dậm chân tại chỗ vì muốn an thân.

Nếu muốn vì đạo, cần phải chiêm nghiệm sâu xa về những khó khăn trở ngại đã và đang thường xuyên ngăn chặn trên bước đường hành đạo.

Sự chiêm nghiệm giúp ta sáng suốt, biết quyết định điều gì nên và không nên làm, hầu có thể giở hay đẩy ra ngoài những tảng đá lớn cản ngăn bước đường phục đạo Bửu Sơn Kỳ Hương và Phật Giáo Hòa Hảo, nhằm có khả năng đốt lên một ngọn Đuốc Huệ Từ Bi cho thêm tỏa sáng trên nền trời đất nước Việt Nam.

CHƯƠNG III

Gieo Đạo Khắp

Đại Đồng

27. GIEO ĐẠO KHẮP ĐẠI ĐỒNG

4-10-2020 – 5 giờ sáng

Tôi thức lúc 2:30 giờ sáng, đi soạn sách và sắp xếp thứ tự cuốn Nhật Ký Tâm Linh 12: Từ Tâm Bác Ái, và ba cuốn Phật Giáo Hòa Hảo: Tâm Đạo Dân Tộc, Mật Đạo Việt Nam và Tứ Ân Tâm Pháp.

Sau khi cúng lạy, ngồi tham thiền, tôi bước về phòng ngủ, nhưng rồi quay trở lại phòng thờ để ghi lại cảm nghĩ của mình khi ngồi trụ tâm trước đó.

Tôi có cảm giác lạ lùng là những cuốn sách và những gì mình đã viết ra không còn là của mình nữa. Những quyển sách này là của Bửu Sơn Kỳ Hương Phật Giáo Hòa Hảo, của đất nước Việt Nam, và người viết là một tín đồ, một người con dân của một quốc gia dân tộc.

Tôi thấy rõ mình làm việc vì tâm nguyện của một tín đồ đối với đạo. Đạo đã dạy cho mình một con đường tu tập, và mình đã có được những quả lành trong hành trình tu tập thì có bổn phận chia sẻ cho mọi người được nếm qua mùi vị thơm ngon bổ dưỡng của những quả lành này để trị những đau khổ sai lầm từ đời sống trần gian mà mọi người gặp phải hầu chuyển hướng cho cuộc

đời mình được trong sạch, mạnh khỏe về tinh thần, bình an trong cuộc sống hướng thiện và có ý nghĩa.

Cuộc sống phải chăng có ý nghĩa hơn nếu mình biết được con đường mình đi, và phải làm gì để không còn hoang mang mơ hồ không biết đi về đâu, và hoảng sợ lúc tuổi già, gần đất xa trời.

Không có gì vui mừng bằng sau khi ra đi mình có thể để lại một món quà có ích lợi cho hậu thế và vun bồi cho tình yêu đạo, yêu quê hương, yêu nhân loại, để cùng hướng chung đến sự an vui đại đồng như lời Đức Tôn Sư đã bày tỏ trong bài "Không buồn ngủ" (câu 11-12) Ngài viết năm Canh Thìn (1940) trong nhà thương Chợ Quán.

"*Biết làm sao gieo đạo khắp đại đồng,*

Đưa nhân loại đi vào vòng hạnh phúc."

28. TRẬN CHIẾN NHẰM TIÊU DIỆT TRÍ TUỆ

12-10-2020 – 5:30 giờ sáng

Đời đạo song tu là một hành trình đầy cam go cho một hành giả quyết tâm chọn cho mình một con đường Chánh Đạo.

Đời, đạo luôn bổ túc và huấn luyện cho hành giả được học và hành. Học đạo, để rồi hành đạo như thế nào cho đúng những lời dạy của Phật, của Đức Tôn Sư, mà không đi sai lạc hoặc tự biện hộ để đi theo ý riêng, sở thích riêng của mình.

Hành đạo như thế nào để việc làm của mình đi theo đúng những gì mình đã học đạo và tu tập, mà không lạc bước hay gục ngã giữa đường.

Học đạo và hành đạo độc lập tự chủ là một tiền đề nói rất dễ, nhưng thấy rồi mà hành rất khó, vì khi hành giả mang lấy thân người và sống cuộc đời thường với tất cả nhu cầu tâm linh lẫn vật chất, và còn lệ thuộc vào thời điểm, vị trí của nơi ăn chốn ở, và hoàn cảnh địa dư lẫn chính trị của quốc gia mình cư ngụ.

Sự trụ tâm để được sáng suốt và giữ thần thái bình an không vọng động, không nói, không phản ứng và hành động theo cảm tính con người khi bị động là điều cần thiết. Giữ trạng thái bình an và nhớ hơi thở nhẹ nhàng là điều thiết yếu để tránh vọng động và bị ảnh hưởng của đám đông hoặc bên này hay bên kia, của truyền thông, của các mạng xã hội, của các thế lực ngầm muốn khuấy động sự an bình của con người. *Phải chăng đó là trận chiến tranh thứ ba toàn cầu?*

Thế chiến thứ ba phải chăng là sự đe dọa cho sự an nguy của trái đất bằng vi trùng học và vi tính học toàn cầu?

Vi trùng Covid-19 hoành hành toàn cầu cướp đi sanh mạng bao con người, và nguy hiểm hơn nữa là tạo sự xáo trộn, phân tán, góp phần đốc thúc lòng thù hận màu da, sắc tộc, phe đảng, và đẳng cấp xã hội.

Phải chăng trong sự kết hợp giả tạo, và kết tụ đã chứa sẵn mầm mống chia rẽ và thù hận ngay từ đầu? Phải chăng đó là luật nhân quả của con người từ khởi thủy, là mầm mống của cái ác? Cái ác dù lột xác, biến thành cái thiện, vẫn không thay đổi bản chất nguyên thủy, khi một xã hội văn minh ngày nay có nguồn gốc xâm lấn chà đạp những người thổ dân da đỏ và đánh đuổi họ đến không còn đất sống phải chạy trối chết đến vùng biên giới lạnh lẽo cô tịch Canada, sống trong những túp lều rách nát, đói rách thảm thương.

Mỗi một con người trong chúng ta cần tìm cho mình một con đường giải thoát tâm linh, gọi đó là "Đạo" để tự mình bước ra ngoài vòng của Thế chiến thứ ba, của trận chiến toàn cầu nhằm tiêu diệt trí tuệ của con người, nếu không muốn bị hủy diệt bởi lòng thù hận và oán ghét nhau.

29. CÓ DŨNG MỚI THỰC HIỆN ĐƯỢC LÝ TƯỞNG

19-10-2020 – 1 giờ sáng

Việc gì muốn thành công ta phải có quyết tâm; và sự quyết tâm không vẫn chưa đủ, mà phải có sự quyết định đúng thời đúng lúc; khi quyết định rồi phải thi hành, thực hiện cho đến nơi đến chốn một cách mạnh mẽ không lùi bước vì sự suy luận, phỏng đoán, ngại ngùng, chùn bước.

Khi quyết tâm, quyết định làm một việc gì mà còn chần chừ, suy luận, phỏng đoán chuyện này chuyện kia trong tương lai, thì đó là sự sợ hãi. Sự sợ hãi chứng tỏ là còn tự nghi ngại chính mình, hay lý tưởng mà mình muốn theo đuổi.

Tất cả chứng tỏ là sự chưa trưởng thành về mặt tư tưởng, và đó là một gút mắc quan trọng cho một đời người.

Có biết bao nhiêu công trình bị thui chột từ lúc mới khởi công; hay một tư tưởng mới mẻ bị chết yểu vì sự chưa trưởng thành của chủ nhân ông.

Đó cũng là sự bất quân bình về tư tưởng chưa phát triển nảy nở đúng mức, chưa già dặn đúng mức. Nếu không có sự phối hợp giữa Tâm và Trí thì một tư tưởng sẽ không trưởng thành mạnh mẽ để góp sức cho một tôn

giáo phát triển, mở rộng giúp ích cho cộng đồng chung nhân loại tiến tới sự hòa đồng chung sống hạnh phúc và hài hòa.

Muốn hài hòa thì cần phải dung hòa. Nhưng dung hòa khác với dung túng cái xấu cái sai. Dung hòa không dung dưỡng cái xấu cái sai, vì cái xấu, cái sai cái bất hảo trong tôn giáo, sẽ là tảng đá ngăn chặn sự phát triển tôn giáo, phá vỡ sự hài hòa. Tinh thần hòa hảo, tình thương đại đồng cần có cho một tôn giáo muốn phát triển để giúp cho cộng đồng đó tiến đến chân lý thương yêu và hòa hảo.

Sự nương tay dung dưỡng cho cái xấu nảy nở, lớn mạnh, làm hoen ố tôn giáo, cũng là một trọng tội đối với đạo.

Đức Huỳnh Giáo Chủ cũng đã từng dạy, dù cha mẹ sai, con cái cũng phải khuyên lơn.

Bi, Trí, Dũng là ba điều không thể thiếu đối với người có quyết tâm phục vụ đạo.

Ngày nào hành giả vẫn chưa thực hiện được chữ Dũng, thì ngày ấy vẫn còn bị sự sợ hãi áp chế, và lý tưởng phục hưng đạo vẫn còn chưa thực hiện được.

30. "ĐƯỜNG ĐẠO ĐỨC BƯỚC ĐI TỪNG NẤC"

28-10-2020 – 5 giờ sáng

Trên con đường tu tập và hành đạo, sự tu mau, tu chậm, phục vụ, hành đạo mau hay chậm đều không quan trọng. Điều quan trọng hơn hết là sự sáng suốt và bình tâm. Bình tĩnh sáng suốt để đi từng bước một, một cách chín chắn, đúng thời đúng lúc.

Sự đúng thời đúng lúc thật là quan trọng, không phải cho cá nhân của hành giả, mà công việc đạo phải phù hợp với thời thế và nhân quần xã hội; giúp cho việc đạo được triển khai, phát triển, nhằm giúp cho quần sanh được lợi lạc, quốc gia phát triển trước bao nhiêu áp lực ngoại xâm từ chánh trị đến quân sự, kinh tế.

Đời người ngắn ngủi, chỉ một khoảng thời gian trong dấu móc của lịch sử. Đời của một con người không quan trọng, mà chính sự đóng góp trí tuệ của người đó để lại cho hậu thế mới chính là điều quan trọng.

Cái gia tài dù cho sáng giá của một con người cũng không quan trọng, mà gia tài đó để lại có góp công góp sức gì cho sự tiến hóa hầu phát triển trí tuệ siêu việt, nhằm đưa nhân loại đi đến hợp quần, sống chung một cách yêu thương hòa bình, hay giúp cho một quốc gia đang chìm đắm trong sự loạn tâm, tranh giành, đàn áp

nhau để tự mình thăng tiến trên con đường tranh danh đoạt lợi.

Cuộc đời hành đạo không tùy thuộc vào giai đoạn già hay trẻ, mà sự già hay trẻ không quan trọng bằng tâm thiện lành, tâm bình tịnh, sáng suốt; và người hành đạo không bị thôi thúc, chao đảo bởi thời thế hay lợi danh.

Như lời Đức Thầy đã dạy trong bài Diệu Pháp Quang Minh, mà Ngài đã viết vào năm Canh Thìn, tại làng Hòa Hảo (câu 93):

"*Đường đạo đức bước đi từng nấc*."

Cuối bài thơ có câu niệm của Ngài:

"*Nam Mô Định Tâm Vương Bồ Tát Ma Ha Tát*."

31. PHỤC VỤ ĐẠO VỚI QUYẾT TÂM KHÔNG NGỪNG BƯỚC

4-11-2020 – 6 giờ sáng

Thế giới mới mở màn cho cuộc chiến bùng nổ giữa thiện và ác.

Thiện có thể đóng vai trò ác và ngược lại; và cơ trời thay đổi biến thiên cùng lúc với thiên tai và nhân tai lên cao độ. Khắp nơi thương hải tang điền, dịch bệnh, lụt lội, động đất, lửa cháy bùng dậy…

Nếu không tu tập để được sáng suốt nhận định cái gì là giả, cái gì là thật, con người sẽ mù quáng, mất định hướng vì sự giả dối, bao che cái ác của những giới mưu toan, bất kể sự sống và an nguy của người khác.

Sự xáo trộn sẽ xảy ra từ nhiều quốc gia và lan ra khắp nơi để vạch trần tội ác và sự sai lầm của con người, để dần dần mặt đất và bầu khí quyển quay trở lại chiều dương thịnh âm suy, khi đó thế giới trở lại thời an bình thịnh vượng.

Muốn cho thế giới được an bình thịnh vượng thì con người phải nỗ lực hy sinh rất nhiều, và những người mang sứ mạng giúp đời phải chịu nhiều vất vả, cực khổ,

có khi phải chịu nạn, chịu oan vì những bàn tay của kẻ ác muốn thống trị thế giới.

Lời Đức Thầy đã báo trước trong Sấm Giảng Thi Văn quyển nhì "Kệ dân của người khùng" có đoạn (câu 241-248):

"*Khắp thế giới cửa nhà tan nát,*
Cùng xóm làng thưa thớt quạnh hiu.
Bấy lâu nay nuôi dưỡng chắt chiu,
Nay tận diệt lập đời trở lại.
Khắp lê thứ biến vi thương hải,
Dùng phép mầu lập lại Thượng Ngươn.
Việc Thiên Cơ Khùng tỏ hết trơn,
Cho trần hạ tường nơi lao lý."

32. CÙNG GẦY DỰNG LẠI MỘT THẾ GIỚI HÒA BÌNH AN LẠC

5-11-2020 – 4 giờ sáng

Biểu đồ âm dương đang xoay chuyển và sự chống phá của lực âm cũng vô cùng mạnh mẽ gây ra bao thiên

tai và nhân tai. Cả thế giới phải cam khổ chịu đựng một cách khốc liệt.

Không có một trận chiến âm dương nào mà không tàn phá thiên nhiên và con người. Tất cả những người đứng ra bảo vệ chánh đạo đều phải chịu đựng nhiều gian khổ; và bão tố sẽ đi qua để con người và vạn vật có thể trở lại sự bình an thịnh vượng.

Sự tàn phá của âm tính Covid-19 rất tàn nhẫn đã lấy đi bao sinh mạng con người, đồng thời lấn áp chánh nghĩa và chánh đạo.

Đức Huỳnh Giáo Chủ đã viết hai câu thơ cuối của bài "Tự Thán" tại miền Đông, cuối năm Ất Dậu 1945:

"*Lòng dân chớ khá xem khinh,*

Bạo tàn giết mất nhân tình thì thua."

Tất cả mưu mô, mưu đồ, mánh khóe và tiền bạc tung ra để mua lòng người. Nhưng chánh đạo phải thắng tà đạo, dù khó khăn; và chánh nghĩa luôn phải thắng những âm mưu thâm độc được đội lớp nhân đạo, yêu thương như những viên thuốc độc bọc đường.

Một cuộc chiến tranh cam go trên toàn thế giới của âm binh đội lớp người, bao trùm bằng tôn giáo, bằng lẽ phải, hầu giết người vô tội một cách không gớm tay, đập đổ, cướp phá, khuấy động, đe dọa đời sống của con người, và cái ác tâm đã đi lần vào các cơ sở tôn giáo lớn trên thế giới nhằm ảnh hưởng các cơ chế đạo giáo, với mục đích thay đổi các tôn chỉ hành đạo lẫn quy luật của

các giáo hội. Ngược lại, một số giáo hội muốn duy trì quyền lực hoặc che đậy sự thối nát tham nhũng, đã dần dần quy theo các áp lực của làn sóng âm binh càng lúc càng mạnh, đang tìm mọi cách tấn công con người.

Trận chiến nào khốc liệt cũng sẽ có ngày tàn. Âm mưu thâm độc gian ác rồi cũng có ngày phải bị phá vỡ trước quy luật của Trời Đất, quy luật thiên nhiên của nhân quả, của lòng người muốn tìm đến sự thật, muốn tự cứu mình ra khỏi vòng mây u ám vô hình, bằng sự sáng suốt, bằng trí tuệ.

Con người dù bất cứ chủng tộc nào, dân tộc nào, ngôn ngữ nào, dù giàu hay nghèo, đều được các Đấng Toàn Năng Toàn Giác biết đến và độ trì; khi tâm họ hướng về lẽ phải sẽ được giác ngộ như nhau. Khi họ sáng suốt thì sẽ không còn bị sai khiến, hành động ngông cuồng theo sự sai khiến của đồng tiền và lời ngon ngọt hứa hảo của các âm mưu gây nhiễu loạn thế giới và từng quốc gia một.

Sự làm việc tu tập trì chí của từng hành giả là một nhu cầu khẩn thiết cho giai đoạn cực kỳ khó khăn của mọi dân tộc trên thế giới muốn hướng đến sự sống chung hòa bình.

Đạo giáo dân tộc, tình yêu quốc gia, tình thương đại đồng, tôn giáo tình thương, tình người, tình yêu nhân loại, vân vân. Tất cả đều là một, đều là sự kêu gọi con người trở về tình thương yêu từ quốc gia cho đến đồng

loại, để cùng góp công góp sức cho sự gây dựng lại một thế giới hòa bình an lạc.

33. TINH THẦN DÂN TỘC, ĐẠO GIÁO DÂN TỘC CẦN CỦNG CỐ PHÁT TRIỂN

6-11-2020 – 5 giờ sáng

Mỗi quốc gia, mỗi dân tộc và mỗi chủng tộc đều có những nghiệp quả mà họ phải trả. Những gì mà con người chứng kiến ở thế kỷ 21 là cái quả mà hàng trăm, hàng ngàn năm trước họ đã gây nên.

Những gì xảy ra mà người dân Pháp hiện nay phải hứng chịu một cách vô tội vạ, và họ đang lên án gắt gao những thủ phạm độc ác, phi nhân. Nhưng ai lên án họ khi bao nhiêu lính Pháp đã giết chóc hãm hiếp bao người dân vô tội trong bao năm thống trị Việt Nam. Trong vòng 100 năm người Pháp cai trị đất nước Việt Nam thì đã có bao nhiêu suối máu và nước mắt của người dân Việt Nam tuôn trào.

Nhiều quốc gia trên thế giới đã và đang nhận chịu hậu quả của sự tàn ác của cha ông họ. Cái tốt và cái xấu, điều hài lòng và không hài lòng của con người nhìn thấy đều không đúng với sự vận hành khốc liệt của nghiệp quả. Một quốc gia đứng đầu thế giới rồi đây sẽ đối mặt

với sự xáo trộn về kinh tế, chính trị và xã hội. Đà thẳng tiến của quốc gia đang đi lên sẽ bị cong xuống vì liên tục bị phá hoại và điều hành bởi các thế lực ngầm.

Hoa Kỳ sẽ phải đối mặt với muôn ngàn khó khăn trong những năm tới vì sự yếu kém của lãnh đạo quốc gia.

Hoa Kỳ càng khó khăn thì nhiều quốc gia sẽ bị xáo trộn mất định hướng. Chính điều đó sẽ giúp Việt Nam tự tìm một hướng đi để tự lực tự tồn tránh họa diệt vong và lệ thuộc ngoại bang. Đó là lúc tâm đạo dân tộc và đạo giáo dân tộc cần củng cố và phát triển.

34. HIẾN PHÁP HOA KỲ ĐÃ BAO LẦN CỨU NGUY ĐẤT NƯỚC

7-11-2020 – 9 giờ tối

Tuy Hoa Kỳ lập quốc sanh sau đẻ muộn hơn nhiều quốc gia trên thế giới, nhưng những vị viết ra Hiến Pháp Hoa Kỳ là những Chơn Nhơn của thời cận đại và làm gương sáng cho hậu thế, những lãnh đạo của các quốc gia có lịch sử hàng trăm, hàng ngàn năm trước phải noi theo.

Hiến pháp Hoa Kỳ được viết ra để bảo vệ lẽ phải là sự thật, đó là chánh trị của chánh đạo mà các đảng phái Hoa Kỳ, và từ lập pháp, hành pháp, tư pháp phải tuân thủ để quốc gia được vững mạnh lâu bền vì có sứ mạng duy trì sự cân bằng của thế giới không bị ngả qua phương hướng vô thần muốn cai trị con người bằng sự ích kỷ, lòng tham, và ác tâm không màng tội ác, kể cả lũng đoạn các quốc gia khác hầu thống trị với tham vọng thống lãnh trái đất.

Chân nhân thời cận đại là những bậc có trí tuệ, giác ngộ không phân biệt tôn giáo, đảng phái, hay màu da, sắc tộc, nhất là vượt được ý thức hệ hay đảng phái.

Họ viết Hiến Pháp cho lợi ích toàn dân và để bảo vệ đất nước được vững vàng trước mọi áp lực ngoại bang, lẫn những thế lực ngầm dùng đồng tiền để lũng đoạn và điều hành đất nước Hoa Kỳ.

Trong quá khứ, đã không biết bao lần Hiến Pháp đã cứu đất nước Hoa Kỳ thoát bị ngửa nghiêng hay lụn bại mà luôn luôn trở lại quân bình và tiến bộ để lãnh đạo thế giới và bảo vệ những nước khác trước họa xâm lăng của các thế lực bạo động hơn.

35. CHÂN NHÂN PHẢI ĐỘC LẬP

8-1-2020 – 8:30 giờ tối

Thế giới mới là một thế giới đặc biệt. Đó là một thế giới mà không phải xuất thân từ những tầng lớp có học vị cao, trong tầng lớp trí thức, hay những vị cao tăng, cao đồ có chức vị và phẩm trật trong các giáo hội tôn giáo.

Chân nhân của thế giới mới là những người thường (lay-man) trong các môi trường xã hội bình dị bất luận giàu nghèo, học cao hay thấp.

Chân nhân ngày nay là những người bình thường, khiêm tốn, không ham danh ham lợi, nhưng lại âm thầm tu tập, và có đạo hạnh cao, có tri kiến và trực giác mạnh.

Trực giác mạnh, hay "thấy biết tức khắc" là người giác ngộ, tỉnh thức, không còn phân biệt nhân ngã, ta hơn người hay người hơn ta; nhờ vậy không suy luận, cũng không phân vân.

Hành giả muốn tu tập và đi trên con đường chánh đạo cần tự thanh lọc, tự kiểm điểm trong mỗi giây mỗi phút. Thương ghét, phe này đảng nọ làm ta mù vì bị cảm hóa, bị thuyết phục, hay tự suy luận để biện hộ cho cái mình thích, mình ngã theo.

Chánh đạo là con đường thẳng không ngả nghiêng, không cong quẹo.

Sự thấy biết của một người chánh đạo phải là sự thấy biết trong sáng, ngay thẳng, không bóp méo sự thật theo cảm tính, không bị áp lực của người xung quanh, của đám đông, của các thế lực dù là tài lực hay quyền lực.

Chân nhân phải độc lập từ tư tưởng đến hành động.

36. THÀ KHÔNG BIẾT HƠN LÀ BIẾT SAI

16-11-2020 – 5 giờ sáng

Tôi thường hay có những giấc mơ thấy ba tôi từ khi ông mất ngày 28-12-1989. Tôi thấy ba hội họp với đồng đạo lớn tuổi, hoặc có khi trong những buổi lễ đạo.

Trong giấc mơ, có lúc ba dắt cả gia đình đi chơi. Một giấc mơ ba và tôi cùng một số người đứng trên một chiếc tàu đang chạy như bay về Việt Nam. Sau đó một thời gian ngắn, vào năm 2007, bạn tôi có chồng làm đại sứ Hoa Kỳ về Việt Nam nghỉ hè và tôi được tháp tùng về cửa ngoại giao ở phi trường Tân Sơn Nhất. Bạn tôi có ra điều kiện là tôi không được tiếp xúc với ai. Ông

đại sứ chỉ đưa tên tôi cho ông lãnh sự quán Hoa Kỳ, và đồng thời ông cho chúng tôi số điện thoại khẩn cấp nếu có việc gì xảy ra cho tôi.

Lần đầu về Việt Nam, tôi chỉ theo vợ chồng người bạn đi ra miền Trung và Nha Trang bằng xe hơi. Tôi được thăm các thắng cảnh của miền Trung và viếng các đền, tháp Chàm, dinh của vua chúa Việt Nam mà thôi, không được về miền Tây. Đó là năm 2007.

Mẹ tôi mất vào những ngày cận lễ 18 tháng 5 âm lịch năm 2016. Mẹ mất nhẹ nhàng sau khi té vài ngày. Tôi cũng thường xuyên chiêm bao thấy mẹ sinh hoạt với tôi và gia đình. Khoảng thời gian đầu mẹ ốm và không vui, nhưng về sau mẹ vui vẻ và khỏe mạnh hơn nhiều, có khi nhanh nhẹn hơn cả tôi, nhất là năm nay chân tôi yếu vì rỗng xương và hay nứt xương bàn chân mỗi khi vấp phải vật gì, nên phải mang dép hay giày đặc biệt cho người đau chân.

Sáng nay lại là một giấc mơ kỳ lạ. Khi thức dậy thì cả người điện chạy rần rần như tê liệt toàn thân, tim đập mạnh. Tôi nằm yên nhớ lại giấc mơ, một lát sau mở mắt nhìn xem đồng hồ là 4:22 giờ sáng. Trong giấc mơ này tôi nghe được giọng nói của Đức Thầy.

Tôi đã từng thấy Đức Thầy nhiều lần. Lúc còn trẻ ở đường Bàn Cờ đi học trung học. Tôi có chuyện buồn thì chiêm bao thấy Đức Thầy dạy tôi học. Tôi có ghi trong

nhật ký và sau này có trích đăng trong quyển sách đầu tiên có tên Cô Bé Làng Hòa Hảo.

Lần thứ nhì là lúc ở Mission Viejo, cách đây gần ba mươi năm. Tôi ở phòng thờ trên lầu nhìn xuống phòng khách thấy Đức Thầy mặc bộ đồ bà ba trắng đi tới đi lui. Giai đoạn này tôi bắt đầu viết những bài tâm linh dài hơn. Tôi có mang lên chùa Việt Nam đưa cho Thầy Phạm Công Thiện tập nhật ký và những bài thơ tôi viết bằng Anh ngữ. Nhật ký ghi lại giai đoạn thay đổi của tôi khi tâm chuyển qua tu tập chuyển hóa tâm linh. Tập sách có tên The Lonely Search. Tập thơ và những bài ngắn tôi đặt tên là When I See.

Lần khác tôi cũng chiêm bao thấy Đức Thầy đi cùng xe buýt với các đồng đạo đi dự lễ. Tôi được ngồi băng ghế trước với Đức Thầy và ông tài xế. Tôi có xúc cảm thật sự như ở ngoài đời. Nhận biết được hơi ấm từ Ngài toát ra, và những động tác, lời nói của Ngài hoàn toàn như không phải là trong giấc mơ mà là như ở ngoài đời sống thật của con người. Tôi còn nhớ đi cùng xe có chị Phương Lan, vợ giáo sư Nguyễn Thành Long, và chị Vệ, vợ của đồng đạo Nguyễn Thanh Giàu, cùng rất đông đồng đạo khác..

Riêng giấc mơ đêm nay tôi thấy mình đến bàn thờ và sửa hai bình hoa. Cái nhỏ trên bàn Đức Thầy và bình lớn trên bàn Phật có cắm nhiều hoa tươi.

Bỗng tiếng nói phát ra từ chân dung Đức Thầy làm tôi giật mình, tay run run, tim đập mạnh liên hồi, khi sửa các nhánh hoa.

Đức Thầy cho biết Đức Thầy về, nhưng dặn tôi không được cho báo chí biết. Đức Thầy dạy tôi không được cho các cháu bé chơi giỡn ồn ào nơi phòng thờ. Tôi nói dạ con sẽ cho các cháu đi qua phòng khác. Giọng nói của ngài nghe rất trẻ.

Khi viết mấy dòng này, tôi nhớ lại khoảng 25 năm về trước. Tôi có nhận được một lá thơ qua bưu điện, và cả e-mail một tấm hình một cậu bé khoảng 12 tuổi và có một lá thư đi kèm cho biết Đức Thầy đã về, và người này có tên ngoại quốc mà tôi quên rồi. Chúng tôi giận và không tin, nên có lẽ đã vứt bỏ.

Về sau, tôi cũng lại có nhận được thơ và hình giống như vậy yêu cầu liên lạc, nhưng tôi không lưu tâm.

Tôi không muốn đoán, vì đoán và suy luận dễ bị sai. Đức Thầy có dặn sau này nhiều người giả dạng Đức Thầy nên không tin một cách hồ đồ, mà phải sáng suốt xét nghiệm. Thà là không biết còn hơn biết sai.

Trong quyển Chuyện Bên Thầy bài 59 với tựa đề Gìn Giới Luật, trang 250, do Thanh Niên Đoàn Phật Giáo Hòa Hảo Sưu Tập năm 1998, trong lúc đi Khuyến Nông năm Ất Dậu Đức Thầy có dặn dò tín đồ như sau:

"Sau ngày Thầy sẽ vắng mặt một thời gian, rồi Thầy sẽ trở về với nguyên xác cũ, tất cả bổn đạo hãy nhìn Thầy cho kỹ kẻo sau này bị lầm kẻ giả trá."

Nam Mô A Di Đà Phật.

37. HIẾN PHÁP, HÀNH PHÁP, LẬP PHÁP VÀ TƯ PHÁP

13-11-2020 – 9:30 giờ tối

Làm thế nào để tâm được bình an khi đất nước mình đang sinh sống bị xáo trộn đến cực điểm giữa cuộc bầu cử của hai đảng phái?

Đây là một cơ hội hiếm có để học hỏi sâu xa về Tứ Ân, và ân đất nước là một phần quan trọng.

Đây là một trận chiến về tư tưởng và tranh chấp về quyền lực khiến cho đôi bên tung hết tất cả đòn phép để dành phần thắng.

Đây cũng là cơ hội để học hỏi về giới truyền thông của một quốc gia lãnh đạo thế giới, hành xử một chiều nhằm đánh bại một tổng thống đương nhiệm.

Tâm sẽ bình an nếu ta đóng vai trò một quan sát viên để nghiên cứu và học hỏi về nền tảng của một quốc gia đã có một lịch sử ngắn ngủi hai trăm năm mà trở nên một cường quốc lãnh đạo thế giới.

Cuộc bầu cử năm nay 2020 là hậu quả của một nền dân chủ có quá nhiều tự do. Nền tảng đất nước bị rúng động, xã hội, kinh tế, giáo dục đều bị đảo lộn vì cơn đại dịch Covid-19, kết hợp với các cuộc bạo loạn cướp bóc, biểu tình vân vân.

Phải chăng sự loạn tâm đã được nảy mầm sâu xa giữa các màu da sắc tộc, giới tính, môi trường và giáo dục như những trái bom nổ chậm, hay những xoáy nước ngấm ngầm trong lòng đất, chờ lúc vỡ tung gây lụt lội.

Muốn xây dựng nước ta cho được giàu, mạnh, thoát nạn ngoại xâm, thoát cảnh phải sống dựa vào các nước mạnh của lưỡng cực, nay phải dựa vào nước này, mai phải dựa theo nước khác.

Muốn góp công cho đất nước, ta cần học hỏi và suy nghiệm sâu xa để tránh những vết xe đổ trước mắt.

Một quốc gia lớn mạnh mà người dân bỗng trở nên thù hằn nhau, một mất một còn chia phe cánh rõ rệt khiến cho ảnh hưởng đến bao tổ chức, bao gia đình đổ vỡ vì chánh kiến của hai phe tả, hữu.

Cực tả hay cực hữu đều làm cho quốc gia suy yếu, vì thay vì hợp tác xây dựng quốc gia thì trở nên chống báng nhau giữa hai bên đảng đều được dân bầu.

Muốn quan sát phải học quan sát một cách công tâm và học hỏi sâu xa về nền tảng Hiến Pháp của quốc gia đó, đã từng giải quyết và giữ vững quốc gia qua nhiều giai đoạn lịch sử.

Khi hiến pháp của một quốc gia vững, hành pháp vững, lập pháp vững, tư pháp thực thi vững, thì chắc chắn quốc gia đó được phát triển, lớn mạnh, độc lập, hùng cường, và người dân sẽ được tự do hạnh phúc.

38. LẼ PHẢI VÀ SỰ CÔNG BẰNG

15-11-2020 – 9 giờ tối

Muốn tiến bộ phải quan sát và học hỏi cái hay lẫn cái dở của hiện tình một số đất nước tự do dân chủ pháp quyền, để hiểu rằng vì sao các quốc gia này tiến bộ, phát triển và các quốc gia khác lại bị thụt lùi, chậm tiến.

Các quốc gia tự do dân chủ, người dân có sự lựa chọn theo quan niệm sống và niềm tin của chính mỗi cá nhân. Có bên hữu và có bên tả thì quốc gia sẽ tạo được sự quân bình cho chính sách quốc gia, làm thế nào cho người dân được ấm no hạnh phúc, vì không bị đi quá đà về một bên.

Nhờ sự cạnh tranh do sự khác biệt này làm nâng cao dân trí, vì họ sẽ tự học hỏi, có kinh nghiệm để chọn lựa cho chính mình một lập trường, một quan niệm sống, mà không bị kềm chế hay đè nén, dù là người dân nghèo hay khác màu da.

Khi một quốc gia đặt nền tảng trên Hiến Pháp vững chắc mấy trăm năm đang gặp khó khăn của lưỡng đảng, thì ta cần học hỏi và quan sát để xem hiến pháp đó sẽ điều chỉnh những phe phái chính trị đang kình chống cạnh tranh nhau như thế nào để lập lại trật tự của quốc gia.

Đây là một thử thách lớn của Hiến Pháp và các cơ chế lập pháp, hành pháp và tư pháp của Hoa Kỳ.

Một điều đặc biệt cần quan tâm là khi tất cả các cơ quan truyền thông Hoa Kỳ đều che đậy và ngã về một bên, nhưng người dân của gần nửa quốc gia vẫn cho thấy kết quả qua lá phiếu đã lựa chọn, mà bên phía truyền thông đối nghịch, chận lại hầu hết các điều tốt, và tận lực đả phá những sai sót khuyết điểm.

Vậy thì phải chăng sức mạnh truyền thông có lúc phải thua dân trí? Phải chăng dân trí đã giúp cho người dân không bị mù quáng cho nên họ không nghe theo truyền thông một chiều?

Phải chăng người dân của một nước văn minh hay trên đà văn minh, đang làm truyền thông cho chính mình? Họ đang làm truyền thông cho chính mình. Họ tự

nhìn tận mắt, nghe tận tai, nhận xét riêng và lưu truyền, phát hành tin tức, nhận định, bình luận riêng của mình, đi ngược lại truyền thông chính thống của nhà nước (main stream).

Vậy thì sẽ có lúc truyền thông chính thống sẽ thua truyền thông đại chúng của nhân dân, tự phát tin và rao truyền sự thật, vì họ không bị giựt dây bởi những thế lực tài chánh ngầm nhằm tác động, điều hành một quốc gia vì tư lợi hay tham vọng riêng tư.

Ở thế kỷ ánh sáng, người dân sẽ tự đốt đuốc mà đi, và sẽ tạo tương lai cho chính mình bằng chính các phương tiện kỹ thuật văn minh đã tạo nên mạng lưới toàn cầu.

Dân trí càng cao, con người sẽ tự tìm cho chính mình những phương tiện để chuyên chở ý nguyện, ước vọng của mình, và họ sẽ sáng tạo ra những phương tiện để đạt được điều họ muốn. Đó là lẽ phải và sự công bằng.

39. CÁI BIẾT TRỰC TIẾP LÀ CÁI BIẾT THẬT

18-11-2020 – 1 giờ trưa

Thấy bằng trực giác, bằng trực tính, bằng cách trực tiếp, không qua giai đoạn gom góp dữ kiện, cũng không dựa vào sự học hỏi hay hiểu biết của mình trong bộ nhớ, cũng không qua những gì từ giới truyền thông, bạn hữu, các chính trị gia hay thức giả, hoặc giới trí thức ưu tú được mọi người ngưỡng mộ.

Cái thấy trực giác phải là cái thấy liền, ngay tức khắc, nhanh như luồn điện, và người thấy không có một khoảnh khắc để suy nghĩ, tự biện luận, và cũng không kịp để có thành kiến chủ quan nhảy vào.

Nói tóm lại, cái thấy trực tiếp là cái thấy thật, và người tu học nên quan tâm đến và luôn phải giữ tâm mình bình an chân thật không để cho cái thương cái ghét, các phe phái chen vào ảnh hưởng mình.

Tu học thì vẫn còn mang xác người nên hành giả phải luôn quán chiếu xem xét chính mình một cách chặt chẽ để biết được lúc nào mình biết trực tiếp qua sự sáng suốt và trực tính sáng trong, và khi nào cái biết đó là sản phẩm của đời, của người xung quanh cho mình mà mình lại tưởng của mình.

Người tu học cần nhận biết cái biết trực tiếp là cái biết Thật.

CHƯƠNG IV

Ánh Sáng Hào Quang

Của Phật Đạo

40. ÁNH SÁNG HÀO QUANG CỦA PHẬT ĐẠO

25-11-2020 – 4:30 giờ sáng

Muốn được an định thì tâm lực, thân lực và thần lực phải được củng cố luôn luôn.

Cả ba tâm, thân, và thần phải được gộp lại một không xa lìa. Khi trụ cả ba là một thì tánh không liên tục nhờ thể định sẽ giúp hành giả làm chủ thể nội quan và ngoại quan. Đó là sự toàn vẹn mà hành giả tu tập luôn muốn đạt được trạng thái tâm bất loạn và có khả năng thực hiện trạng thái "không phản ứng" (*non-reaction*) trong mọi trường hợp.

Không phản ứng là trạng thái tự chủ trong thể định. Đó là một trạng thái sáng suốt của một người nhận định rõ về lẽ vô thường của thế gian: có cùng một lúc với không, đến cùng một lúc với đi, trụ cùng một lúc với tan. Đó là trạng thái vượt tự ngã tan biến toàn diện.

Khi nhận rõ về lẽ vô thường của thế gian một cách liên tục, con người bắt đầu xa rời phiền não ô trược của thế gian.

Con xin cầu nguyện Ơn Trên Thầy Tổ luôn hướng dẫn và dạy dỗ con, và xin giữ cho con được mãi mãi trụ vào Lẽ Vô Thường, để cho con được chứng kiến sự

động loạn của thế gian, nhưng không để những phiền lụy, động loạn này bao trùm ảnh hưởng đến sự tịnh tâm, sáng suốt của con trên con đường phục vụ Đạo Pháp và Dân Tộc, nhằm góp phần vào con đường hướng dẫn chánh đẳng chánh giác theo ngón tay chỉ của Đức Phật. Đó là con đường giải thoát chứng ngộ vượt cõi trầm luân, xa rời ác đạo để tiến đến ánh sáng hào quang của Phật Đạo.

41. CÁNH CỬA NGÀN CÂN CỦA ĐẠO

6-12-2020 – 9 giờ đêm

Trong sự tu học, việc thiết yếu là theo dõi quán chiếu mình. Theo dõi để xem những biến chuyển tâm thân ý, chứ không phải theo dõi để cho rằng mình tiến hay mình lùi, vì đó là sự cho điểm chính mình, và điều này nên tránh, và nếu cần nên đoạn tuyệt nó ngay.

Tự cho điểm mình là một sai lầm lớn của hành giả trên tiến trình tu học. Khi tự cho điểm là mình rời xa mình, mình đang buông bỏ con đường tu học để bước ra với đời, với một đầu óc so sánh, dù là tự so sánh chính mình. Mình sẽ vấp một sai lầm rất lớn, là khi mình cho rằng mình tiến và vui mừng về trình độ tu học và hiểu

đạo sâu xa của mình, là lúc đó mình đã tự mãn và đào mồ chôn lý tưởng cao đẹp của mình đi.

Trước khi tìm được lẽ đạo và quyết chí thực sự bước hẳn vào con đường đạo, mình chỉ là một kẻ mộng du không hơn không kém. Bước vào đạo là rời khỏi giấc mơ đời mà mình đã tưởng là thật, để bước vào một cuộc đời thật, và tâm mình, mắt mình luôn nhìn xuyên thấu cái Thật, cái không thay đổi, không chuyển biến, và không thể luận bàn.

Cửa đạo là một cánh cửa rắn chắc khó mở mà hành giả quyết tâm tu phải vượt bao trở ngại nội tâm, và phải quán sát tận tường chính mình, bằng không hành giả sẽ luôn mở những cánh cửa giả, cánh cửa của ảo ảnh. Cứ tưởng mở cửa bước vào đạo, hóa ra vẫn luôn ở chốn trầm luân của đời.

Phải nhìn rõ mình rồi mới trì công, dùng hết sức bình sanh để mở cánh cửa ngàn cân của đạo.

42. THÁI ĐỘ TÍCH CỰC LẠC QUAN VƯỢT KHỔ

12-12-2020 – 9:30 giờ tối

Làm thế nào để tâm an định khi xung quanh đời sống từ sức khỏe, cho đến chính trị, xã hội, vân vân., quá xáo trộn vì ảnh hưởng của dịch bệnh.

Điều quan trọng là cần sống theo hoàn cảnh và chấp nhận nó không tìm cách phê phán về những gì thay đổi mà mình không thích, hay bị giới hạn.

Sau khi chấp nhận hoàn cảnh thay đổi, có khi dài hạn, mình cũng có thể xoay thái độ từ tiêu cực sang tích cực, là học hỏi về những gì mới lạ mà mình không biết, hay biết rất ít.

Về dịch bệnh, mình có thể đọc tin tức hoặc những bài nghiên cứu tìm hiểu những trường hợp dịch bệnh gây chết người trong quá khứ nhiều năm về trước tại Hoa Kỳ hay tại các quốc gia trên thế giới. Hoặc học hỏi, nghiên cứu, tìm hiểu về vi trùng học, về các trường hợp nhiễm bệnh, và làm sao phát hiện, cùng các cách phòng bệnh hay trị bệnh, vân vân.

Về mặt chính trị, là phương diện mình không biết nhiều và cũng không sinh hoạt. Tuy nhiên, thời gian dịch bệnh lại gặp phải dịp tranh cử tổng thống sôi nổi khiến cho toàn thể quốc gia gặp cảnh xao động, vì ảnh

hưởng của sự tranh chấp các phe tả hữu khiến lòng dân hỗn loạn xao xuyến.

Nhìn chung, nếu không bình tâm vượt qua nhân ngã, thương ghét, thì ta sẽ làm mồi ngon cho hoàn cảnh nghiệt ngã của dịch bệnh, của truyền thông hướng dẫn dư luận quần chúng, cũng như kiểm chế tư tưởng con người. Như mọi người chung quanh, hành giả cũng ít nhiều bị ảnh hưởng trong đời sống. Nhưng nhờ biết tu tập và thực tập nên cũng tránh được những xáo trộn tâm sinh lý. Hành giả cho mình một thời khóa biểu nhất định trong sinh hoạt hàng ngày: tu tập, nấu ăn những món mới, trồng cây săn sóc vườn tược, đi ra ngoài theo đúng nguyên tắc để giữ gìn phòng chống dịch bệnh.

Tóm lại, cần linh động trong mọi việc làm, thay vì sợ hãi dịch bệnh giam mình trong nhà, thì vẫn giữ sự đi đứng sinh hoạt càng bình thường càng tốt, như đi bách bộ, đi chợ, đi gặp bạn bè hay con cái khi có thể, trong sự bảo vệ an toàn cho mọi người. Giữ thế nào cho ít xáo trộn, thay đổi, càng nhiều càng tốt, nhưng cũng giữ đúng quy luật và giới hạn theo đề nghị của giới chuyên môn về dịch bệnh đề ra.

Việc có ích trong hoàn cảnh dịch bệnh là sau khi cúng lạy, cầu nguyện cho mau có thuốc chữa, thuốc ngừa, và cầu nguyện cho những người đã mất, hành giả có thể ngồi tham thiền cho tâm lắng động mỗi ngày. Vẫn tiếp tục viết về sự giác ngộ trên tiến trình tu tập phát triển tâm linh.

Sau hết, việc thay đổi sự suy nghĩ từ bi quan sang lạc quan, từ thụ động ngồi yên buồn rầu than thở, sang năng động làm tất cả gì có thể làm để tạo hoàn cảnh tốt đẹp xung quanh. Làm cho cây cối nở hoa trong vườn, nấu những bữa cơm gia đình thịnh soạn hơn, hay có những món ăn dinh dưỡng ngon lành hơn mà trước kia mình phải đi tiệm ăn mới có được.

Tu tập giúp hành giả sống theo hoàn cảnh, và chấp nhận hoàn cảnh với thái độ tích cực lạc quan vượt khổ.

43. LỊCH SỬ ĐA CHIỀU CỦA QUỐC GIA TỰ DO DÂN CHỦ

15-12-2020 – 8:30 giờ tối

Trong khi thế giới động loạn, quốc gia động loạn vì dịch bệnh, người chết và người bệnh gia tăng mỗi ngày; lại thêm bao chuyện tranh chấp vì bầu cử, và kiện thưa với nhau.

Vậy làm sao ta có khả năng vừa là một người quan sát, vừa là một chứng nhân lịch sử?

Ta có nên thất vọng khi chính mình cũng bị lôi cuốn vào thời sự, và có cảm tính về những gì đã xảy ra? Làm

sao thoát ra được bị ảnh hưởng của các sự xáo trộn trên? Có thể lạnh lùng, dửng dưng được không hay vẫn để chính mình bị lôi kéo về những xáo trộn tranh chấp này?

Nhiều câu hỏi nhưng cũng dễ trả lời: có và không.

Là một chứng nhân của lịch sử, ta cần có cảm nhận của một người trong cuộc. Nếu đặt mình là một nhà quan sát lạnh lùng không có cảm tính, phải chăng ta sẽ là một cái máy phân tích không hơn không kém, và cái máy sẽ đưa ra dữ liệu và con số, cái máy sẽ không hiểu được cảm nghĩ, cảm giác, cảm xúc, vui buồn, tức giận, thương ghét, thấy đúng thấy sai của người dân; không hiểu tâm tình của dân tộc, không hiểu được ảnh hưởng của thời cuộc, của diễn biến thời sự đối với người dân ra sao trong thời đại xảy ra.

Khi một diễn biến trong đời xảy ra cho một quốc gia, luôn luôn có những chứng nhân lịch sử. Mỗi chứng nhân có một cái nhìn, một góc độ để quan sát sự việc một cách khác nhau, theo cảm quan, theo lập trường của cái nhìn, theo sở kiến và sở thích, tùy trường hợp và cá tính của mỗi người. Tùy vào trình độ học vấn, việc làm, tầng lớp xã hội, văn hóa hay tôn giáo.

Lịch sử bao gồm nhiều chứng nhân tích tụ lại, gom góp lại, mới có khả năng đưa ra một sự thật lịch sử. Lịch sử không thể là một cái nhìn một chiều, mà là một cái

nhìn đa chiều, đối chứng, để đưa ra sự thật với nhiều khía cạnh, giúp cho các thế hệ mai sau được học hỏi và giải quyết những việc có thể xảy ra, và họ có thể hiểu được tâm lý của người dân thuộc nhiều đảng phái và tầng lớp khác nhau.

Lịch sử đa chiều tập hợp nhiều tiếng nói của các sử gia, đó mới là lịch sử của các quốc gia văn minh, tiên tiến về tự do dân chủ.

44. TỈNH THỨC ĐỂ CHUYỂN HÓA

23-12-2020 – 10 giờ đêm

Làm thế nào để có khả năng chuyển hóa? Chuyển hóa từ bi quan sang lạc quan? Từ buồn phiền lo lắng sang bình an?

Có phải nhờ công năng tu tập, can đảm, ý chí, nhất định, quyết tâm thay đổi để tự cứu mình, giúp mình chuyển hướng? Chỉ là ý chí, hay phải có hành động?

Muốn chuyển hóa ta cần phải tu tập và thực tập từ việc nhỏ dần dần sẽ đến viêc lớn, và cần phải minh tâm kiến tánh, biết rõ mình, hoàn cảnh mình, và lý do mình cần thay đổi, chuyển hướng sao cho mình có thể rời xa

những sự suy nghĩ, những việc làm có liên hệ, ảnh hưởng đến những nỗi buồn, hay những điều gây phiền muộn, ảnh hưởng đến sức khỏe tâm thân trí của mình.

Ta không thể chuyển hóa nếu không thức tỉnh giác ngộ về nguyên nhân của những cái khổ khiến tâm ta bất an, buồn bực gây ảnh hưởng đến tâm tánh bất thường, vui, buồn, sân, hận, hay khiến ta đâm ra bệnh hoạn, nhức đầu, uể oải, gắt gỏng, nóng giận với người quanh ta.

Khi biết nguyên nhân gây nên cái buồn, cái khổ rồi, ta cần biết mình phải chuyển hóa về đâu, về sinh hoạt gì để có thế giúp cho tâm ta bình yên, vui vẻ, và lạc quan hơn. Nếu không nhận định được hướng để chuyển hóa lên hướng thượng, thì ta cũng dễ đưa mình vào những đường hướng tối tăm, bệnh hoạn, có hại hơn cho cuộc đời.

Khi đã định hướng được một con đường, một công việc hữu ích cho chính mình và người xung quanh, thì mình cần phải có sự phối hợp chặt chẽ của tâm thân trí hầu có thể đưa đến hành động để chuyển mọi sinh hoạt, cũng như sự suy nghĩ, việc làm theo đường hướng mới. Khi đó tâm trạng của ta sẽ dần dần đổi theo đi đến chỗ bình an vui vẻ hơn xưa.

Sự chuyển hóa sẽ không thực hiện được nếu không có sự mầu nhiệm của tỉnh thức.

45. TU TẬP LỢI LẠC CHO CUỘC SỐNG VỀ GIÀ

8-1-2021– 9 giờ đêm

Lúc về già, con đường duy nhất để vượt đau khổ là sự tu tập.

Tu tập để vượt, để thoát sự khổ, để tự bảo vệ mình, để tập mạnh dạn lên và tập chấp nhận mọi sự đến, đi, hài lòng lẫn bất mãn. Tức chấp nhận mọi sự vật NHƯ LÀ.

Chỉ còn bốn ngày nữa là đến ngày Tết Tân Sửu. Hôm nay, ngồi trước ngôi Tam Bảo với đèn và nhang điện vì trong nhà có người kỵ khói nhang sẽ bị ho, bị suyễn. Hành giả cũng tập cho mình cúng lạy thiếu nhang thơm và ánh đèn cầy lung linh, cũng không được nhìn thấy khói nhang nghi ngút.

Hành giả nhớ đến mẹ lúc gần cuối đời, bác sĩ phổi cũng khuyên bà không được thắp đèn nhang, trong khi suốt cuộc đời bà sáng trưa chiều quen cúng lạy với đèn nhang nghi ngút.

Thiếu đèn, thiếu nhang, sự tu tập vẫn tiếp tục, và hành giả cũng quen dần với sự giản dị hóa khi cúng lạy hay lúc ngồi thiền, viết nhật ký tâm linh.

Đức Thầy đã dạy trong quyển ba: Sấm Giảng (câu 45-46):

"*Niệm Phật nào đợi mùi hương,*

Miễn tâm thành kính tòa chương cũng gần."

Cuộc sống lại có bao thay đổi, từ khi ba mất, rồi đến mẹ mất. Biết bao vật đổi sao dời, và chỉ có sự chấp nhận mọi sự vật biến chuyển, đổi thay, mới giúp cho tâm mình được bình an, nhẹ nhàng.

Chấp nhận sự đổi thay là một nấc thang khá cao, khá khó khăn trong hành trình tu tập, và người muốn tu cần phải luyện tâm mới có thể vượt qua được.

Mỗi một bước đi, mỗi một ngày tháng, một năm qua là một hành trình cam go của nội tâm. Bên ngoài biến chuyển xung quanh ta, từ người thân, kẻ lạ, từ chính trị, xã hội, tất cả đều ảnh hưởng, từ trực tiếp đến gián tiếp đến nội tâm ta một cách mạnh mẽ. Có lúc ta bị nó vây, nó điều hành cuộc sống, hành động, và sự suy nghĩ. Có khi đột biến không kịp trở tay, và đã gây ảnh hưởng đến sự suy nghĩ, lời nói, và hành động một cách không lường được. Chỉ có sự tu tập và quán chiếu thường xuyên mới bắt kịp sự xoay chuyển của nội tâm, để kịp thời ngăn chặn hay tự ngăn mình lại, hầu không gây ra hậu quả của sự va chạm các luồng tư tưởng khác biệt.

Tu tập, quán chiếu, trụ tâm trụ tánh lại, để bảo vệ mình, để giúp tâm, thân, ý được luôn ở trong thể trung tính, không bị va chạm với các luồng tư tưởng trái chiều,

với hoàn cảnh ngang trái, bất ngờ có thể xảy ra khiến ta trở nên lo lắng, bất an, lúng túng, thất vọng, bế tắc.

Khi lớn tuổi, ta cần bước những bước chậm lại để không đi đứng loạng choạng; tập lắng nghe sâu hơn, và suy xét lâu hơn; quyết định mọi việc kỹ hơn, chậm hơn, để tránh lầm lỗi.

Tu tập thật sự lợi lạc cho cuộc sống về già.

46. MỘT THẾ GIỚI CỦA TÂN THIÊN NIÊN KỶ

10-1-2021 – 9:30 giờ tối

Khi có tâm phục vụ đạo thì phải liên tục học hỏi những điều mới, những điều khó tiêu thụ nhất, khó hiểu nhất, và phải trải qua các tâm trạng khó khăn nhằm phát triển sự chịu đựng và ứng dụng các pháp tu như thế nào để có thể giữ được tâm trạng bình an, sáng suốt, không buông lơi theo thời sự, theo đám đông mà nghiêng ngả, lúc hướng theo chiều này, lúc chuyển qua chiều khác.

Người tu, người biết đạo, lúc nào cũng phải giữ vững lập trường, giữ vững tâm không và không thay đổi, không ngả nghiêng.

Trải qua gần cả một đời người, học hỏi mãi cũng không hết. Học hỏi từ lúc sống ở quê hương mình, đến sang quê hương người, trải qua bao chế độ của xứ mình, rồi xứ người. học hỏi sự suy nghĩ của mình, của người bản xứ, người của các quốc gia bạn, người hiền lẫn người dữ. không biết bao tâm trạng đau khổ, vui buồn.

Muốn tiến hóa thì phải học những bài học khó, nếu không sẽ chỉ sống cho qua ngày tháng để đợi ngày ra đi. Muốn góp sức cho đạo, muốn tu tập, tu trì, giữ giới, thì phải trải qua sự thử thách của các bài học đạo lẫn bài học đời hầu tiến hóa, không dậm chân tại chỗ.

Thế giới ngày nay thay đổi liên tục từng ngày từng giờ, và càng ngày sự thay đổi càng nhanh chóng như những cơn bão và những trận cuồng phong.

Phải kiên trì, nhẫn nhục, chịu đựng để tâm bất loạn thì mới mong giữ được sự sáng suốt, tâm thanh tịnh.

Mỗi khi bị trí đời che lấp, kéo lôi ta trở nên lập luận phải trái, bị cảm tính lôi cuốn, sự thương ghét chen vào tình cảm con người với cái nhìn của đời thường, hay bị ảnh hưởng bởi đám đông, bạn bè, phe phái, thì ta không còn sáng suốt vì căn trí bị che mờ trở nên u tối. Lúc đó, trí tuệ mất, tiến trình tu tập bỗng ngưng trệ, không những dậm chân tại chỗ, mà còn sa sút giật lùi, trì trệ.

Mỗi lúc tự quán chiếu thấy được sự sai lầm trong đường hướng tu tiến thì ta phải thức giác và chuyển hóa bằng cách hướng tâm thân ý sang chiều hướng mới. Ta

cần học hỏi để tự bước ra khỏi những đám sương mù đầy mâu thuẫn của đời sống, của cộng đồng, của quốc gia đang nhiều xáo trộn từ chính trị đến xã hội. Như thế mới mong có thể tiếp tục sự nghiệp hoằng hóa trên con đường phục vụ đạo pháp và dân tộc, đang là một nhu cầu thiết yếu, sau những trận cuồng phong của thế giới đang đảo điên sẽ trở về một trật tự cho một thế giới mới của Tân Thiên Niên Kỷ.

47. CẦN THANH TỊNH, QUÂN BÌNH VÀ TRUNG LẬP

12-1-2020 – 9:30 giờ sáng

Muốn tu cho có kết quả phải học và phải hành. Học là tu học, và hành là hành trì.

Học để biết, không những phải ghi nhớ mà là để hành như thế nào cho có kết quả ở mỗi trường hợp, và kết quả ra sao tùy theo hoàn cảnh, môi trường, thời gian, không gian, với tất cả những ảnh hưởng nội vi và ngoại vi, từ chính trị, xã hội, kinh tế của quốc gia liên hệ đến toàn cầu.

Phải vô cùng tinh tế, sáng suốt, và theo dõi từ hơi thở, từ phản ứng của chính mình, của người xung quanh cùng liên hệ tương quan trong sự vận hành của vũ trụ

quan và nhân sinh quan của từng thời kỳ hạ ngươn, trung ngươn và thượng ngươn Thánh Đức.

Mọi sự đều liên hệ, kết hợp, thấy tốt đó mà xấu đó, thấy vươn lên mà là hạ thấp để chuyển đổi theo cơ Trời. Người tu học cần nhiếp tâm cảnh tỉnh và phải giữ được tâm thanh tịnh, quân bình, trung lập, ngõ hầu không bị cuốn theo thời thế mà mất định hướng.

Hoa Kỳ một nước lãnh đạo thế giới sẽ thay đổi và chuyển đổi mạnh mẽ mới trở lại thế quân bình.

48. NẾU KHÔNG GÓP CÔNG THÌ CŨNG ĐỪNG LÀM HẠI CHO ĐẠO

16-1-2021 – 6 giờ sáng

Khi tâm trống không là một điều mà hành giả nên mừng trên con đường đạo. Còn mong cầu là còn muốn đạt được điều này điều kia. Chưa buông bỏ là còn lụy và lụy chính là khổ.

Hành giả cần khắc ghi trong lòng hai chữ "tự kiểm". Chỉ có tự kiểm mới tự giác. Luôn phải tự giác trong từng hơi thở và từng cái chớp mắt.

Sống như thế nào mà quá khứ, hiện tại, vị lai là một, để khỏi sai lầm, nếu không thì khó xa lìa nghiệp quả. Một sự suy nghĩ sai, một hành động sai, một lời nói sai là sẽ kéo lôi cả một luồng từ tư tưởng đến hành động sai, có khi kéo dài cho cả một cuộc đời mình cho đến khi nhắm mắt lìa đời.

Tâm không là tâm bất loạn, chỉ khi tâm bất loạn ta mới nhìn thấy mọi sự vật "như là."

"Tâm không " như tấm gương trong sáng, sạch sẽ, nhờ đó ta mới nhìn thấy những hạt bụi trần dù nhỏ, huống chi là những vết bẩn của tự cao, ngã mạn, tham vọng muốn dính kết vào làm cho nó hoen ố.

Tham vọng, ngã mạn là loại vi khuẩn cực mạnh khó chữa lành cho bất luận người già hay trẻ, tu sĩ hay người đời thường.

Tham vọng, ngã mạn có khả năng kết thúc cuộc đời một hành giả tu hành lâu năm.

Tham vọng, ngã mạn có khả năng giết một lãnh đạo tôn giáo trước khi họ nhắm mắt lìa đời, và chỉ tiếp tục sống như một xác chết biết đi. Chức vụ của họ càng cao thì sự phá hoại tôn giáo của họ càng lớn.

Tóm lại, mỗi hành giả đều cần trân trọng kiếp người của mình, trân trọng mắt tai mũi lưỡi thân ý. Nếu không góp sức phục vụ đạo pháp và dân tộc thì cũng không làm phương hại cho đạo, như lời do Đức Tôn Sư Huỳnh Giáo Chủ căn dặn.

"Hãy tùy tài tùy sức, nỗ lực hy sinh cho xứ sở. Thảng như không đủ tài lực đảm đương việc lớn, chưa gặp thời cơ giúp đỡ quê hương, ta phải nên tránh đừng làm việc gì sơ suất đến đỗi làm cho nước nhà đau khổ, và đừng giúp sức cho kẻ ngoại địch gây sự tổn hại đến đất nước."

(Đức Huỳnh Giáo Chủ – Sám Giảng Thi Văn Toàn Bộ Giáo Lý, Q6: Những điều sơ lược cần biết của kẻ tu hiền – Ân Đất Nước)

49. SỰ BIẾN CHUYỂN TRƯỚC THỜI THƯỢNG NGƯƠN THÁNH ĐỨC

10-2-2021 – 9:30 giờ tối

Con người cứ ôm khư khư những gì họ biết, thích, quen thuộc, hay muốn, hoặc tin tưởng; nhưng thời gian và vạn vật thay đổi, tiến hóa từng giờ, từng phút, từng giây.

Covid-19, trận chiến vi trùng học đã đến như một trận cuồng phong, một cơn đại địa chấn ập đến toàn cầu, đã tạo nên một sự thay đổi không ngừng nghỉ, mà sức

người, dù thông minh giỏi giắn đến đâu cũng không ngăn được một cách toàn diện.

Sự không muốn đổi thay cũng bắt buộc phải thay đổi. Thay đổi từ cách suy nghĩ, cách sống, từ sự cư xử nhau giữa người đối với người, giữa quốc gia đối với quốc gia, đảng phái đối với đảng phái. Con người có nhiều biến chuyển về tâm thức đối với đời sống, tiền của, tham vọng, vân vân.

Sự đảo lộn thay đổi nào cũng cần thời gian để điều chỉnh, vì mỗi hành động quan niệm của con người đều sẽ đưa đến hậu quả. Đó là bài học mà Ơn Trên sẽ dạy dỗ cho con người ở thời Mạt Pháp.

Hoàn cảnh nào cũng có những kẻ lợi dụng thời cơ khổ nạn để làm giàu, làm chính trị để tạo ra những bước thang danh vọng hay nắm bắt thời cơ để làm giàu trên nước mắt hay xác chết của nạn nhân thời dịch bệnh.

Cơn bão khủng khiếp của dịch bệnh đã khiến cho bức tranh vân cẩu của thế giới càng ngày càng rõ rệt, và càng lúc càng sáng tỏ sự thiện ác của con người đã lợi dụng người để bước lên những tột đỉnh của danh vọng bất chấp sự tàn nhẫn vô lương tâm, bất chấp linh hồn của bao thai nhi vô tội.

Thiện hay ác ngày nay rất khó phân biệt bởi những lớp vỏ bọc bằng trí thức, bằng quyền lực qua sức mạnh của đồng tiền, qua tột đỉnh của kỹ thuật, qua mạng lưới toàn cầu. Sự dã man của con người đã đi đến siêu việt

bất chấp Thần, Thánh, Tiên, Phật, Chúa. Đức Thầy đã nói trong bài "Tự Thán" (câu 23-26) viết tại Nhà thương Chợ Quán, tháng Chạp năm Canh Thìn 1940

"Tài, tai hai chữ cân phân,
Trời ban họa phước một lần cho ta.
Mắt đen thấy mắt trắng lòa,
Phật ma, ma Phật mới ra vở tuồng."

Người thật tâm muốn đóng góp cho tình yêu thương nhân loại cần định tâm kiến tánh, phải bảo vệ bộ não cho trong sạch bình yên không theo phong trào, không theo đảng phái, không thiên tả lẫn thiên hữu quá đà để trí não trở nên bất an. Càng biện luận sẽ càng thiên lệch, tâm trí sẽ bị che mờ, hoang mang, bất định.

Bên ngoài càng náo loạn, bên trong cần an định qua thiền định, quán chiếu luôn luôn sẽ được minh tâm kiến tánh để lòng từ bi luôn phát triển và mở rộng trong thời kỳ toàn cầu bị xoay chuyển và biến chuyển càng lúc càng mạnh mới có thể trở về trạng thái quân bình trước khi bước vào Tân Thiên Niên Kỷ. Đó mới là thời kỳ Thượng Ngươn Thánh Đức sau sự sàng sảy lọc lừa.

Đức Thầy đã dạy tín đồ qua bài "Cho Cô Năm Võ thị Hợi ở Bạc Liêu" viết tại Sài Gòn năm Nhâm Ngũ 1942 (câu 1-4):

"Hãy rán tu tâm dưỡng tánh lành,

Đừng cho ma nghiệp vọng tâm sanh.
Quay về cội phúc đường chân đạo,
Phật Pháp thiền na dốc thực hành.”

50. HẾT LÒNG VƯỢT KHÓ KHĂN

6-3-2021 – 12 giờ trưa

Làm việc Đạo cần có sự quyết tâm. Phải cố gắng hết lòng dù tuổi già sức yếu, mắt mờ, không ngồi lâu, không nhìn lâu, đọc lâu được, nhưng phải rán sức mình.

Ngoài các lý do sức khỏe còn có lý do tinh thần. Phải vượt khó khăn trở ngại, lo lắng về vấn đề chính sách khó khăn của đất nước về mặt chính trị lẫn tôn giáo, trong sự hạn chế tự do tư tưởng, tự do bày tỏ chánh kiến hay lập trường.

Hành giả chỉ biết hết lòng làm việc, hết lòng cầu nguyện Ơn Trên gia hộ cho việc phục đạo chánh pháp được thành công viên mãn.

Nam Mô A Di Đà Phật

51. TỨ ÂN ĐẠI PHÁP

13-3-2021 – 8 giờ sáng

Một tác phẩm Đạo có giá trị không phải là một tác phẩm có văn hay, mà phải là một kết quả của cả một đời tu tập, học đạo, và hành đạo.

Đó là một phương trình tu, tiến, phụng hành một phương pháp tu, một triết lý sống đạo và hành đạo theo phương thức, học thuyết mà Đức Huỳnh Giáo Chủ đã dạy cho tín đồ đời đạo song tu theo giáo thuyết Tứ Ân Đại Pháp.

Tứ Ân Đại Pháp là một pháp tu thù thắng, vừa dễ học, dễ hội nhập, dễ hiểu vì giản dị mà lại dễ hành cho hàng tại gia cư sĩ, lẫn tu sĩ chốn thiền môn đều có thể áp dụng được. Ngay cả các tôn giáo khác cũng có thể áp dụng được cho đời sống của một con người đối với gia đình, xã hội, đất nước, quê hương và trong thế giới đại đồng.

Đại pháp vì bao gồm tứ đại trọng ân, vì con đường đi của một con người được chỉ dẫn rõ rệt đối với bốn điều ân này, không dư cũng không thiếu.

Tứ Ân Đại Pháp vừa giản dị vừa cao siêu, có thể hội nhập với tất cả con dân trên thế giới, dù bất cứ chủng tộc hay tôn giáo nào, văn hóa hay ngôn ngữ nào đều có

thể áp dụng mà không mâu thuẫn hoặc tạo khó khăn, trở ngại cho con người, lại còn làm cho họ hạnh phúc hơn, sống chung hòa bình hòa hợp với nhau hơn.

Tứ Ân Đại Pháp sẽ giúp con người cùng sống, cùng tiến hóa, không bách hại lẫn nhau, không công kích các tôn giáo khác, hay các đảng phái, tổ chức khác mà lại tìm cách hợp tác một cách hài hòa, trong một quốc gia hay các quốc gia, vì không tìm cách lấn chiếm, bách hại, hay tàn sát lẫn nhau.

Tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo và Bửu Sơn Kỳ Hương đã được hướng dẫn, dạy dỗ bởi các Đấng Minh Sư, từ thời Đức Phật Thầy Tây An đến Đức Huỳnh Giáo Chủ, chỉ cho một con đường sáng, một giáo lý thực tiễn, gần với đời sống con người, từ một nông dân chất phác hiền lành, đến một người có học vị cao sâu.

Vậy chúng ta hãy cùng nhau học hỏi, nghiên cứu, thực hành ráo riết Tứ Ân Đại Pháp, ngõ hầu có một đời sống thanh bạch hơn, hạnh phúc hơn, buông xả hơn, thanh lọc hơn, trong một thế giới càng ngày càng đảo điên bất quân bình của vũ trụ trong thời Hạ Ngươn Mạt Pháp này, để tiến tới thời kỳ Thượng Ngươn Thánh Đức, hòa bình an lạc.

Nam Mô A Di Đà Phật

Nam Mô Bửu Sơn Kỳ Hương Phật

52. NGHE LỜI ĐỨC THẦY TRÁNH TẠP NIỆM

16-3-2021 – 4 giờ sáng

Có nhiều người vật vã với chính mình khi ngồi thiền. Có người quán hơi thở hoặc niệm Phật để xua đuổi những tạp niệm dấy lên liên tục khó chống đỡ.

Ít có ai nhìn thấy sự lợi ích của tạp niệm lúc ngồi thiền. Khi ngồi yên, niệm Phật, theo dõi hơi thở để lắng lòng tìm cách quên. Những gì nghĩ đến lúc đó phải chăng là những điều ta nên giải quyết, đối phó, những điều ta cần thực tập tu tập thêm để sửa đổi chính mình. Những điều ta cần tha thứ hay chuộc lỗi và làm sao tập từ bi để tha thứ, và làm sao biết nguồn gốc phát xuất ra lỗi lầm đó để cải hối và chuộc lỗi.

Xua đuổi tạp niệm phải chăng là ta muốn trốn chạy những gì mà mình phải giải quyết, đối phó trong đời sống hàng ngày.

Tu sĩ, cư sĩ, hay ẩn sĩ, đều có những nỗi niềm riêng cần phải giải quyết trong tâm thức hay đời sống vì còn mang xác thân con người thì còn tiếp xúc với con người và vạn vật, môi trường xã hội, tôn giáo, văn hóa, hoặc thời tiết, thiên hình vạn trạng của thiên tai lẫn nhân tai.

Dù có xuất thần khi ngồi thiền, rồi khi xả thiền ta cũng phải trở lại với đời sống con người bình thường,

ăn uống, đi đứng như người thường, nhất là đừng tưởng lầm mình đã đạt đạo cao siêu rồi trở nên bất bình thường mà không hay.

Thiền quán là biết, và ta cần giữ cái biết đó liên tục trong đi đứng nằm ngồi như Đức Thầy đã dạy trong Sấm Giảng quyển 3, câu 159 đến 162:

"Tu không cần lạy cần quỳ,

Ngồi đâu cũng sửa vậy thì mới mau.

Trí hiền tâm đức chùi lau,

Ra công lọc kỹ thì thau ra vàng."

53. HOÀN THÀNH SỨ MẠNG

24-3-2021 – 5 giờ sáng

Mỗi người được sanh ra trong cuộc đời này đều mang một sứ mạng, và chính mình phải tìm hiểu xem sứ mạng đó là gì?

Mỗi người mang một sứ mạng khác nhau, tùy thuộc nhiều vào nguồn gốc, hoàn cảnh, và sở năng của mình, và cũng phải chính mình khai phóng các sở năng đó, phát triển nó, và cũng phải chính mình hoàn tất sứ mạng của mình trước khi ra đi vĩnh viễn.

Làm sao biết sở năng của mình để không sai lầm, thay vì tìm hiểu để biết mình có khả năng gì, thì lại đi theo sự ham muốn của mình hoặc của người khác gán cho mình, để rồi đến cuối đời vẫn chưa biết mình là ai và đến mặt đất này để làm gì, và mình có khả năng đóng góp cho đời, cho đạo về phương diện gì?

Muốn biết sứ mạng của mình là gì thì điều tiên quyết là phải tìm hiểu về mình và biết mình thật rõ. Nếu không biết rõ về mình, thì mình cứ như "con lật đật" hay "con người máy" hoặc là "hình nộm" nói nói cười cười lăng xăng, lúc tưởng mình thế này, khi tưởng mình thế khác. Lúc thấy thành công hỉ hả, khi té nhào, thất bại chua cay, rồi hận đời.

Nếu biết đến đời này mình phải làm gì, sau khi hoàn tất trách nhiệm một cách hoàn mãn, thì phút lìa đời sẽ thấy nhẹ nhàng thanh thản ra đi không hối tiếc.

"Nhân chi sơ tánh bổn thiện", con người sanh ra đều tốt và đều có khả năng và giá trị ngang nhau, đồng đều. Có khác là do mình biết và không biết mình là ai, sứ mạng của mình là gì? Và phải làm gì để hoàn thành sứ mạng đó.

Nhiều người hiểu lầm hai chữ sứ mạng nên cho rằng phải thật là quan trọng, thật cao cả, phải thật có tiếng tăm, đạo cao đức trọng, được mọi người trọng vọng, ca ngợi, vân vân…

Vì quan niệm sai về sứ mạng nên con người hay tưởng lầm về mình mà chạy theo sứ mạng của ảo giác về chính mình để rồi đến cuối đời vẫn còn hoang mang vì sự tự kỷ.

Không có con đường nào để hiểu được mình bằng sự tu tập, dù theo phương pháp của tôn giáo nào.

Tu tập có nghĩa là tìm lại chính mình, quán chiếu về mình, để biết mình, và khi biết rõ về mình thì đương nhiên sẽ biết mình phải làm gì để hoàn thành sứ mạng thật sự của mình.

CHƯƠNG V

Phụng Hành

Tôn Chỉ Đạo

54. LẬP LẠI TRẬT TỰ CHO THẾ GIỚI ĐẠI ĐỒNG

3-4-2021 – 2 giờ sáng

Khi nhìn, thấy, biết, không phê phán, không lý luận phải trái, hay dở, đúng hay sai thì cuộc đời sẽ thay đổi.

Cứ như thế luôn luôn, thì chắc chắn mình sẽ biết rõ mình làm gì, đi về hướng nào cho hợp đạo hợp đời, có hữu ích cho quần sanh cho đạo pháp và dân tộc.

Mọi việc xảy ra trong quá khứ với kết quả và hậu quả bất ngờ không tốt, dù ít hay nhiều cũng do trí đời đã che mờ căn trí, không thấy rõ mình, không hiểu rõ người lẫn hoàn cảnh hay thời gian. Tất cả việc khó khăn, ít hay nhiều đều là bài học cần có để ta tiến bước trên con đường tu học, làm hành trang cho hành giả trên con đường đạo.

Bửu Sơn Kỳ Hương Phật Giáo Hòa Hảo cần những tín đồ có tâm đạo vững chắc, bền bĩ, và không thể không gặp những thử thách chông gai để mài dũa tâm thức cho được sáng trong, để thần thức được nhạy bén, mạnh mẽ hơn, mới mong phục đạo giúp đời, phát triển đạo giáo dân tộc trước cơn nguy của thế giới đang đảo lộn tư bề, nhân tâm phân tán, cần hội nhập trở về khối Đại Lực Từ

Bi lập lại trật tự cho Thế Giới Đại Đồng, ngõ hầu chuẩn bị cho thời kỳ lập lại Đời Thượng Ngươn Thánh Đức.

55. "VỀ THIÊN ĐÀNG TÂM ẤY TẠO RA"

19-4-2021 – 12 giờ khuya

Vì sao có trạng thái bất phân giữa ngủ và thức; và giữa chết và sống?

Hai câu hỏi quá khó để trả lời chăng? Hay cả hai đều khó diễn đạt?

Đó là trạng thái của hành giả tu học cảm nghiệm sự thường hằng bất diệt của Đạo, của tánh không hay chân tánh, của sự giác ngộ vượt sanh tử luân hồi.

Cảm nghiệm được điều trên, hành giả đồng thời cảm nghiệm được sự giải thoát hay Niết bàn tại tâm, như lời Đức Thầy dạy trong quyển tư Giác Mê Tâm Kệ (câu 287-292).

"Địa ngục cũng tại Tâm làm quấy,

Về thiên đàng Tâm ấy tạo ra.

Cái chữ Tâm là Quỉ hay Ma,

Tiên hay Phật cũng là tại nó.

Tu với tỉnh biết làm chẳng khó,
Nếu lặng Tâm tỏ ngộ Đạo mầu.”

(Ngày làm lễ giỗ Đức Ông Huỳnh Công Bộ tại Hội Quán Phật Giáo Hòa Hảo Nam California).

56. CÁI BIẾT LÀ SỰ LUYỆN KIM BẰNG CHÁNH NIỆM

28-4-2021 – 6 giờ sáng

Điều mà mỗi hành giả dù là có tôn giáo hay không có tôn giáo, tu tại gia hay xuất gia, đều cần sống trong cái biết, vì “sống trong Cái Biết” là sống trong chánh niệm và hành đạo hay sống trong đời một cách chân chánh.

Cái biết, chánh niệm, cần thiết cho một người hành đạo chân chánh. Cần thiết như hơi thở, như nhịp đập của con tim. Cái Biết mất là hơi thở không thông, tim đập sai nhịp, và máu huyết không điều hòa, lượng oxy không đủ, và trí óc con người trở nên thiếu sáng suốt, nghĩ quẩn, sợ hãi, bồn chồn, tính toán lung tung, lúc vầy lúc khác, trở nên loạn tâm, ăn nói bất nhất.

Phải chăng Cái Biết chỉ hiện diện khi một con người phát triển toàn diện khả năng làm người của mình? Cái Biết giúp ta buông thú tính của con người. Con người thường bị lôi kéo bởi dục vọng, tham vọng, nên đam mê vật chất, muốn có nhiều tiền của, được chức vụ cao có cả quyền thế và quyền lực lẫn tài lực, đến đỗi bị che mờ căn trí.

Người sống trong đời bị tham vọng của đời, và người tu muốn đạt quả vị cao, muốn đắc đạo, được nhiều người kính phục, và dần dần trở nên bá đạo, trở nên nguy hiểm cho những người theo mình. Họ đi từ sai lầm nhỏ sang sai lầm lớn, chẳng những tạo nghiệp quả cho chính mình, mà cho nhiều người tu theo mình.

Cái Biết là Tánh Không sáng ngời giúp cho hành giả dừng chân lại trước mọi cám dỗ của cuộc sống đời đạo song tu. Cái Biết đó là chánh niệm giúp cho hành giả thấy "mọi sự vật như là".

Cái Biết, cái Thấy đó là Đạo, là Chánh Đạo, cái Tánh Không không sắc màu. Cái Biết đó là sự sống một cách toàn diện, bất ly, bất biến.

Cái Biết là sự luyện kim bằng chánh niệm, bằng sự tự chủ, bằng cách ta tìm lại ta, và không rời ta dù chỉ một hơi thở, hay một nhịp đập của con tim, hay một cái chớp mắt.

Cái Biết thật sự mới chính là ta.

57. PHẢI HIỂU NỖI ĐAU KHỔ CỦA NHÂN LOẠI

31-5-2021 – 5 giờ sáng

Tuổi già, sức yếu, làm việc nhiều, suy nghĩ nhiều gây thân bệnh. Nhưng những lúc thân bịnh là thời gian để ta suy ngẫm.

Bước vào con đường đạo, mọi sự việc đến và đi đều có nguyên nhân. Mỗi mốc thời gian, mỗi việc cần làm và phải làm đều có nguyên nhân của nó.

Điều lợi lạc cho việc hành đạo là cần trụ tâm, nhiếp tâm để mọi suy nghĩ và hành động, mọi việc phải làm và cần làm hướng vào việc chánh đáng là việc gì, và phải làm sao cho đi đúng con đường đạo.

Lúc nào hành giả cũng cần sống với hơi thở và cảm nhận mọi sự việc, mọi động thái, nhất là của chính mình, và của mình với người.

Quán chiếu mọi tương tác, giữa ta và người là điều cần thiết, phải sống theo từng nhịp sống từ góc độ nhỏ, rồi lớn rộng dần cho đến cộng đồng, quốc gia, và cả thế giới.

Khi ta sống trong nhịp sóng của thế gian, thì mới rõ mọi căn bệnh, dù thân bệnh hay tâm bệnh, đều có lý do. Khi đã hòa vào nhịp sóng của thế gian thì người đau là ta đau, vì ta đã hòa nhập vào cái đau của thế gian, của con người cùng sống cùng thời với ta.

Hiện nay, bệnh dịch đang hoành hành dữ dội, nhất là tại các nước nghèo đông dân như Ấn Độ, người ta chết không kịp chôn, và bệnh đang lan rộng ra các nước láng giềng như Nepal, cùng các nước Á châu gần Việt Nam, Cao Miên, vân vân.

Bệnh dịch chết người sẽ làm thay đổi nhiều về kinh tế, chính trị, xã hội của nhiều quốc gia trên thế giới, trong đó có Việt Nam.

Bước vào đường tu là bước ra khỏi sự vị kỷ, mà phải cùng hòa nhập vào cái khó, cái đau của nhân loại, vì mình cùng sống với họ từng giờ từng phút.

Dù dưới hình thức nào, khi họ đau thì ta cũng đau, để hiểu nỗi khổ của nhân loại.

58. CON VIRUS GIẢI MÃ BÍ ẨN

1-6-2021 – 11.30 giờ sáng

Con người có lúc ngủ quên trên chiến thắng, ngủ quên trên sự lười biếng, sự sợ hãi, sự ươn hèn muốn trốn tránh trách nhiệm, trốn tránh việc khó phải làm hay phải đương đầu với khó khăn, chỉ trích của người khác, của phe đối nghịch.

Vì thế bệnh hoạn, ốm đau, khó khăn, vấp ngã, bí lối, thất vọng là một nhu cầu cần thiết để sực tỉnh, nhìn lại, suy nghĩ, hay tiếp tục những việc làm còn đang bỏ dở.

Sáng tạo đôi khi phải gặp sự kích động, phản động, hầu tạo tác thành những bùng vỡ trong sự thức tỉnh; hay sự giác ngộ ảo tưởng trong sự tĩnh lặng**.** Cái tĩnh lặng của ngu muội như những giấc mơ êm ả tưởng đẹp hóa ra mộng ảo, không thực. Đó là những giấc mơ đẹp ngụy tạo để tự dối gạt mình – một kẻ tưởng tiến ra ánh sáng mà lại lùi dần vào bóng tối của sự thiếu tự tin yếu hèn. Đó là lúc cần nhìn lại chính mình hầu khám phá thêm về mình.

Nói về lãnh vực của thế giới đại đồng, con virus Corona phải chăng là một thử thách lớn, một tiếng chuông cảnh tỉnh. Sự bệnh hoạn chết chóc, sự chạy đua của cái thiện và ác, cái thật tâm và dã tâm, những mưu đồ chính trị, tài chính của những trọc phú tiền muôn bạc vạn, những lãnh tụ thế giới, từ chính trị cho đến tôn giáo. Sự xáo trộn như những cơn bão càn quét từ lục địa này sang vùng đất khác, lúc lên lúc xuống.

Có bao nhiêu người đã lợi dụng con virus để làm giàu, để được nổi tiếng, để được chiến thắng trong lãnh vực chính trị, hay thu được nhiều tiền của.

Con virus đã khiến và đã giúp cho ta thấy được sự tuyệt đỉnh của các ác, cái ti tiện của con người. Nhờ nó mà con người đã lột trần bao nhiêu bộ mặt đạo đức giả của thế giới, của mỗi quốc gia.

Nói đúng hơn, nó đã "giải mã" nhiều bí mật, bí ẩn mà lần lượt sẽ được phơi bày để lộ rõ thú tính của con người.

59. CÁM ƠN CON CORONA VIRUS

1-6-2021 – 12 giờ trưa

Tâm không có thực tập được không? Hay tâm không đến một cách tự nhiên?

Tâm không khác với tâm tự tại như thế nào?

Thật là những câu hỏi khó trả lời? Và làm sao để có thể trả lời? Bằng trải nghiệm, suy luận, hay bằng so sánh?

Suy luận, so sánh, phân tách tâm không là việc không thể thực hiện được, mà phải trải nghiệm, và nếu trải nghiệm rồi cũng khó diễn tả và dù có diễn tả thì người khác cũng khó hiểu được nếu không nếm qua "quả vị tâm không".

Gọi là "quả vị tâm không" vì "tâm không" thật cao quý thay! Đó là một quả vị quý hiếm mà dù cho giàu sang, tiền của nhiều ngàn tỷ cũng không mua được. Hoặc các vị đạo cao đức trọng được thế giới ngưỡng mộ cũng chưa biết có nhận được "quả vị tâm không" này chăng, vì cứ bận lo bảo vệ chức phận tiếng tăm, ngôi vị hay tiền của, sự khâm phục hay trọng vọng.

Con virus Corona này quả là một ác tính có khả năng lật trần bao bộ mặt giả nhân giả nghĩa, từ bi hỉ xả, độ lượng, tràn đầy tình người, tình thương nhân loại.

Các vị lãnh đạo tinh thần, lãnh đạo thế giới đang ở đâu không lên tiếng khi một người quyền lực của một nước hùng mạnh trên thế giới đặt bút ký một đạo luật cho phép phá thai và ủng hộ các nước khác trên thế giới được phá thai.

Thật se thắt trong lòng khi nghĩ đến những hài nhi nhỏ bé không được một ai bảo vệ mà phải bị giết đi trong sự bất lực của một linh hồn vừa bước chân vào thế giới của nhân loài.

Quý vị rao giảng sự thật, rao giảng tình thương, bác ái, để làm gì khi những con người bé nhỏ, yếu đuối kia bị dập tắt hơi thở khi chưa chào đời?

Quý vị chống báng tội ác, chống báng giết người, giết hại thú vật, cổ võ trường chay, tránh sát sanh hại vật, nhưng lại bịt tai, bịt mắt và á khẩu trước sự ủng hộ chính sách phá thai.

Xin cám ơn con Corona virus.

60. HÃY TỰ CẢNH GIÁC

3-6-2021 – 9 giờ đêm

Khi quyết định bước vào con đường tu tập thì cuộc sống trở nên thú vị. Thú vị đây không phải là vui hơn, mà là sự không ngừng khám phá.

Sự khám phá trên con đường tu học không phải là sự khám phá ra những điều mà người khác không biết, không hiểu, không thấy, mà là khám phá ra những điều mình không hề biết, không hề thấy, và không hề hiểu về chính mình.

Con đường giác ngộ có nhiều giai tầng và nhiều tầng lớp, giống như bắc chiếc thang lên trời, cứ leo mãi

không biết khi nào tới, và càng lên cao nhìn xuống thì tầm nhìn mình thấy xa hơn và rộng hơn.

Chao ôi! Có biết bao nhiêu điều hay, bao nhiêu sự bí ẩn chung quanh mà với cái đầu óc và thân thể nhỏ bé, giới hạn, nên mình không biết được.

Trên con đường tu, hành giả sẽ bắt gặp nhiều ánh sáng, và bóng tối liên tục, và rồi cũng gặp nhiều khoảng trống không mênh mông bất tận.

Có gặp bao nhiêu bóng tối, bao nhiêu ánh sáng, và bao nhiêu khoảng trống mênh mông, hành giả cũng nên trì chí, bền gan tiến bước đừng ngủ quên trên chiến thắng.

Người chưa biết tu thường lấy giả làm chân, nhưng người đi tu hay tu tại gia cũng chẳng tránh được sự tự gạt gẫm mình, và gạt gẫm người một cách vô tình hay cố ý.

Hãy tự cảnh giác mình để tránh hụt hẫng trên con đường tu tập để tiến dần đến giải thoát, giác ngộ.

61. CÁI THẤY TỰ NHIÊN GIÁC NGỘ

6-6-2021 – 10 giờ đêm

Mỗi một ngày qua, mỗi một giờ qua, một phút qua, hay là một hơi thở vào, hơi thở ra, là một sự học hỏi để giác ngộ, để tiến dần đến mình nhiều hơn.

Mỗi phút giây là mình bớt xa lạ với chính mình.

Mỗi khi mình tự trách sao mình không làm điều này sớm hơn hay trễ hơn; phải chi thế này phải chi thế kia; rồi tiếc rẻ lúc đó là mình đã sống ngược thời gian và không gian, và mình đã dậm chân tại chỗ hoặc đã đi ngược lại con đường tiến hóa trong sự phát triển tâm linh và sáng tạo.

Tâm thức của hành giả tu học phải phát triển và tiến triển không ngừng cùng tâm không; càng sáng suốt thì sẽ tiến nhanh hơn vận tốc của ánh sáng.

Thân ta ngồi yên nhưng dòng điện luân lưu, tim mạch luân lưu liên tục không ngừng, và chính sự không suy nghĩ, tâm thức càng rộng mở, ánh sáng càng bừng lên, vì không bị trí đời bao bọc chèn ép khiến con người sống trong tối tăm sai lầm quẩn trí.

Khi sự suy nghĩ ngưng, mây bỗng tan, tấm gương bỗng sáng choang trong sạch và sự tự do đến một cách tự nhiên không cần cố gắng. Cái Thấy bỗng hiện nguyên hình một cách đầy đủ và rõ rệt. Và cái Thấy thật tự nhiên không cần cố gắng của hành giả tâm không giác ngộ.

62. CÁC PHÁP TU HỖ TRỢ CHO NGƯỜI TU TÂM

7-6-2021 – 4 giờ sáng

Muốn cho tu tiến, thì mỗi hành giả phải chọn cho mình một con đường, một pháp tu phù hợp với mình nhất.

Người tu tránh phê phán về con đường của người khác đã chọn. Thật ra không con đường nào hay hơn con đường nào. Mà quan trọng là con đường nào giúp cho hành giả tiến bộ, tinh tấn, và phù hợp.

Mỗi pháp tu có khả năng biến hóa thiên hình vạn trạng, và uyển chuyển nhằm giúp mỗi hành giả, tùy hoàn cảnh, trình độ văn hóa, giai tầng xã hội, bối cảnh gia đình, khả năng chịu đựng và sức khỏe, tùy theo giai đoạn của tuổi tác và khả năng chịu đựng những thử thách của đạo lẫn của đời sống thường nhật.

Người tu ở thế gian không thể tránh khỏi đời sống thường nhật đã ảnh hưởng vô cùng mạnh mẽ trên đường đi của mình. Nương theo vật chất quá cũng dễ rớt, mà sống thiên quá nhiều về tâm linh cũng là một trở ngại lớn, vì chẳng những có thể làm gẫy đổ đường tu, mà còn gây ra bệnh tâm thần hay tâm lý bất quân bình.

Tu học muốn tiến cần quán chiếu duy nhất về chính mình, từ thể chất cho đến tâm lý. Sự biến chuyển của Tâm Thân Ý mỗi giờ mỗi phút. Sự thay đổi vì môi trường sống, vì hoàn cảnh, vì thể chất khi bệnh hoạn, hay vì tham sân si?

Tâm Thân Ý thay đổi vì nội vi hay ngoại cảnh? Vì phản ứng của mình đối với người hay người đối với mình?

Tâm Thân Ý được bình an, tự tại thật hay bị dồn nén, dìm xuống bởi áp dụng một số pháp tu không phù hợp với mình?

Áp dụng pháp tu như thế nào mà không bị phương pháp đó biến mình trở thành một cái máy?

Nếu để pháp tu tạo ra một con người máy thì cũng có một sự nguy hiểm chực chờ. Vì lúc nào mà cái ngã bùng vỡ thì lúc đó mộng của người tu cũng vỡ theo.

Các pháp tu đều tốt, từ ngồi thiền, đọc kinh, đọc giảng, ăn chay, niệm Phật, nhắc nhở thường xuyên các lời Chân Sư, lời Phật, lời Chúa, đi chùa, đi nhà thờ, làm phước thiện, vân vân, đều giúp cho người muốn tu.

Nhưng phải chăng Tâm Pháp mới là thù thắng cho tất cả các Pháp tu, cho dù có theo tôn giáo nào?

Đức Thầy có dạy trong *Sấm Giảng quyển nhì: Kệ Dân Người Khùng (câu 419-420)*:

"Tu thật tâm thì được thảnh thơi,

Tu giả dối thì lao, thì lý."

Người tu tâm có thể tu theo bất cứ pháp tu nào, nhưng quan trọng là phải thanh lọc tâm để tâm mình được trong sáng như Đài Nguyệt Kiến; như lời Đức Thầy dạy trong *Sấm Giảng quyển tư: Giác Mê Tâm Kệ (câu 275-278):*

"Tâm sáng suốt như đài nguyệt kiến,

Tánh trong như nước bích mùa xuân.

Nếu không tu chừng khổ cũng ưng,

Đừng có trách sao không chỉ bảo."

Tu tâm không phải là một con đường dễ đi, vì phải quán Tâm, quán cái Tôi thường xuyên, để xem càng tu thì cái tôi càng lớn, hay cái tôi dần dần nhỏ bé và tan biến. Tan biến thật hay tan biến giả, để rồi có lúc cái tôi bỗng chốc cuồn cuộn trỗi dậy, tức nước vỡ bờ.

Chọn cho mình con đường tu tâm, nhưng cũng phải có phương pháp tu tập hỗ trợ, phải học hỏi lời dạy của Phật, của Chân Sư Thầy Tổ, và sự nguyện cầu hỗ trợ của chư vị Thiêng Liêng.

Sự mầu nhiệm sẽ đến khi ta có chí nguyện thực tâm bước vào đường tu, và tiếp tục tu tập không ngừng nghỉ.

Các pháp tu là những sự hỗ trợ đắc lực cần có cho người tu tâm thêm vững mạnh trên con đường tu tiến đến giải thoát.

63. MỘT NHÂN TỐ KHÔNG THỂ THIẾU CHO MỘT BAN TRỊ SỰ PHẬT GIÁO HÒA HẢO

(Lời đề nghị trong buổi bầu cử Ban Trị Sự Phật Giáo Hòa Hảo/Nam California nhân dịp Lễ Giỗ Đức Bà Lê Thị Nhậm, thân mẫu của Đức Thầy ngày 6-6-2021)

Tôi xin phép đề cử chị NKL vào chức vụ thành viên của Ban Trị Sự Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo Miền Nam California với những lý do sau đây:

Thứ nhất, Ban Trị Sự cần có một phụ nữ để làm gạch nối giữa các trị sự viên và cũng để quân bình Ban Trị Sự tránh sự độc tôn, độc đoán của nam giới trong sự điều hành giáo sự vì người phụ nữ luôn nhu hòa mềm mỏng, hướng về tình thương và sự hòa đồng.

Lý do thứ nhì, là trong những năm qua mặc dù chị NKL không ở vị trí lãnh đạo và chỉ là một Trưởng Ban Xã Hội, nhưng chị lại tích cực về mọi mặt, nhất là trong thời gian một năm mọi người bị cách ly vì dịch Covid-19. Khi Hội Quán Phật Giáo Hòa Hảo Santa Ana đóng cửa, chị NKL vẫn luôn đến chăm sóc Ngôi Tam Bảo. Hàng tuần chị đều đến trưng bày hoa quả trên bàn thờ và cùng một số ít đồng đạo lo nấu thức ăn chay cúng ông bà vào những ngày rằm và lễ Đạo.

Lý do thứ ba, không kém phần quan trọng, là chị không màng sự an toàn của bản thân, với lòng từ bi và

tình thương đồng bào và nhân loại mà Đức Thầy đã chỉ dạy, chị cùng một một số đồng đạo đã rất tích cực trong các công tác xã hội, từ thiện như: may hàng chục ngàn khẩu trang phát miễn phí cho các nhà thương, viện dưỡng lão, các cơ sở tôn giáo, cơ quan y tế, đóng thùng gởi đi cho các binh chủng Hoa Kỳ ở xa. Chị NKL cũng không quên phân phát thức ăn và áo ấm cho nhiều người vô gia cư trong đó có cả người Việt Nam, vào mùa đông nằm ngủ co rút tại các khu phố Little Saigon và tại các vùng lân cận.

Nói tóm lại, trên một năm qua mặc dù Hội Quán đóng cửa, nhưng tinh thần Phật Giáo Hòa Hảo của chúng ta luôn mở cửa để góp tay vào xã hội trong cơn hoạn nạn. Chị NKL đã một cách gián tiếp điều hành sinh hoạt giáo hội bằng cách liên lạc thường xuyên với các đồng đạo địa phương và nơi khác qua tin nhắn bằng điện thoại, thông báo các buổi lễ qua hình ảnh và bài viết vân vân. Chị kêu gọi cũng như phổ biến các buổi lễ đạo theo luật lệ của mùa dịch bịnh Covid-19 qua trang facebook, nhằm duy trì sinh hoạt của Giáo hội Phật Giáo Hòa Hảo/Nam California cho đến ngày hôm nay.

Qua những lý do trên, tôi cho rằng chị NKL là một nhân tố quan trọng cho Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo/Nam California trong tương lai cận kề. Tôi mong đồng đạo NKL vì sự duy trì và phát triển sinh hoạt giáo

hội Phật Giáo Hòa Hảo Nam California mà chấp nhận sự đề cử vào ban thường vụ của Giáo Hội.

Trân trọng kính chào quý đồng đạo và kính chúc quý vị nhiều sức khỏe trong mùa dịch bệnh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Nguyễn Huỳnh Mai

64. CHÁNH NIỆM GIÚP PHỤNG HÀNH LỜI DẠY ĐỨC TÔN SƯ

7-6-2021 – 9 giờ đêm

Thế nào là trạng thái chánh niệm?

Không nghĩ tốt, không nghĩ xấu, không tà kiến, không thành kiến, không tính toán thiệt hơn, không thương, không ghét, không tà niệm, không toan tính, không mong cầu. Một trạng thái như như, bất động, chẳng xao xuyến, chẳng sợ hãi, chẳng vui, chẳng buồn.

Chánh niệm phải chăng là tánh không, chân như, bất hoại.

Có muốn chánh niệm được không? Có tìm chánh niệm được không? Và chánh niệm đến với hành giả bằng cách nào?

Chánh niệm đến với hành giả một cách tự nhiên, không do tìm kiếm, vì đó là một trạng thái không sờ mó, không thấy và chắc chắn cũng không lấy được.

Chánh niệm, tâm không, đến một cách tự nhiên và đương nhiên, qua tiến trình tu học và hành đạo, quên cái ngã, quên mình, mà chỉ nghĩ đến những điều hữu lợi cho người, cho đạo, cho tha nhân.

Chánh niệm chỉ đến một cách tự nhiên và đương nhiên không phải qua hành trình tu học bình thường, mà phải là một hành trình cam go đầy thử thách, chuyên sâu, thanh lọc cực kỳ rốt ráo, như một cuộc *Thánh Tẩy*, xuyên suốt, hầu gột rửa những cặn bã cất giữ trốn tránh sâu thẳm của tâm hồn hành giả muốn hướng thẳng vào con đường tu, tìm hiểu chân lý tối thượng của đạo pháp và dân tộc, để khơi dậy những tiềm ẩn thiêng liêng của mạch đạo dân tộc nhằm mở cửa cho Hồn Thiêng Sông Núi Việt Nam.

Hành giả tu học, hành đạo, sẽ chẳng làm gì được, chẳng tiến đến đâu nếu thiếu chánh niệm.

Chỉ có chánh niệm mới cho ta một con đường sáng cho tương lai đạo pháp và dân tộc.

Chỉ có chánh niệm mới có khả năng giúp ta biết phải làm gì để phát triển đạo pháp và dân tộc.

Chỉ có sức mạnh của chánh niệm mới giúp cho ta đạt thành chí nguyện phụng hành lời dạy của Đức Tôn Sư.

65. KHI TÂM ĐẠO TRIỂN KHAI GIẢI THOÁT

10-6-2021 – 9 giờ đêm

Người muốn đi vào con đường tu học và tu tập, lấy hành trang là Tâm Đạo, sẽ thấy con đường mình đi nhẹ nhàng và thênh thang hơn, vì không bị trói buộc bởi một hình thức nào.

Bước vào đường tu mà lựa chọn cho mình một hình thức hay khuôn khổ nào đó, thì ăn nói nằm ngồi đi đứng, ứng xử, ăn mặc, cung cách phải theo quy luật của mỗi khuôn khổ đó đặt ra.

Tu tập là con đường tìm lại chính mình, nhưng khi lựa chọn cho mình một hình thức một khuôn mẫu nào để rập theo thì mình có tìm lại được chính mình chăng? Hay mình sẽ gặp một người nào khác hoặc bắt gặp một "ta không phải là người mà ta muốn trở thành" vì người đó xa lạ quá, không gần gũi với ta như ta tưởng, vì những khuôn mẫu và hình thức không phù hợp có thể

tạo ra một con người đóng khung, một con người máy, thật đáng ngưỡng mộ, nhưng lại không phải là mình.

Chọn con đường tu phải chăng là chọn một lý tưởng cao thượng giải thoát; giải thoát cái giả của đời để đi tìm cái thật, cái chân nguyên của đạo và phải sống sâu kín để tìm nguyên do của cái khổ hầu thoát khổ, chứ không phải chạy trốn hoặc lánh xa cái khổ.

Tu là phải "trực diện" cái khổ, và đối diện nó từng giờ từng phút để tự hóa giải mọi gút mắc của đời sống đạo cũng như đời.

Khi nào không dùng mọi khuôn khổ hay hình thức để che đậy và nuôi dưỡng cái tôi, thì ta mới nhận chân được cái ta thật sự, ngõ hầu tâm đạo triển khai, con đường giải thoát mới le lói ở cuối con đường hầm.

Nam Mô A Di Đà Phật

66. CHỨC SẮC GIÁO HỘI PHỤNG HÀNH TÔN CHỈ ĐẠO

14-6-2021 – 10 giờ sáng

Tinh thần Phật Giáo Hòa Hảo và giáo lý Phật Giáo Hòa Hảo được duy trì, phổ biến, và lan rộng khắp nơi cho đến ngày hôm nay, phần lớn là nhờ niềm tin và sự hành đạo của tín đồ, chứ không phải chỉ riêng do các tổ chức đại diện cho Phật Giáo Hòa Hảo.

Tại sao?

Vì mỗi tín đồ tự đốt cho chính mình một ngọn đuốc soi đường theo lời dạy của Đức Tôn Sư, ghi trong *Sấm Giảng quyển 4 Giác Mê Tâm Kệ* (câu 353-354):

"*Ai biết tri việc phải làm cứ làm,*

Sau mới biết ai Phàm ai Thánh."

Nhưng muốn *"biết tri việc phải làm"* thì phải học giáo lý của Đức Thầy và phải hành theo lời dạy của Ngài, nhất là trong Sấm Giảng quyển 6: ***Cách tu hiền và ăn ở của một người bổn đạo.***

Trong quyển này gồm có những điều sơ lược cần biết của kẻ tu hiền về các giới xuất gia, tại gia; và Tứ Ân gồm ân tổ tiên cha mẹ, ân đất nước, ân tam bảo, và ân đồng bào nhân loại.

Đức Huỳnh Giáo Chủ nhấn mạnh về Tam Nghiệp gồm thân nghiệp, khẩu nghiệp, và ý nghiệp.

Về Bát Chánh Đạo, Đức Thầy đã chỉ dạy rõ ràng về chánh kiến, chánh tư duy, chánh nghiệp, chánh tinh tấn, chánh mạng, chánh ngữ, chánh niệm, và chánh định.

Trong Sấm Giảng quyển 6 này, Đức Thầy đã dạy tín đồ một cách rất cặn kẽ về các cách thờ phượng, lễ lạc, và sự ăn ở của một tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo, bao gồm các nghi thức hành lễ hàng ngày, tang lễ, cách cầu nguyện cho người chết, và hôn nhân. Ngài cũng dạy cách đối đãi tôn kính với tăng sư, chùa chiền; kể cả cách cư xử đối với các tôn giáo và hội đoàn khác, vân vân.

Đức Thầy đã cẩn trọng chăm sóc, chỉ bày lối tu tập và ăn ở trong đời sống của từng bổn đạo. Chính nhờ nương theo các lời dạy đó mà tín đồ mới vững tâm, và mối đạo mới trường tồn và phát triển như ngày hôm nay.

Tuy nhiên, một số chức sắc trong một vài tổ chức đại diện tín đồ lại thiếu học tập về các lời dạy này, cũng như phương diện tổ chức theo tinh thần đạo, và đã không thực hiện đúng tôn chỉ hành đao có ghi rõ trong giáo huấn của Đức Tôn Sư. Họ lại có khuynh hướng nghiêng về cá nhân chủ nghĩa, độc tôn, độc đoán, mưu đồ danh lợi cá nhân, dẫm đạp lên nhau để tranh dành quyền lợi và tiếng tăm và địa vị.

Có rất nhiều người chưa hiểu rõ Ban Trị Sự là gì? Hay Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo là gì?

Đó là một tổ chức tôn giáo do tín đồ bầu ra để điều hành giáo sự. Trưởng ban đại diện, hay Hội trưởng, là

đại diện cho số tín đồ trong một vùng, nhằm điều hành giáo sự giúp cho tôn giáo được phổ truyền và phát triển.

Tổ chức tôn giáo có nhiều vai trò, nhiều ban ngành, cùng nhau phối hợp, hợp tác, và trách nhiệm về phương diện điều hành sao cho nhịp nhàng, hài hòa, và hữu ích.

Một tổ chức tôn giáo không phải là một bộ tộc sơ khai dưới sự cầm đầu của một tộc trưởng, có quyền ra lệnh và quyết định một cách độc đoán theo ý kiến bản thân, và toàn quyền cai trị bộ tộc đó. Tổ chức tôn giáo lớn lao, phức tạp, và tôn quý hơn các sự hành xử đời thường trong một tổ chức sinh hoạt nhỏ bình thường trong xã hội.

Tôn giáo đặt căn bản trên niềm tin thiêng liêng, và phải theo đúng y chỉ lời dạy của Đức Tôn Sư là vị đã khơi dậy được niềm tin trong tâm của tín đồ. Các chức sắc không nắm rõ tinh thần đạo, và hành xử theo thế quyền, có khi còn độc đoán hơn cả thế quyền, nếu chỉ theo phán quyết của cá nhân.

Muốn cho tôn giáo nói chung, và tổ chức giáo hội được phát triển rực rỡ, cần theo đúng sự ưu tư của Đức Thầy:

"*Ước mơ thế giới lân Hòa Hảo,*

Nhà Phật con Tiên hé miệng cười."

Đó là niềm ưu tư của Đức Thầy bày tỏ trong bài thơ "Phòng vắng đêm khuya" (câu 7-8) viết tại nhà thương Chợ Quán đêm 25-8 năm 1940. Và

"*Biết làm sao gieo đạo khắp đại đồng,*

Đưa nhân loại đi vào vòng hạnh phúc."

Những câu nói lên ước mong mà Đức Thầy đã thổ lộ trong bài "Không buồn ngủ" (câu 11-12) cũng được viết tại nhà thương này năm Canh Thìn 1940.

Chúng ta, tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo, cần nhìn thẳng và nói thật để cùng nhau chấn chỉnh, hầu không phụ ơn trời biển của Đấng Tôn Sư.

Có bao nhiêu cá nhân đã học thuộc lòng kinh giảng, văn thơ, lời dạy của Đức Thầy, chỉ trong mục đích được nổi danh, được chức vụ, nhưng lại không hành y theo tôn chỉ hành đạo của Đức Thầy.

Nếu các tổ chức đại diện của Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo thực hành đúng vai trò của mình, theo huấn thị của Đức Huỳnh Giáo Chủ, tạo niềm tin cho tín đồ, thì Phật Giáo Hòa Hảo sẽ được phát triển rộng rãi nhanh chóng, giúp công làm lợi cho đất nước Việt Nam đang gặp khó khăn về giáo dục, xã hội, y tế, và đạo đức.

67. MỘT TRẬN CHIẾN HỎA MÙ

***2**1-6-2021 – 10 giờ đêm*

Trận chiến vi trùng học Covid-19 là một cuộc chiến khốc liệt toàn cầu, vì không phải chỉ cho một số quốc gia mà cho cả nhân loại trên quả địa cầu và ngay cả muôn loài dù biết rên la hay không có tiếng nói hoặc có tiếng kêu nhưng con người không nghe thấy để giúp đỡ được.

Có thể gọi đây là một cuộc thánh tẩy hay một cuộc sàng lọc vô cùng gắt gao khó tránh.

Đây cũng là một thảm kịch đời có, đạo có, gồm chính trị, kinh tế, giáo dục, khiến cho tất cả bị đảo lộn từ các giai tầng xã hội, từ cấp lãnh đạo của thế giới, của từng quốc gia, và tất cả những thế lực ngầm đã từng và đang muốn xoay chuyển thế giới theo sự kinh tài, tham lam vô bờ của họ.

Có phải trận chiến xảy ra để thử thách "Nhân thắng Thiên" hay không? Hay chính Nhân, chính con người lại hại ngược lại con người? Hoặc chính cái ác hại cái ác chăng?

Lãnh đạo các quốc gia như bước vào một trận chiến hỏa mù vì không biết kẻ thù đứng ở đâu để tránh nên có những cảnh chính quyền hợp tác với người hại người dân của quốc gia mình, hoặc lại che chở, chạy tội cho chính thủ phạm hại con người bởi con vi trùng hung hiểm.

Bao nhiêu lãnh đạo tài hoa cầm gậy quơ quào trong một trận chiến hỏa mù.

68. ĐÓNG GÓP VÀO SỰ HƯNG THỊNH CỦA ĐẠO GIÁO DÂN TỘC

23-6-2021 – 9:30 giờ đêm

Phải sống, phải tu tập như thế nào để cho định tâm. Khi tâm định, vượt hữu và vô thì hành giả mới nhận được chân lý thường hằng.

Như vậy là sao?

Khi định thì vạn vật xoay, quả địa cầu xoay, nhưng con trục không xoay chuyển.

Khi hành giả định, tâm không, vượt qua hữu và vô, thì nội quan thay đổi, ngoại quan thay đổi, lục căn lục trần thay đổi, nhưng cái trạng thái như như, tâm không của hành giả không thay đổi và không bị ảnh hưởng. Đó là Mật Đạo, không thể nghĩ bàn, không diễn đạt được.

Hành giả tu tập với chân tâm, thù thắng, độc đạo, không thối chí, không sợ hãi, bất lay chuyển, vượt ngã, vượt thị phi, chấp nhận cô đơn và bất thối.

Đó là một con đường gian nan mà người tu tâm, tu kín phải chọn lựa, để có cơ hội phục vụ đạo, phục vụ tha nhân không một chút khẩn cầu gì cho mình.

Sự vượt vị kỷ, vượt ngã, sẽ giúp hành giả thấy rõ ta và thấy rõ người, thấy rõ việc mình phải làm và con

đường mình phải đi, ngõ hầu có thể đóng góp vào sự phục hưng, sự hưng thịnh của đạo giáo dân tộc.

69. RAO TRUYỀN CHÁNH PHÁP CHO HẬU KIẾP

16-8-2021 – 11:00 giờ sáng

Khi trụ tâm, trụ tánh ta sống trong hiện tại, và khi ở trạng thái "tánh không" sẽ không bị ảnh hưởng bởi hiện tại, quá khứ, vị lai. Khi ở trạng thái đó hành giả vào đại định và sống một lượt trong ba thời.

Khi sống trong hiện tại và bước vào tánh không, ta vẫn biết nhưng không bị ảnh hưởng bởi cái biết, và sẽ không lo lắng, sợ hãi, bởi sự sống lẫn cái chết.

Vậy khi hành giả ở trạng thái "tánh không" sẽ không bị ảnh hưởng bởi hiện kiếp, nhưng có thể chuẩn bị được cho hậu kiếp không?

Đây là một vấn đề lớn khó trả lời một cách hoàn mỹ. Tuy nhiên, với những người tu tập nhằm phục vụ chánh pháp, và có ưu tư cho thế hệ trẻ tương lai của đạo, có thể chuẩn bị được những gì mình phải làm cho hậu kiếp trước khi ra đi theo định luật của thiên nhiên.

Khi tu tập, tu học, ta đã học được gì của các bậc tiền nhân, các giáo chủ, của Đức Phật, Đức Thầy?

Những gì mà Đức Phật, Đức Phật Thầy, Đức Thầy, hay các bậc tiền nhân của Đạo đã để lại là một kho tàng vô giá, một gia bảo mà hậu thế cần học hỏi, nghiền ngẫm, thực tập, và ghi chép lại những quả lành mà mình đã gặt hái được sau khi học được những lời dạy vô cùng thâm sâu mầu nhiệm này.

Học, hành, và làm theo những ý chỉ của Đức Phật, của Đức Thầy là để nối tiếp rao truyền chánh pháp cho hậu kiếp của những tín đồ ngoan đạo, hành y theo lời dạy của các Ngài.

70. CUỘC SỐNG ĐẠO MINH TÂM KIẾN TÁNH

31-8-2021 – 10:00 giờ đêm

***S**ống trong cốt lõi là sống như thế nào?*

Sống trong sự thường hằng là sống làm sao?

Có phải nơi đó chỉ có một mình mình biết về chính mình, và nếu mình sống thường xuyên trong đó thì sự đau khổ, cảm xúc, hỉ nộ ái ố giảm dần đến mức còn rất ít hoặc (ước gì) sẽ không còn.

Cốt lõi của một con người phải chăng là nơi chốn yên tĩnh mà người muốn tu cần xây dựng cho chính mình như là một nơi an toàn để trú ẩn thường xuyên ở cõi tạm.

Có phải chăng đó là nơi mình cần bước vào thường xuyên để biết rằng có cõi thường hằng, không thay đổi, hay là có một niết bàn tại thế để mình không vất vả tìm kiếm đâu xa; và mình có thể đến để có sự bình an tâm hồn nơi cõi tạm của trần thế.

Vậy thì nhị nguyên và nhất nguyên thật gần nhau như cùng một hơi thở, một cái chớp mắt, hay cùng một nhịp đập của con tim.

Đó là một nhịp sống đồng hành giữa thế tục và vượt thế gian, trong sự quân bình, song hành của đời đạo song tu nhập niết bàn tại thế.

Cuộc sống sẽ trở nên nhẹ nhàng hơn, giữa đời và đạo, không chống và không phá nhau, cũng không đối nghịch vì không đi quá đà giữa hữu và vô, giữa đời và đạo.

Như thế thì trong có có không, và trong không có có, trong hữu có vô và trong vô có hữu, trong đạo có đời và trong đời có đạo.

Nhận định được như thế khi tâm vững không đi đứng ngả nghiêng.

Khi tâm vững ở thể định sống trong cốt lõi của sự thường hằng bất biến thì mới tự chủ được cuộc sống đạo tiến tới minh tâm kiến tánh.

PHỤ LỤC

Tiểu Sử Tác Giả

Nguyễn Huỳnh Mai ra đời tại làng Long Kiến, tỉnh Long Xuyên, An Giang bên dòng sông Cửu Long. Từ năm lên ba, sống tại một ngôi nhà gần Tổ Đình ở làng Hòa Hảo (nay là huyện Phú Tân), nơi Đức Huỳnh Giáo Chủ đản sanh và khai sáng đạo Phật Giáo Hòa Hảo, thuộc quận Tân Châu, tỉnh Châu Đốc ở miền Tây Việt Nam. Từ bé đã nhuần thấm lời dạy Đạo qua Sấm Giảng Thi Văn của Đức Thầy tại làng xã hay trong gia đình, được hun đúc một niềm tin sâu xa vào nền đạo, cũng như một tình yêu quê hương, dân tộc, và hòa bình cho nhân loại.

Nguyễn Huỳnh Mai tốt nghiệp cử nhân Báo Chí, đại học Vạn Hạnh, Sài Gòn năm 1972. Làm việc cho tuần báo Tìm Hiểu, cộng tác với nhật báo Chính Luận.

Định cư tại Hoa Kỳ năm 1975, Nguyễn Huỳnh Mai tiếp tục ngành truyền thông báo chí. Năm 1980 tốt nghiệp cử nhân ngành truyền thanh truyền hình tại đại học Long Beach; làm việc tại đài truyền hình KCET-Los Angeles, cố vấn các chương trình truyền hình về người Đông Nam Á cho đài KOCE-50 Orange County.

Từ 1976 đến nay, viết cho Việt Nam Hải Ngoại (San Diego), Người Việt Tự Do (Nhật Bản), Người Việt, Việt

Báo (Orange County, Hoa Kỳ), và nhiều báo Việt ngữ khác trên thế giới.

Từ 1981 đến tháng 7-2004, Tổng Thư Ký tập san Đuốc Từ Bi, cơ quan ngôn luận của Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo tại Hải Ngoại.

Hiện Nguyễn Huỳnh Mai dành thì giờ viết sách, cập nhật hóa các trang nhà phổ biến kinh sách, băng giảng, video tài liệu và hình ảnh lịch sử, của sinh hoạt Phật Giáo Hòa Hảo, đồng thời đăng những quyển sách như : Nhật Ký Đời Sống, Nhật Ký Tâm Linh và phóng sự, ký sự về sinh hoạt của người Việt Nam ở hải ngoại trên các trang nhà:

http://hoahao.org

http://tuoitrephatgiaohoahao.com

http://nguyenhuynhmai.com

Tác Phẩm:

Các tập hồi ký và bút ký: Cô Bé Làng Hòa Hảo (1995) và Hồn Thiêng Dân Tộc (1997) do Mõ Làng xuất bản; Lên Đường (2001), Tiếp Tục Hành Trình (2008), Hành Hương Ấn Độ (2010) do Cửu Long xuất bản.

Các tập tiểu luận tâm linh: Khoảng trên 1300 bài tiểu luận qua 13 quyển Nhật Ký Tâm Linh: Lời Thầy Dạy (2005), Cửu Long Giang Vùng Dậy (2005), Thầy Không Vắng Mặt (2006), Tiếng Chuông Tân Thiên

Niên Kỷ (2007), Tâm Đạo Dân Tộc (2008), Trí Tuệ Viên Thông (2009), Xiển Dương Chánh Pháp (2010), Tiếng Nói Sự Thật (2012), Sức Mạnh Tỉnh Thức (2014), Sức Mạnh Tánh Không (2015), Độc Lập Tự Chủ (2018), Từ Tâm Bác Ái (2020), Hành Y Lời Thầy (2022).

Riêng ba quyển: Cô Bé Làng Hòa Hảo, Nhật Ký Tâm Linh I: Lời Thầy Dạy và Nhật Ký Tâm Linh II: Cửu Long Giang Vùng Dậy đã được chuyển sang Anh ngữ và phổ biến trên trang nhà trong phần Anh ngữ

Các tuyển tập phóng sự viết trước 1975: Đại học Vạn Hạnh trên đà phát triển, Người Việt Đất Miên, Sài gòn mùa bầu cử.

Những tuyển tập bút ký, phóng sự viết sau 1975 gồm: Thăm Miami, Florida; Đây New York; Viếng Houston, Dallas, Texas; Người Việt Đất Phi; Tùy Bút Lưu Vong; Cuộc Hành Hương Hòa Bình tại Vatican; Văn Nghệ Tỵ Nạn; Phát thanh về nước; Một vòng Mexico; Những chuyến đi. Tùy bút lưu vong, vân vân.

VIẾNG THĂM DINH ÔNG THẺ CỦA BỬU SƠN KỲ HƯƠNG

Nguyễn Huỳnh Mai

Phật Giáo Hòa Hảo có nguồn gốc là Phật Đạo Bửu Sơn Kỳ Hương do vị Giáo Tổ Đức Phật Thầy Tây An, thế danh Đoàn Minh Huyên (1807-1856), khai sáng năm 1849. Ngài đã đi khắp nơi trị bệnh, khuyến tu, lập làng và nhiều trại ruộng. Ngài khuyến tấn tín đồ lo tu hành và dạy tín đồ thờ đơn giản một tấm trần điều, trên bàn thờ có nhang đèn, hoa tươi và nước lạnh, đúng theo giáo pháp vô vi của Đức Phật Thích Ca. Ngài dạy tín đồ luôn nhớ đến bổn phận của mình và trong lúc tu hành vẫn phải làm ruộng rẫy để sinh sống, hiển thị pháp môn Tu Nhân học Phật.

Khoảng năm 1851, sau khi lập làng Hưng Thới và Xuân Sơn, Đức Phật Thầy có truyền một trong 12 vị đệ tử của Ngài, là Đức Cố Quản Trần Văn Thành, đi cắm những cây thẻ chung quanh vùng núi Thất Sơn.

Đức Phật Thầy tiên tri dãy Thất Sơn hùng vĩ này sẽ là hoa địa, trong đó có tích tụ nhiều địa huyệt hiển linh. Ngài cho cắm các thẻ để trấn áp, ngăn ngừa sự phá hoại và cũng để giải trừ sự linh nghiệm của những loại bùa hay ếm của nhiều nhà địa lý người Tàu, với mục đích bảo vệ cho vùng địa linh nhân kiệt thuộc dãy Thất Sơn và Cửu Long Giang.

Được biết các cây thẻ được làm bằng gỗ lào táo hay gỗ trắc rất nặng cứng, rất quý và bền bỉ. Nơi đầu mỗi cây thẻ có tiện búp sơn hoa sen và trên có khắc bốn chữ Bửu Sơn Kỳ Hương. Đức Cố Quản cùng các vệ sĩ khiêng các cây thẻ rất nặng này, lúc đi đường bộ, lúc xuống thuyền theo hướng chỉ dẫn của Đức Phật Thầy.

Trong một tháng họ mới hoàn tất được việc cắm những cây thẻ nơi những địa điểm trọng yếu theo dịch đồ "Ngũ Long Trấn Phục" bao bọc vùng Thất Sơn.

Theo Giảng Nhà Láng của Bửu Sơn Kỳ Hương thì Đức Phật Thầy cho biết việc cắm thẻ nhằm để ngăn chận sự xâm phạm chủ quyền địa giới của Việt Nam.

Theo Nguyễn Văn Hầu, tác giả quyển Đức Cố Quản hay là Cuộc Khởi Nghĩa Bảy Thưa xuất bản năm 1956, thì các cây thẻ được cắm ở 5 địa điểm sau đây:

Cây Thẻ số 1, tức Đông Phương Thanh Đế ở làng Vĩnh Hanh, huyện Châu Thành, Long Xuyên, An Giang, trên đường vào lộ tẻ Tri Tôn.

Cây Thẻ số 2 tức Bắc Phương Hắc Đế ở Ngã Bát, ngọn rạch Cái Dầu, Thạnh Mỹ, làng Vĩnh Thạnh Trung Châu Đốc, An Giang.

Cây Thẻ số 3, tức Tây Phương Bạch Đế ở Bài Bài, bên bờ kinh Vĩnh Tế, thuộc làng Vĩnh Ngươn, Châu Đốc. Thuộc chùa Bồng Lai, nơi có trấn phù bia của Cao Biền.

Cây Thẻ số 4 hay Nam Phương Xích Đế ở Giồng Cát, Rừng Tràm, làng Vĩnh Điều, huyện Kiên Lương, tỉnh Kiên Giang.

Cây thẻ số 5 hay Trung Ương Huỳnh Đế ở trên núi Cấm, cạnh giếng nước của Đức Phật Thầy cho đào khi xưa thuộc làng Tú Tề, Châu Đốc. Cây thẻ này là cây thẻ

chính, nằm ở vị trí trung tâm trên núi được bốn cây thẻ khác bao quanh ở vùng đồng bằng sông Cửu Long.

Sau việc cắm 5 cây thẻ, Đức Phật Thầy Tây An ban cho Đức Cố Quản Trần Văn Thành một cái ấn triện có chạm 4 chữ Bửu Sơn Kỳ Hương, một cây cờ và một cái áo đều màu dà. Ngài dặn: "Cái Ấn để sau này thay ta mà truyền mối đạo, còn cây cờ và cái áo thì để dùng trong lúc trở ra đền nghĩa nước non."

Sau này, khi phát hiện được những cây thẻ, tín đồ Bửu Sơn Kỳ Hương tôn kính xem đó là những vật linh thiêng, di tích của Đức Phật Thầy để lại. Họ đã cất những cái miếu để thờ và gọi đó là Năm Ông Thẻ. Hiện nay những nơi này đã được trùng tu xây cất rất trang trọng khang trang và trở thành những Dinh Quan Thẻ. Mỗi dinh có ban điều hành sinh hoạt tín đồ và tổ chức những ngày lễ đạo của Bửu Sơn Kỳ Hương rất quy mô. Tín đồ và khách hành hương đến chiêm bái rất đông, có khi lên đến hàng ngàn người.

PHÁT HIỆN NHỮNG CÁI ẾM

Chúng tôi xin nói qua về những bia đá trấn ếm đã được chôn tại vùng Thất Sơn và đã được đệ tử Đức Phật Thầy phát hiện.

Ông Phạm Thái Chung, tức Đạo Lập, một đại đệ tử của Đức Phật Thầy, đã khám phá ra cây trụ đá trấn ếm tại núi Ngược, vùng Ton Hon, Thất Sơn, và ông đã cho

đào lên, đem về làng Bài Bài, xã Nhơn Hưng, quận Tịnh Biên, tỉnh Châu Đốc.

Riêng Đức Bổn Sư Ngô Lợi, một vị trong dòng kế truyền của tông phái Bửu Sơn Kỳ Hương cũng khám phá một cây trụ ếm khác khá to, chôn dấu dưới gốc 3 cây đa lớn tại hòn núi Nước Thủy Đài Sơn. Đức Bổn Sư đã đem 50 môn đệ đến có mang theo những chiếc rìu có bịt khăn ấn đến lấp hang Thuồng Luồng, hạ 3 cây đa và đào đất rất sâu mới lấy được ếm của người Tàu lên.

Cây trụ ếm này có lẽ đã bị phá hủy bởi các môn đệ Đức Bổn Sư, nhưng cây trụ ếm do ông Đạo Lập được di chuyển về Bài Bài, thì hiện vẫn còn tại đó. Theo hai nhà sưu khảo Dật Sĩ và Nguyễn Văn Hầu, tác giả quyển Thất Sơn Mầu Nhiệm có chụp hình và mô tả như sau:

Tấm bia đá đã bị mòn chữ đi nhiều, chỉ còn đọc được trên mặt những dòng: Hoàng Thanh, Càn Long ngũ thất niên, trọng thu, cốc đán. Theo các dữ kiện này, thì trụ ếm được chôn vào mùa thu, tháng 8, đời vua Càn Long nhà Mãn Thanh năm thứ 57 tức 1710 Tây lịch, sau ngày Mạc Cửu đến Hà Tiên.

Vào cuối năm 2019 chúng tôi đã may mắn có cơ hội viếng thăm các Dinh Quan Thẻ trong dịp về Thánh Địa Hòa Hảo tại An Giang nhân Lễ Đản Sinh 100 Năm của Đức Huỳnh Giáo Chủ Phật Giáo Hòa Hảo.

Chúng tôi xin hân hạnh được trình bày một cách sơ lược về các nơi có di tích của 5 Ông Thẻ này:

VIẾNG DINH QUAN THẺ SỐ 1

Dinh Quan Thẻ số 1 được gọi là Đông Phương Thánh Đế tọa lạc tại ấp Vĩnh Hòa, xã Cần Đăng, huyện Châu Thành, tỉnh An Giang. Trên cổng dinh có ghi Dinh Quan thẻ số 1 thật lớn, mái ngói xanh và có hai rồng chầu. Bên trái cổng có một tượng rồng xanh thật lớn.

Trong sân, trước dinh có một hòn non bộ lớn kiến trúc có rồng chầu quanh cột phướng, tượng hổ đứng hầu hai bên. Cây "Thẻ Ần" này được cắm khuất dưới nước trước bản thông thiên sau cột cờ, hai bên có hai rồng xanh bảo vệ. Theo ông Từ thì ngày trước ông nội ông tên Trần văn Đính đã phát hiện ông thẻ dài 1 thước rưỡi, trên đầu có chuốt hình búp sen và trên thẻ có khắc 4 chữ Bửu Sơn Kỳ Hương. Ông đã chôn xuống đất, và xây hồ Sơn Thủy lên trên để bảo vệ.

Tại chánh điện bàn thờ Đức Cố Quản Trần Văn Thành có thờ bức Trần điều, hai bên có cặp hạc trắng chầu. Phía sau là bàn thờ Đức Phật Thầy, phía dưới có dựng bài vị 12 vị đại đệ tử của Đức Phật Thầy và một bức ảnh của Quan Cậu Nhì, người đầu tiên gìn giữ Dinh này. Đối diện nơi này là chân dung Đức Huỳnh Giáo Chủ. Trên các vách dinh, có treo rất nhiều bức tranh minh họa cuộc hành đạo của Đức Phật Thầy khi đi chữa bệnh, khuyến tu và lúc gặp nạn trong tù. Ngoài ra có

tranh Quan Thượng Đẳng Đại Thần Nguyễn Trung Trực chiến thắng giặc Pháp và đứng trên tàu Esperance. Trên vách gần phía trước chúng tôi nhận thấy có tranh vẽ các địa danh của Năm Ông Thẻ và một bức tranh chép lại Bức Đồ Thư của Đức Bổn Sư.

VIẾNG DINH QUAN THẺ SỐ 2:

Theo tài liệu của Viện Bảo Tàng An Giang, ấn hành năm 2018 thì người dân lập miếu thờ Ông Thẻ số 2, tức Bắc Phương Hắc Đế cắm ở ngọn Thạnh Mỹ, ấp Vĩnh Lợi nay là Vĩnh Thạnh Trung, Châu Phú An Giang năm 1870, tức 19 năm sau khi đệ tử Đức Phật Thầy cắm thẻ này. Hiện nay Dinh Quan Thẻ số 3 được nhiều lần trùng tu nên có diện tích gần 6 ngàn mét vuông, rất khang trang gồm 3 căn, xây cất theo hình bát quái kiến trúc theo kiểu tứ trụ có chánh điện và hậu điện. Ngoài ra có Miếu Thượng Động Cố Hỷ nằm cạnh bờ rạch Cây Gáo và một nhà khách rộng lớn bên cạnh dinh.

Bàn thờ Ông Thẻ được đặt tại chánh điện ở gian nhà Bát Quái. Chính giữa có bài vị Bửu Sơn Kỳ Hương, phía trên có thờ tấm Trần Điều trong cùng là Khánh thờ Ông Thẻ làm bằng gỗ, bốn cột tạo hình long trụ, sơn son thiếp vàng, cá hóa long, mặt khánh chạm lộng lưỡng long triều dương, hoa mẫu đơn. Cốt Ông Thẻ được quấn vải đỏ, đặt trong hòm kính hình bát giác ở giữa khánh. Hai bên bàn thờ Ông Thẻ trang trí mười hai binh khí cán gỗ bằng kim loại và cặp lộng thêu tứ linh. Bàn thờ Đức Phật

Thầy Tây An và ngôi Tam Bảo được đặt tại gian giữa của chánh điện.

Bàn thờ ông Trần Văn Nhu, con Đức Cố Quản, bàn thờ Đại Thần Nguyễn Trung Trực và bàn thờ ông bà Đức Cố Quản Trần Văn Thành đặt tại gian giữa hậu điện. Đây là những vị anh hùng dân tộc đã kiên cường tham gia kháng chiến chống Pháp.

Bàn thờ Cửu Huyện Thất Tổ và các vị Từ đã có công gìn giữ Dinh Quan Thẻ được bố trí tại gian thứ ba ở cuối hậu điện.

VIẾNG DINH QUAN THẺ SỐ 3:

Địa điểm của Dinh Quan Thẻ số 3, tức Tây Phương Bạch Đế, được cất ở Bài Bài, bên bờ kinh Vĩnh Tế, thuộc làng Vĩnh Ngươn, xã Vĩnh Tế, huyện Tịnh Biên, thành phố Châu Đốc, tỉnh An Giang, gần biên giới Việt-Miên. Năm 1861 Ông Đạo Lập Phạm Thái Chung, một trong 12 vị đệ tử của Đức Phật Thầy, đã khởi xướng cất chùa Bồng Lai.

Bồng Lai cổ tự, cũng có tên là Chùa Bài Bài hay Bà Bài. Phía sau ngôi chùa có một miếu nhỏ, có tấm bia đá mà người trong chùa cho biết là trước kia từng có khắc chữ Bùa, nhưng ông Đạo Lập đã đục bỏ để giải Ếm này.

Phía trên nơi chánh điện có bản lớn ghi Dinh Quan Thẻ, bàn thờ nơi chánh diện có tượng Đức Phật Thích Ca trang trí rất trang nghiêm với các bình hoa tươi, hai bên có dựng hai hàng binh khí. Chùa có bàn thờ Đức

Phật Thầy, ông Đạo Lập và ông Cử Đa cùng Trăm Quan Cựu Thần.

Ông Thẻ được cột vải đỏ và thờ trong một tủ kiếng lớn, bên cạnh có trưng bày gốc cột phướng ngày xưa của chùa do ông Đạo Lập dựng lên. Bên cạnh nơi này có bàn thờ Ông Thẻ để tín đồ chiêm ngưỡng lễ bái.

VIẾNG DINH QUAN THẺ SỐ 4

Ông Thẻ số 4, tức Nam Phương Xích Đế, được trồng ở Giồng Cát, rừng Tràm, làng Vĩnh Điều, huyện Kiên Lương, tỉnh Kiên Giang. Trước là một miễu rất đơn sơ khó tìm vì là nơi đồng cỏ hoang vu chưa được khai phá. Nhiều lần bị kẻ xấu đập bỏ lư hương hay đốt phá nhưng tín đồ vẫn kiên nhẫn lập lại để thờ.

Có lẽ biết được sự quan trọng và linh thiêng của những cây thẻ của Đức Phật Thầy, nên nhà cầm quyền địa phương đã cho phép xây đền thờ và làm lễ khánh thành Dinh Quan Thẻ số 4 tại ấp Đồng Cơ, xã Vĩnh Phú, huyện Giang Thành tỉnh Kiên Giang vào lễ giỗ Đức Cố Quản Trần Văn Thành ngày 22 tháng 2 âm lịch năm 2017.

Trên cổng Dinh Quan Thẻ số bốn có gắn bản Đền Thờ Quản Cơ Trần Văn Thành. Trước Dinh có xây một hòn non bộ lớn. Chánh điện có ngôi thờ Quốc Tổ Hùng Vương, bàn thứ nhì thờ đại thần Nguyễn Trung Trực, bàn thứ ba thờ Quan Thẻ số 4, đâu lưng là bàn thờ Quản Cơ Trần Văn Thành. Trong cùng là bàn Cửu Huyền

Thất Tổ, hai bên có bàn Tả Ban và Hữu Ban. Phía bên mặt chánh diện có bức tranh họa Đức Đức Cố Quản đang cầm gươm oai phong lẫm liệt, với hàng chữ: "Đời đời nhớ ơn Đức Quản Cơ Trần Văn Thành". Bên cạnh có 2 tủ kiếng đựng những vật kỷ niệm của Nghĩa Quân Gia Nghị do Ngài lãnh đạo chống giặc Pháp đã được người dân đào được trong thời gian gần đây là cây kiếm và con trâu bằng gỗ.

VIẾNG HANG ÔNG THẺ SỐ 5:

Ông Thẻ số 5 hay Trung Ương Huỳnh Đế, ở ấp Vồ Đầu trên núi Cấm, nay thuộc huyện Tịnh Biên, tỉnh An Giang. Địa điểm hang Ông Thẻ này gần hang Bác Vật Lang. Chúng tôi phải mướn xe hơi chạy lên núi được một đoạn thì phải dừng xe lại để tiếp tục đi bằng xe Honda ôm. Mặc dù mấy chục năm không đi bằng xe gắn máy, nhưng với lòng hiếu kỳ và ngưỡng mộ muốn được thăm Hang Ông Thẻ, chúng tôi cũng quên sợ mà đội nón bảo hiểm ngồi phía sau các chú xe ôm.

Khi đến khu vực Lâm Viên có chùa Vạn Linh và chùa Phật Lớn, xe rẽ bên trái và đi cập bên hông chùa Vạn Linh. Sau một đoạn đường lớn, xe phải quẹo mặt vào con đường nhỏ, và càng lúc con đường đất càng nhỏ hẹp gồ ghề, lên dốc xuống đồi một cách bất thường nguy hiểm, chúng tôi cũng nhắm mắt niệm Phật tiếp tục đi cho đến nhà trọ Bốn Phương và nhiều quán nước.

Gần sát nơi nầy có những bậc thang bằng xi măng, có sợi dây để chúng tôi nắm chặt đi từ từ xuống dốc núi. Chặn cuối cùng phải đánh đu mới xuống được miệng hang. Nơi đây có bàn thờ nhỏ có lư hương cho tín đồ thắp nhang đèn cúng lạy nguyện cầu trên một khuôn viên bằng xi măng.

Cách bàn thờ một khoảng nhỏ là đường vào hang. Hang rất hẹp chỉ đủ một người len vào và phải mang theo đèn cầy hay đèn pin để rọi mới thấy đường đi.

Hang Ông Thẻ khá hẹp, có nơi bề ngang chỉ có vài gang tay, nên người chui vào phải luồn lách, lúc trèo lên, lúc phải tuột xuống. Xa xa có ngọn đèn cầy leo lét do người đi trước để lại. Thỉnh thoảng có một điện thờ nhỏ có hoa, đèn, nhang đang thắp. Trên một vách hang có treo một tấm biển màu đen, chữ vàng có trang trí hai nhánh hoa sen nâng một lư đồng nghi ngút khói, phía trên có ghi một bài thơ khoán thủ với bốn chữ đầu là: Đức Huỳnh Giáo Chủ:

Đức kia rán giữ chí anh hùng,
Huỳnh Kỳ khai mở đạo Nam thiên.
Giáo phê cơ bút đạo huyền,
Chủ trương Phật dạy ráng mà hành y.

Bàn thờ Ông Thẻ ở nơi có khoảng trống khá lớn và bên cạnh đó lại có thêm một bàn thờ nhỏ. Cả hai đều có đèn đốt sáng rực cả một góc hang và khói nhang nghi ngút. Các chung nước lạnh được châm đầy, bình bông

được tín đồ hay khách hành hương chưng hoa huệ và hoa cúc tươi. Không khí nơi này có vẻ trang nghiêm, huyền bí và sống động.

Đi thêm một đoạn nữa sẽ thấy một thang treo bằng sắt thép ôm sát vào vách hang, được cột vào những khối đá bằng dây thừng để leo lên ngỏ ra của của hang. Nếu người nào sợ không dám leo thì phải trở lại ngõ đã vào.

Chúng tôi nhận thấy hầu hết các Dinh Quan Thẻ, đều mang đậm nét đặc trưng của Phật Giáo Bửu Sơn Kỳ Hương. Hầu hết các bàn thờ đều có thờ tấm Trần Điều, tiêu biểu cho tinh thần vô vi tối thượng của Phật Giáo và tượng trưng cho sự hòa hợp bình đẳng của nhân loại. Các Quan Thẻ của Đức Phật Thầy là vật chứng hùng hồn cho tinh thần bảo vệ non sông đất nước Việt Nam, thể hiện giáo lý Tứ Ân mà ngày nay Phật Giáo Hòa Hảo vẫn còn tiếp tục trong sứ mạng bảo vệ đạo pháp và dân tộc./.

TÀI LIỆU THAM KHẢO:

Đức Cố Quản hay là Cuộc Khởi Nghĩa Bảy Thưa, Nguyễn Văn Hầu, nhà in Tân Sanh in lần thứ nhất, Sài gòn 1956, Việt Nam.

Đức Phật Thầy Tây An, Vương Kim và Đào Hưng, nhà xuất bản Long Hoa, Saigon, tái bản 2001 tại California, Hoa Kỳ.

Lịch Sử Hình Thành và Phát Triển Dinh Ông Thẻ, xã Vĩnh Thạnh Trung, Huyện Châu Phú, tỉnh An Giang,

Bảo Tàng An Giang xuất bản 2018, Hệ Phái Tứ Ân Hiếu Nghĩa, do Hà Tân Dân biên soạn, Giáo sư Trần Văn Quế giới thiệu, Tủ Sách Sưu Khảo Sử Liệu, Phật Giáo Bửu Sơn Kỳ Hương, giấy phép 8-3-1971

Thất Sơn Mầu Nhiệm, Dật Sĩ và Nguyễn Văn Hầu,

Đuốc Từ Bị tái bản 2000, California, Hoa Kỳ.

Theo Dấu Người Xưa Để Tìm Tổ Ấm. Trần Hữu Thành (Đào Đất Địa) sưu khảo, Tập 1, Lưu hành nội bộ 2006.

Phật Giáo Hòa Hảo Trong Dòng Lịch Sử Dân Tộc, Nguyễn Long Thành Nam, Đuốc Từ Bi xuất bản năm 1991, California, Hoa Kỳ.

Xem nhiều bài viết và video về các cuộc hành trình đi thăm viếng các Dinh Quan Thẻ tại Miền Tây Việt Nam.

Hinh 1 Bà Nguyễn Huỳnh Mai nói về Năm Ông Thẻ của Bửu Sơn Kỳ Hương trong buổi Lễ Vía lần 165 của Đức Phật Thầy Tây An tổ chức vào 10 giờ sáng ngày chủ nhật 19-8-2021 tại Hội Quán PGHH Miền Nam California, Hoa Kỳ

ÔNG THẺ SỐ 1

Hình 2 Bà Nguyễn Huỳnh Mai trước Dinh Quan Thẻ số 1 được gọi là ***Đông Phương Thánh Đế*** *tọa lạc tại ấp Vĩnh Hòa, xã Cần Đăng, huyện Châu Thành, tỉnh An Giang (tháng 12-2019)*

Hinh 3 Cây "Thẻ Ẩn"số 1 này được cắm khuất dưới nước ở hòn non bộ trước bản thông thiên sau cột cờ, hai bên có hai rồng xanh bảo vệ.

Hình 4 Bàn thờ Đức Phật Thầy và phía dưới có bài vị Mười Hai Vị Đại Đệ Tử của Ngài tại *Dinh Quan Thẻ số 1 Đông Phương Thánh Đế*

ÔNG THẺ SỐ 2

Hình 7 . Khánh thờ Ông Thẻ ***Bắc Phương Hắc Đế số 2 nhìn từ phía sau bàn thờ tại Vĩnh Thạnh Trung*** *Châu Phú An Giang, tháng 12, 2019.*

Hình 8 Bàn Thờ Ông Bà Đức Cố Quản Trần Văn Thành, một Đại Đệ Tử Đức Phật Thầy đã cắm 5 cây thẻ theo lời dạy của Ngài năm 1851.

ÔNG THẺ SỐ 3

Hình 9 Dinh Quan Thẻ số 3, tức Tây Phương Bạch Đế, ở Chùa Bồng Lai Cổ Tự tại Bài Bài thuộc làng Vĩnh Ngươn, xã Vĩnh Tế, huyện Tịnh Biên, Châu Đốc, gần biên giới Việt-Miên.

HÌnh 10 Chánh điện Chùa Bồng Lai xã Vĩnh Tế, huyện Tịnh Biên, Châu Đốc, gần biên giới Việt-Miên.

Hình 11 Bà Nguyễn Huỳnh Mai tại Quan Thẻ số 3, tức Tây Phương Bạch Đế Chùa Bồng Lai Cổ Tự tại Bài Bài, tháng 12, 2019.

Hình 12 Quan Thẻ số 3 có quấn vải đỏ trong lồng kính tại cửa Bồng Lai bên Kinh Vĩnh Tế An Gianag, gần biên giới Việt-Miên. Cây thẻ này được tìm thấy trước khi chùa được ông Đạo Lập thành lập.

QUAN THẺ SỐ 4

Hình 13 Dinh Quan Thẻ 4 tức ***Nam Phương Xích Đế*** *. Trên cổng Đền Thờ Quản Cơ Trần Văn Thành, ở Giồng Cát, rừng Tràm, làng Vĩnh Điều, huyện Kiên Lương, tỉnh Kiên Giang.*

Hình 14 Toàn cảnh Dinh Quan Thẻ số 4 gồm hòn non bộ và nhà khách.

Hình 15 Bàn số 3 có gắn bản Quan Thẻ số 4 tức **Nam Phương Xích Đế,** tại *Giồng Cát, rừng Tràm, làng Vĩnh Điều, huyện Kiên Lương, tỉnh Kiên Giang.*

Hình 16 Phía bên mặt chánh diện có tủ kiếng đựng những vật kỷ niệm của Nghĩa Quân Gia Nghị do Đức Cố Quản lãnh đạo chống giặc Pháp đã được người dân đào được trong thời gian gần đây là cây kiếm và con trâu bằng gỗ.

QUAN THẺ SỐ 5

Hình 17 Đường đi xuống hang Ông Thẻ Trung Ương Huỳnh Đế tại ấp Vồ Đầu núi Cấm, nay thuộc huyện Tịnh Biên tỉnh An Giang.

Hình 18 Cùng ông Lão dẫn đường cầu nguyện trên đường xuống hang Ông Thẻ số 5 tại Núi Cấm An Giang tháng 12, 2019

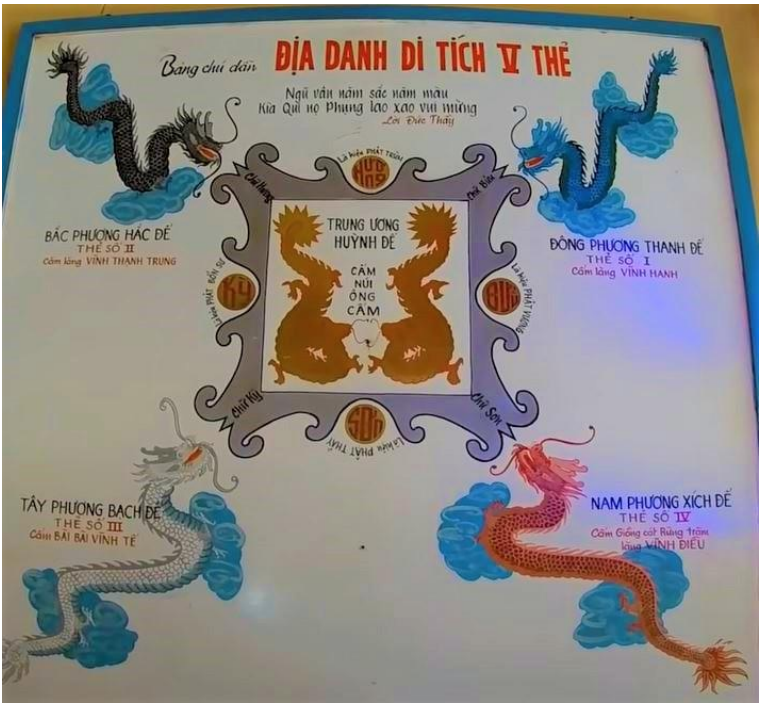

Hình 19 Bản đồ chỉ dẫn ghi địa danh di tích Năm Quan Thẻ treo trên vách Dinh Quan Thẻ số 1 tại *xã Cần Đăng, huyện Châu Thành, tỉnh An Giang*.

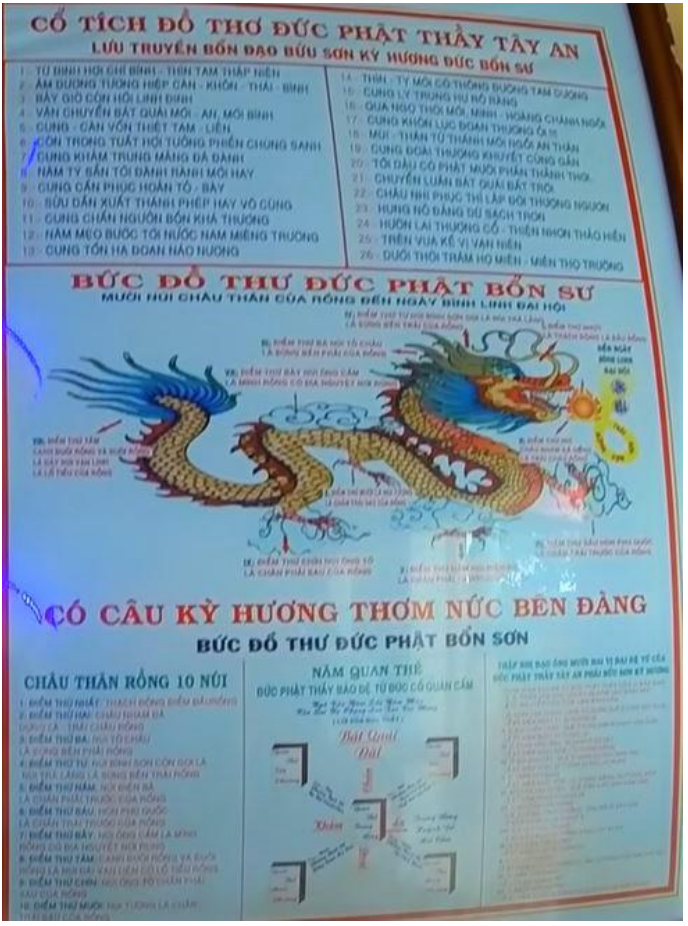

Hình 20 Bức tranh chép lại Bức Đồ Thư của Đức Bổn Sư. treo trên vách Dinh Quan Thẻ số 1 tại *xã Cần Đăng, huyện Châu Thành, tỉnh An Giang.*